

Rotterdam - 2011

Erkam Publications 2011/1433

Uitgegeven door: Erkam Publications
İkitelli Organize Sanayi Bölgesi
Turgut Özal Caddesi No: 117 Kat: 2/C
Başakşehir / Istanbul, Turkey
Tel: (90-212) 671-0700 pbx
Fax: (90-212) 671-0717
E-mail: info@islamicpublishing.net
Web site: <http://www.islamicpublishing.net>

Alle rechten voorbehouden. Geen enkel gedeelte van deze publicatie mag worden veelevoudigd, worden opgeslagen in een retrieval systeem, of worden overgebracht in welke vorm of door welke middelen dan ook: elektronisch, mechanisch, gefotokopieerd, opgenomen of anderszins, zonder voorafgaande toestemming van de eigenaar van het auteursrecht.

ISBN: 978-9944-83-382-0

Turkse titel:
Son İlahî Din İSLAM

Auteur	: Dr. Murat Kaya
Vertalers	: Vertaalcommissie Islamitische Universiteit Rotterdam: Dhr. Adem Holierhoek, Dhr. Suat Erdemsoy en Dhr. Kees "Musa" Hoek.
Redacteur	: Dhr. Kees "Musa" Hoek
Omslagontwerp	: Rasim Şakiroğlu (Wordgraphics)
Grafische Vormgeving	: Rasim Şakiroğlu (Wordgraphics)
Gedrukt door	: Erkam Publications
Mede mogelijk gemaakt door	: Stichting Gouden Paraplu

De Laatste Hemelse Religie

ISLAM

Dr. Murat KAYA

INHOUDSOPGAVE

INTRODUCTIE

1. Mens, universum en Schepper 9
2. Mens en religie 14

DEEL I

DE VOORNAAMSTE KARAKTERISTIEKEN VAN DE ISLAM

1. De essentie van de Islam
is de eenheid van God (de Tawhīd) 21
2. De Islam is een natuurlijke religie,
de Islam botst niet met het verstand 24
3. Niemand kan tussen God en zijn dienaren
komen; er bestaat geen klasse van geestelijken
in de Islam 26
4. De Islam legt een balans tussen het wereldse
leven en het Hiernamaals, en tussen het
materiële en het spirituele 28
5. De Islam spoort aan tot wetenschap 30
6. De Islam beschouwt gerechtigheid als de
belangrijkste deugd 37
7. De Islam is een universele religie 40

8. In de Islam is in principe iedereen
aan elkaar gelijk.....44
9. De Islam beschouwt vrijheid van
geloof als een fundamenteel recht 46
10. Gemak [in religieuze verplichtingen]
is één van de principes van de Islam 48
11. De Islam spoort aan tot optimisme en hoop...52
12. De Islam houdt sociale solidariteit in stand 54
13. De Islam dicht de mens de grootste
waarde toe 56

DEEL II

GELOOFSLEER, RITUELE AANBIDDINGEN EN REGELS MET BETREKKING TOT WERELDSE HANDELINGEN (MU'ĀMALĀT)

- A. ISLAMITISCHE GELOOFSFUNDAMENTEN
  1. Het geloof in God (Allah).....59
  2. Het geloof in Engelen 62
  3. Het geloof in de Boeken die geopenbaard
zijn aan de Boodschappers van Allah 63
  4. Het geloof in de Profeten 63
  5. Het geloof in het Hiernamaals 64
  6. Het geloof in de Lotsbeschikking 64

B. AANBIDDINGSRITUELEN IN DE ISLAM EN HUN WIJSHEDEN

1. Het rituele gebed en zijn wijsheden.....68
2. Het vasten en zijn wijsheden 72
3. Zakat en aalmoes aan de behoeftigen.....74
4. De hadj en zijn wijsheden 77

C. ISLAMITISCHE VERBODEN EN DE SCHADE DIE ZIJ OPLEVEREN BIJ HET OVERTREDEN ERVAN

1. Rente 80
2. Drank en Drugs.....84
3. Ontucht.....89

D. HET MILIEU, REINHEID EN HET WATER

1. Het milieu 91
2. Reinheid 97
3. Het water 103

**DEEL III
DE EDELE KORAN**

1. Zijn openbaring en vastlegging.....109
2. Zijn wonderbaarlijke aard.....111
  - a. De Koran informeert ons over het onbekende, het onwaarneembare 115

- b. De Koran werpt licht op wetenschappelijke ontdekkingen 118

DEEL IV

DE BOODSCHAPPER VAN BARMHARTIGHEID

1. Zijn kinderjaren en zijn jeugd..... 125
  2. De periode van profeetschap..... 127
  3. Migratie naar Medina..... 133
  4. Voorbeelden van zijn ongeëvenaarde moraal. 137
  5. De oneindige liefde die hij teweegbrengt..... 143
  6. Enkele van zijn wonderen..... 145
- NAWOORD 148
- REFERENTIES 149

INTRODUCTIE

1. Mens, universum en Schepper.

Laten we een moment stilstaan en nadenken. Laten we uitzoeken waar we vandaan komen en waar we naar toegaan. Laten we onze levens op basis daarvan vorm geven. Van tevoren dienen we na te denken over en onderzoek te doen naar de subtiliteiten van onze eigen schepping, onze fysieke en spirituele structuren, de superieure eigenschappen die we bezitten en het hele universum. Indien we op basis hiervan handelen, wordt ons leven betekenisvoller.

Laten we bijvoorbeeld eens nadenken over de aarde. Ondanks het feit dat planten allemaal met hetzelfde water worden gevoed, groeien er duizenden verschillende soorten planten op deze aarde; ze produceren allemaal hun eigen groente en hun eigen vruchten, in verschillende kleuren en maten. Dit alles gebeurt in een perfecte vorm en volgorde. Is het niet uitzonderlijk, al dat voedsel dat op hetzelfde land groeit en hetzelfde water krijgt? Niettemin kan de ene soort zowel in smaak superieur als geheel verschillend van de andere zijn.¹

1. *De Koran*; soera al-Ra'd 13;4; "En op de aarde zijn streken naast elkaar, en druivenstruiken, en planten en dadelpalmen, sommige met takken, andere met enkelvoudige stammen, begoten met één soort water. Wij zorgen ervoor, dat sommige van hen beter eetbaar zijn dan andere. Voorwaar, daarin bevinden zich Tekenen voor een volk dat begrijpt."

Laten we een blik werpen naar de hemel en dit glorieuze en prachtige systeem overpeinzen. Neem de zon bijvoorbeeld. De afstand tussen de zon en de aarde bedraagt 150 miljoen kilometer. De zon, één van de middelgrote sterren, is groot genoeg om 1,3 miljoen planeten met het formaat van onze aarde te kunnen huisvesten. De oppervlaktetemperatuur van de zon is 6000 graden Celsius en de inwendige temperatuur maar liefst 20 miljoen graden Celsius. Zijn omwentelingssnelheid bedraagt 720.000 kilometer per uur. Dit betekent dat de zon per dag ongeveer 17.280.000 kilometer aflegt.²

In de zon verandert elke seconde 564 miljoen ton waterstof in 560 miljoen ton helium. Het verschil van vier miljoen ton gas wordt in de vorm van energie uitgestraald. Met andere woorden, de zon verliest elke seconde vier miljoen ton aan inhoud, dat is 240 miljoen ton aan inhoud per minuut. Indien de zon de afgelopen drie miljard jaar dezelfde hoeveelheid energie heeft geproduceerd, dan heeft hij 400 miljoen keer een miljoen ton aan massa verloren. Dat is echter niet meer dan 1/5000 van zijn massa!

Onze wereld is geplaatst op een zodanig correcte afstand van deze enorme bron van energie, dat we noch te dichtbij zitten, noch te ver verwijderd zijn. Vanwege deze afstand zijn we niet kwetsbaar voor zijn vernietigende hitte en kracht en zijn we ook niet verstoken van de nuttige energie die hij produceert.

2. Prof. Dr. Osman Çakmak, *Bir Çekirdekteki Kâinat (Het Universum was een Zaad)*, p.21-66

De zon, met zijn geweldige kracht en energie, is met een perfecte kracht en een perfect volume geschapen, op een wijze die het meest heilzaam is voor elke vorm van leven op aarde, de mensheid bovenaan. De stralen worden in de juiste hoeveelheden naar de aarde gestuurd: en dit reeds meer dan drie miljoen jaar!³

Deze indrukwekkende zon is slechts één van de naar schatting 200 miljard sterren in de Melkweg. Op dezelfde wijze maakt de Melkweg deel uit van slechts één van de paar honderd miljard sterrenstelsels die we met een moderne telescoop kunnen zien. Het duurt 100.000 lichtjaren om van de ene kant naar de andere kant van de Melkweg te reizen; licht verplaatst zich met 300.000 kilometer per seconde. Iemand moet vanaf de aarde 300.000 triljoen kilometer reizen, wil hij het centrum van de Melkweg bereiken.⁴

Een persoon die op deze wijze lang genoeg over de reikwijdte van zijn omgeving nadenkt, realiseert zich dat er een Alwetende en Almachtige Schepper bestaat. Hij realiseert zich dat hijzelf niet tevergeefs is geschapen, maar dat er een reden moet zijn voor zijn schepping. Verschillende onderzoeken hebben uitgewezen dat alle religies, van de meest primitieve

3. Prof. Dr. Osman Çakmak, *Kāinat Kitap, Atomlar Harf (Het Universum is een Boek, de Atomen zijn de Letters)*, p.50
4. Prof. Dr. Osman Çakmak, *Bir Çekirdekti Kāinat (Het Universum was een Zaad)*, p.10-12

tot aan de meest ontwikkelde, er een geloof in een Almachtig Wezen op na houden.⁵

Er zijn vele bewijzen voor het bestaan van Allah. Enkele voorbeelden hiervan, voorbeelden die door iedereen gemakkelijk kunnen worden waargenomen, zijn:

- ✓ De mens zelf; zijn ontwikkeling tot een foetus, zijn geboorte, zijn groei, het feit dat hij intelligentie en vermogen tot kennismening bezit, en vooral datgene van waaruit hij is geschapen en zijn ontwikkeling tot wat hij uiteindelijk wordt.
- ✓ De angstaanjagende en tegelijkertijd hoopgevende bliksemschicht, die vergezeld gaat van regen die met regelmaat uit de lucht valt, waardoor dood land weer tot leven komt.
- ✓ De wind die waait als een voorbode van de regen, de verplaatsing van de wolken naar verschillende plekken, de formatie van meren en zeeën, het voortdrijven van enorme schepen die duizenden tonnen wegen, de rondvaart van schepen die net kleine steden zijn en waarop honderden vliegtuigen opstijgen en landen.⁶

5. Prof. Dr. Günay Tümer, Artikel: Din (Religie), *Diyanet İslâm Ansiklopedisi – De Encyclopedie van Islam (Republiek van Turkije, Ministerie van Religieuze Zaken) Istanbul 1994, IX, p. 315-317.*

6. *De Koran*; *al-Rûm* 30: 20-46; *al-Shûrâ* 42: 29, 32; *Yâ-Sîn*, 36: 33-41; *al-Baqara* 2: 22; *Ibrâhîm* 14: 32-33; *al-Rûm* 30:40, 48, 54; *Fâtir* 35: 9; *al-Mu'min* 40: 61, 64, 79; *al-Jathiyâ* 45: 12; *al-Talâq* 65: 12.

- ✓ Het levensonderhoud voor alle levende wezens vanuit de hemel en op de aarde.⁷

De gerespecteerde dichter Rūmī zegt:

“O mijn zoon, is het zinvoller om te denken dat er een schrijver zou moeten zijn, die het geschrevene heeft geschreven, of om te denken dat het door zichzelf is geschreven?” (Masnawī, deel 6, versregel 368)

“O onervaren man, man zonder vaardigheden, zeg mij, is het zinvoller om te denken dat er een bouwer, een architect zou moeten zijn die het huis heeft gebouwd, of om te denken dat het huis geen bouwer heeft en dat het zichzelf heeft voortgebracht? Is een prachtig kunststuk het product van een blind persoon die maar één arm heeft, of van een talentvol persoon die kan zien en voelen?” (Masnawī, deel 6, versregel 369-371)

“Borduurmotieven, schilderijen: zij zijn producten van hun makers, of ze daar zelf van op de hoogte zijn of niet! Een pottenmaker maakt potten, hij vormt en hervormt deze, en maakt er potten van! Kan een pot zonder zijn maker breder en langer worden? Hout is afhankelijk van en onderdanig aan een timmerman! Als dit niet zo was, zou het dan gesneden en vervolgens bij een ander stuk gevoegd kunnen worden? Hoe kan kleding zonder een kleermaker geknipt en genaaid worden? O intelligent persoon! Hoe zou een waterfles zonder een waterdrager gelegeerd en gevuld kunnen worden? Ook jij wordt, telkens wanneer je ademt, gelegeerd en gevuld. O wijze man, in dit geval ben jij

7. De Koran; Fätir. 35:3

overgeleverd aan de kundige handen van de Enige en Grootse Schepper! Op een dag, wanneer de sluiers van je ogen worden verwijderd en opgeheven, en wanneer de knoop van verborgenheden wordt ontward, zal je je realiseren hoe een kunstwerk in de handen van een Kunstenaar van staat verandert!” (Masnawī, deel 6, versregels 3332-3341)

Het is onmogelijk om het ontstaan van wezens en hun harmonieuze en systematische cyclussen uit te leggen als slechts berustend op “toeval”.

Vooraanstaand bioloog en zoöloog Edwin Conklin verbonden aan de Princeton Universiteit (1863-1952) zegt: “Het beweren dat leven uit een ongeluk is ontstaan, is vergelijkbaar met het beweren dat er door een willekeurige explosie in een drukkerij een onbegrensd woordenboek is ontstaan.”⁸

2. Mens en religie.

Religie omvat de informatie die de Schepper de mensheid heeft gegeven om voor haar als een leidraad te dienen voor het leven op de wereld en voor het leven na de dood. Religie voorziet in regels, met de bedoeling dat de mens zijn leven op deze wereld voortzet zonder dat hij anderen benadeelt. Zij verschaft bepaalde wetten, opdat de mens dit korte aardse leven in vrede kan doorbrengen, zonder daar-

8. *The Evidence of God*, p. 174; Prof. Dr. Vahiduddin Han, *Islām Meydan Okuyor (Islam daagt uit)*, p. 129.

bij zijn leven in het Hiernamaals in gevaar te brengen.

De Almachtige God heeft in het universum vele verschillende wezens geschapen. De mensheid geniet onder hen echter een speciale plek. Mensen zijn gezegend met vele superieure vaardigheden die andere schepselen niet hebben, vaardigheden zoals intelligentie, wil, wijsheid, besef, het vergaren van bezit en het vergaren van macht.

Deze competenties zijn echter te beschouwen als een mes dat aan twee kanten snijdt. Indien ze in positieve zin worden gebruikt, brengen ze orde aan in de wereld en schenken ze de mensheid een overvloed aan zegeningen. Wanneer ze in negatieve zin worden gebruikt, veroorzaken ze een onverwacht kwaad, wat een op zich beangstigende anarchie met zich meebrengt: in dat geval kunnen deze competenties leiden tot angstaanjagende wreedheden en grote oorlogen. Om deze karakteristieken en vaardigheden in de mens in goede banen te leiden, bestaat er behoefte aan een andere macht. Deze macht is de waarachtige religie. Men moet echter niet vergeten, dat het voor Allah niet nodig is dat we vroom zijn en dat het beoefenen van onze religieuze geboden Allah van geen enkel voordeel voorziet. ***Het geluk in het Hiernamaals terzijde genomen: zelfs voor het geluk in dit leven alleen al dienen wij mensen de religieuze geboden te volgen.***⁹

9. Prof. Dr. M. S. R. al-Büti, *Islamic Creed*, pp 71-76.

In feite benadrukken alle hemelse religies, dat de mensheid is geschapen om zijn Schepper te leren kennen en om Hem te aanbidden.¹⁰ Degenen die de religie, de goddelijke boodschap aan het volk verkondigen, zijn de profeten. De Islam erkent alle profeten en stelt het geloof in de profeten als een voorwaarde voor het binnentreden van het islamitisch geloof. Volgens de Islam bestaat er tussen de profeten een relatie van eenheid en van voortzetting. Alle profeten hebben de profeten voor hen erkend en blijde tijdingen gebracht van de komende profeten.¹¹ Vanuit dit perspectief accepteert een persoon die het profetschap van profeet Muhammed (vrede zij met hem) accepteert, in feite ook het profetschap van alle andere profeten.

Toen de metgezel Hätib ibn ʾAbī Bältā een brief bracht van de Boodschapper van Allah aan Muqawqis, de gouverneur van Alexandrië, zei hij tegen hem: “Wij nodigen u uit tot de Islam, de religie die Allah voor de mensen heeft uitgekozen. Muhammed de Uitverkorene, moge vrede en zegeningen over hem komen, nodigt niet alleen u uit, maar tevens de gehele mensheid. De Qurayshīten zijn degenen geweest die hem op de meest harde en slechte wijze hebben ontvangen. Degenen die het meest

10. *De Bijbel*, Exodus, 20/2-3; Deuteronomium, 6/4-5; Matteus, 4/10; Handelingen, 17/26-28; *De Koran*: al-Zāriyāt, 51:56.

11. Prof. Dr. Ö. F. Harman, Artikel: “Islam”, *Diyanet İslām Ansiklopedisi - De Encyclopedie van de Islam* (Republiek van Turkije, Ministerie van Religieuze Zaken), Istanbul 2001, XXIII, 4.

vijandig tegenover hem zijn geweest zijn de joden. Degenen die onder de mensen het vriendelijkst hebben gereageerd zijn de christenen geweest. ***Zoals de profeet Mozes de blijde tijdingen van de komst van profeet Jezus heeft aangekondigd, zo heeft de profeet Jezus op zijn beurt de komst van de profeet Muhammed aangekondigd. Onze uitnodiging aan u tot de Koran is te vergelijken met uw uitnodiging aan het volk van de Thora tot het Evangelie. Een ieder is verplicht om de profeet van zijn tijd te volgen. U bevindt zich onder hen die in de tijd van Muhammed leven. Door u tot de Islam uit te nodigen, vragen wij u niet de religie van de profeet Jezus te verlaten. Integendeel, we nodigen u uit om u te gedragen naar zijn boodschap.***¹²

Dr. Timothy Gianotti van de York Universiteit in Toronto benadrukt, dat hij met zijn bekering tot de Islam zijn oude religie, het Christendom, niet in de steek heeft gelaten en dat zijn geloof in het Christendom een overgangsfase naar de Islam is geweest. Hij zegt dat de Islam een alomvattende religie is, die eveneens de doeleinden van het Christendom behelst: “Het doel van de Islam is niet het omvormen van slechts één specifiek volk, maar het omvormen van de gehele mensheid tot een waardevol volk in de ogen van God.”¹³

12. Voor het geheel van de lange dialoog tussen Hätib en Muqawqis, zie Ibn Kathir, *al-Bidāya*, IV, 266-267; Ibn Sa‘d, *Kitāb Tabaqāt al-Kubrā*, volume 1, 260-261; Ibn Hajar, *al-Isābah*, III, 530-531.

13. Ahmet Böken - Ayhan Eryiğit, *Yeni Hayatlar* (Nieuwe Levens), I, pg.15.

Een hadith (een traditie of een uitspraak van de profeet Muhammed¹⁴), die stelt dat alle profeten broeders zijn via dezelfde vader¹⁵, duidt aan dat alle ware religies dezelfde basisprincipes met zich mee dragen. Met andere woorden: wat de geloofsleer en de algemene morele waarden betreft, is de ware religie onveranderd gebleven, van de eerste tot de laatste profeet, maar er zijn veranderingen opgetreden in de aanbiddingsvormen en in de procedurele regelgevingen.¹⁶

Omdat de ultieme waarheid één is, is het onontkoombaar dat er gelijkenissen zijn tussen de wetgevingen van de hemelse religies. Het gebed bijvoorbeeld, dat in de Islam verplicht is gesteld, wordt in de Bijbel met de voornaamste onderdelen, de knieling en de teraardewerping, als volgt beschreven¹⁷:

“Kom, laten wij ons neerbuigen en neerbukken, laten wij knielen voor de Heere, Die ons gemaakt heeft.” (Psalmen, 95:6)

14. De Profeet Muhammed, Mekka 570- Medina 532.

15. Onze meester de Boodschapper van Allah, moge vrede over hem komen, heeft gezegd: *“Ik ben degene die het meest dichtbij bij de zoon van Maria staat. De profeten zijn broers, van wie de vader hetzelfde is en de moeder verschillend. Er is tussen hem en mij geen andere profeet.”* (Sahih al-Bukhārī, Ḥanbiyā, 48; Sahih Muslim, Faḍāil, 145)

16. 15. Prof. Dr. Ö. F. Harman, Artikel: *“Islam”*, Diyanet Islām Ansiklopedisi - De Encyclopedie van Islam (Republiek van Turkije, Ministerie van Religieuze Zaken), Istanbul 2001, XXIII, 3.

17. De Bijbelteksten zijn afkomstig uit De Herziene Statenvertaling, 1951.

“Maar zij (Mozes en Aäron) wierpen zich met hun gezicht ter aarde en zeiden...” (Numeri, 16:22)

“Toen haastte Mozes zich, knielde ter aarde, boog zich neer...” (Exodus, 34:8)

“En nadat hij (Jezus) iets verder was gegaan, wierp hij zich met het gezicht ter aarde en bad...”
(Matteüs, 26:39)

“En toen de discipelen dit hoorden, wierpen zij zich met het gezicht ter aarde...” (Matteüs, 17:6)

DEEL I

DE VOORNAAMSTE KARAKTERISTIEKEN VAN DE ISLAM

1. De essentie van de Islam is de eenheid van God (de Tawhīd).

Alle hemelse religies onderwijzen dat God Eén is en dat er niets aan Hem gelijkend is. De profeet Ibrāhīm (Abraham) begon in eerste instantie met het verkondigen van de eenheid van God bij zijn vader Āzar.¹⁸ Het fundamentele principe dat het Jodendom benadrukt, is de eenheid van God. Volgens de Bijbel nodigden de profeet Adam, de eerste mens, zijn kinderen en de profeten Noach¹⁹, Abraham, Isaac, Jakob en Jozef alle mensen uit tot de Ene God. In de Tien Geboden, die aan Mozes waren gegeven, maar ook in andere passages van de Bijbel, wordt de eenheid van God het meest benadrukt.²⁰ De Psalmen, die aan de profeet en de heerser David werden geopenbaard, vormen gebeden gericht aan één God. De profeet Jezus benadrukt eveneens dat het eerste gebod in de religie het geloof in de eenheid van God betreft.²¹

In het Jodendom hebben overmatige vergelijkingen een antropomorfische, een mens gelijkende

18. *De Koran*, Maṛyaṃ, 19: 42-47.

19. *De Bijbel*, Genesis, 4:26; 6:9.

20. *De Bijbel*, Exodus, 20:2-3; Deuteronomium, 6:4-5.

21. *De Bijbel*, Marcus, 12:28-29.

beschrijving van God veroorzaakt. Daarentegen heeft in het Christendom de overmatige liefde voor de mens Jezus ertoe geleid dat hij werd vergoddelijkt, met als gevolg dat het geloof in de eenheid van God werd geschonden en het geloof in een drie-eenheid²² werd gevormd. De Islam heeft over het punt van de Eenheid van God nogmaals duidelijkheid gebracht, de valse berichten hierover verdreven en de joden en de christenen uitgenodigd om zich bijeen te scharen in het geloof in de Ene God.²³

Rationele en kosmische bewijzen tonen eveneens aan dat de Schepper Eén is. De Koran zegt: **“Allah heeft zich geen kind genomen, noch bestaat er een god naast Hem! Anders zou iedere god hetgeen hij heeft geschapen met zich hebben meege-**

22. Drie-eenheid: leerstuk van de christelijke kerk volgens welke in het ene, ondeelbare wezen van God drie goddelijke personen bestaan: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.
23. *De Koran*, Āli Imrān, 3: 64.; Prof. Dr. Ö. F. Harman, *Artikel: “Islam”, Diyanet Islām Ansiklopedisi, De Encyclopedie van Islam* (Republiek van Turkije, Ministerie van Religieuze Zaken), Istanbul 2001, XXIII, 4.

Paulus, degene die als eerste het geloof in de drie-eenheid naar voren heeft gebracht, vluchtte vanwege de doodsbedreigingen van de joden naar het noorden en begon met het verkondigen van een op de drie-eenheid gebaseerd Christendom. Het geloof in de drie-eenheid, dat destijds door vele christenen werd verworpen, werd later door de Byzantijnse gezaghebbers, die beïnvloed waren door de polytheïstische geloven van de Grieken, tot de officiële religie van de christenen gemaakt. Fred Reed legt in zijn *Shattered Images* genaamd boek in detail uit hoe binnen het Christendom het geloof in de eenheid van God is vernield en is omgevormd tot het geloof in de drie-eenheid.

nomen en zouden zij elkaar [proberen te] overweldigen. Heilig is Allah, ver verheven boven hetgeen zij [Hem] toeschrijven. (al-Mu'minūn, 23:91)

“Indien er [andere] goden dan Allah zouden zijn, dan zouden zij (de hemelen en de aarde) zeker vergaan: maar Heilig is Allah, de Heer van de Troon, ver verheven boven wat zij Hem toeschrijven! (al-Anbiyā, 21:22)

Het bestaan van meerdere goden zou betekenen dat goden imperfecte eigenschappen zouden moeten bezitten, zoals onvermogen en ontoereikendheid, die tot de eigenschappen van de schepselen behoren. Meerdere goden zouden immers genoeg moeten nemen met het bestaan van andere goden en het eigen bestaan naast andere goden, ze zouden dus niet Almachtig kunnen zijn. Daarnaast zou er in de hemelen en op de aarde geen orde heersen, mochten deze verschillende scheppers hebben. Dit laat zien dat de Schepper Eén moet zijn.

De grootste zonde is volgens de Islam het niet erkennen van God, het toekennen van partners aan Zijn wezen, in Zijn eigenschappen of in Zijn handelingen, en [het overwegen van] toekenning van goddelijkheid aan iets anders dan aan Hem. Deze zonde wordt 'shirk' genoemd; het toekennen van partners aan God; hetgeen neerkomt op veelgodendom. De Almachtige God heeft in de Koran polytheïsme gekarakteriseerd als “het grootste onrecht”

en “het verzinnen van een geweldige zonde”.²⁴ Allah heeft gezegd dat Hij, indien Hij dat wenst, alle andere zonden kan vergeven. Hij zal echter degenen die polytheïsme aanhangen en die sterven zonder dat zij daarover berouw hebben getoond, zeker niet vergeven.²⁵ In één vers van de Koran wordt het volgende geboden: “[O Muhammed] Aan jou en aan hen die er reeds voor jouw tijd waren is geopenbaard: **‘Indien jij veelgodendienst bedrijft, dan zullen jouw werken vruchteloos zijn en zal jij zeker tot de verliezers behoren.’**²⁶”

De enige mogelijkheid om verlost te worden van de zonde van polytheïsme, is het verlaten ervan en het omarmen van het geloof in één God.

2. De Islam is een natuurlijke religie, de Islam botst niet met het verstand.

De Islam richt zich tot de gehele mensheid. Zijn essentiële fundamenten zijn niet vastgesteld volgens kenmerken die incidenteel, tijdelijk of gedeeltelijk van aard zijn en die bijzonder zijn voor een bepaald volk. De fundamenten van de Islam zijn vastgesteld volgens de aangeboren tendensen en behoeften, welke hun oorsprong hebben in de schepping van de mens. Om deze reden is de Islam een natuurlijke religie en raakt hij niet uit de tijd. Zijn geloofsprincipes zijn niet gebaseerd op wonderbaarlijke zaken, eerder

24. *De Koran*, ʾal-Nisā, 4: 48; Luqmān, 31: 13

25. *De Koran*, ʾal-Nisā, 4: 48, 116.

26. *De Koran*, ʾal-Zumʾar, 39:65.

op intellectuele waarheden en onmiskenbare realiteiten. Vanwege dit feit zal de Islam nooit tegenstrijdig zijn met wetenschappelijke waarheden. Wanneer de voorschriften met betrekking tot de aanbiddingsrituelen en de wettelijke handelingen worden onderzocht, wordt het vrij snel duidelijk hoe goed deze voorschriften passen bij de menselijke natuur.

De Koran focust vaak op nadenken en op het gebruik van het intellect, omdat dat immers de voornaamste eigenschappen zijn waarin de mens zich van andere levende wezens onderscheidt. De Koran nodigt in bijna 750 van de 6236 verzen de mens uit om na te denken, om te onderzoeken en om zijn intelligentie te gebruiken.²⁷

Degenen die weigerden om in de woorden van de Boodschapper van Allah te geloven, zeiden tegen hem: *“Laat ons enkele wonderen zien, opdat wij in Allah geloven en jou als profeet erkennen.”* Hierop heeft Allah in de Koran afkeurend gereageerd; Hij heeft hen aangemoedigd om, in plaats van te vragen om wonderen, te kijken naar de hemelen en de aarde en zich hun aanwezigheid en hun functioneren ter harte te nemen.

Omdat de Islam veel waarde hecht aan het intellect, verbiedt deze het gebruik van middelen die dat intellect negatief beïnvloeden, zoals alcohol en drugs. Gezond verstand en alertheid zijn immers beter voor de mens dan een duffe geest en sufheid.

27. Ayşe Sucu et al., *Gençlik ve Din* (Jeugd en Religie), p.220.

Als een religie die in overeenstemming is met de menselijke natuur, schrijft de Islam te allen tijde realistische stelregels voor. De Islam bevat geen verordeningen die niet toepasbaar zijn of die haaks staan op de aangeboren natuur van de mens. Indien er bijvoorbeeld geen water voor handen is om de rituele wassing te verrichten of indien een persoon geen water mag gebruiken vanwege medische redenen, dan kan men met schone aarde de ‘ṭayammum’, de droge rituele wassing, verrichten. Indien iemand niet in staat is om het gebed staand te verrichten, dan kan hij het gebed zittend, liggend of zelfs door middel van aanwijzingen verrichten. Als iemand vanwege ziekte of reizen niet kan vasten, dan mag het vasten op een later tijdstip worden ingehaald; en als ook dat niet mogelijk is, kan er bij wijze van afkopen geld worden gedoneerd aan de armen. Het betalen van de ‘zakāt’, de verplichte islamitische armenbelasting, en het verrichten van de hadj, de pelgrimstocht, zijn alleen verplicht voor degenen die daar genoeg rijkdom voor bezitten. Degenen die aan anderen de Islam verkondigen, zijn alleen verantwoordelijk voor het correct en aangenaam uitdragen ervan; zij behoeven de mensen niet koste wat kost moslim te maken.

3. Niemand kan tussen God en zijn dienaren komen; er bestaat geen klasse van geestelijken in de Islam.

Een ieder heeft de vrijheid en de mogelijkheid om zich rechtstreeks tot de Almachtige God te rich-

ten en tot Hem te spreken. Als iemand wil dat God tegen hem spreekt, dan kan hij de Koran lezen. Iedereen kan God in zijn gebeden aanroepen en Hem vragen om vergiffenis. Indien iemand zich oprecht wendt tot God, zal hij Hem waarlijk voor zichzelf aantreffen.

God moedigt Zijn dienaren aan om het gebed te onderhouden en om vergiffenis te vragen. Hij kondigt aan dat Zijn genade alles omvat, dat Hij de zonden vergeeft en de gebeden verhoort. Hij alleen kan gebeden verhoren en zonden vergeven. Hij is immers als Enige de Bezitter van Macht. Geen enkel schepsel heeft het recht om gebruik te maken van dit gezag. Het toekennen van de eigenschappen van God aan anderen wordt als “shirk”, als polytheïsme beschouwd.

In de Islam bestaat er geen behoefte aan een geestelijke klasse in zaken als het smeekgebed, de aanbidding of het huwelijk. Elke moslim is verplicht om datgene van de religie te leren wat hij nodig heeft. Wanneer de moslims samenkomen om het rituele gebed te verrichten, kiezen zij onder hen de meest geleerde en de meest deugdzame persoon uit om het gebed te leiden. De functie van de islamitische geleerden is beperkt tot het uitleggen en het onderwijzen van de religieuze principes, en het leiden van anderen naar het rechte pad, door hun preken en adviezen te verschaffen. Zij hebben niet de autoriteit om als een bemiddelaar op te treden tussen God en

Zijn dienaren, om vervolgens zonden te vergeven en gebeden te aanvaarden.

Afgoderij is begonnen toen mensen tussenpersonen begonnen te plaatsen tussen God en Zijn dienaren. De polytheïsten van Mekka beweerden dat zij de beelden slechts aanbaden, opdat deze hen dichter tot God zouden brengen.²⁸ Na verloop van tijd echter begonnen zij aan deze tussenpersonen goddelijke eigenschappen toe te kennen.

4. De Islam legt een balans tussen het wereldse leven en het Hiernamaals, en tussen het materiële en het spirituele.

De Islam hecht grote waarde aan gematigdheid en balans. Er wordt in de Islam veel waarde gehecht aan het Hiernamaals, maar daarbij worden de wereld en het wereldse leven niet genegeerd. Beide werelden zijn immers door God geschapen om in de behoeften van de mensen te voorzien. Het zou niet juist zijn om één van de twee werelden te verwaarlozen. We dienen de nodige aandacht te besteden aan ons wereldse leven, want het is tenslotte een kapitaal waarmee wij ons eeuwige leven in het Hiernamaals kunnen verwerven, en vanuit dat perspectief is het een waardevolle gift. We dienen deze gift te gebruiken op een wijze die God behaagt. Het Hiernamaals is het echte doel en dat mag niet worden vergeten.

28. *De Koran*, al-Zumar, 39: 3.

Zowel een seculiere benadering, die alleen aandacht besteedt aan deze wereld, als een puur geestelijke benadering, die zich alleen ontfermt over het Hiernamaals, schieten tekort in het bevredigen van de behoeften van de mens. Geen van deze zou voor de ander moeten worden opgeofferd, ze dienen als een geheel te worden beschouwd en volgens een juiste balans te worden geregeld.

Lichaam en geest vormen samen de twee kanten van de mens, alhoewel de geest de essentie vormt en de materie als zijn drager fungeert. Indien één van deze twee, bijvoorbeeld het lichaam, wordt verwaarloosd, is het niet mogelijk om de resultaten te behalen die de mens graag verwezenlijkt zou willen zien. Volgens hetgeen onze Profeet heeft gezegd, vormt gezondheid en de wijze waarop deze wordt gebruikt één van de eerste dingen waarvoor de mens in het Hiernamaals ter verantwoording zal worden gehouden.²⁹

Zelfs met betrekking tot onze aanbedding, zoals het rituele gebed, het vasten en het geven van aalmoezen, draagt de Islam ons op om een evenwichtige houding aan te nemen. Een zeer intensieve aanbedding, die onevenwichtigheid teweegbrengt, wordt ten stelligste afgekeurd.³⁰ Over het besteden van bezittingen omwille van God wordt in de Koran het volgende vermeld: **“En zij (de geliefde dienaren van God) die niet overdrijven en niet te zuinig zijn**

29. *Sunʿan al-Tirmizī*, Qiyāmah, 1/2417.

30. Zie *Sahih al-Bukhārī*, Sawm 55, 56, 57, Ṭahajjud 7, ʿAnbiyā 37, Nikāh 1, 89; *Sahih Muslim*, Siyām 181-193; *Sunʿan Abū Dāwūd*, Sawm, 55/2428.

wanneer zij bijdragen geven, maar daartussen het midden houden.³¹ Moslims dienen in geen enkele kwestie de uitersten op te zoeken, maar te allen tijde de middenweg te nemen. De Almachtige heeft de volgelingen van de Profeet Muhammed als volgt gekwalificeerd: **“Zo hebben Wij jullie gemaakt tot een evenwichtige gemeenschap...”**³²

5. De Islam spoort aan tot wetenschap.

Er is tot op de dag van vandaag geen meningsverschil of conflict opgetreden tussen de Islam en de wetenschap. De Islam heeft de wetenschap nooit in de weg gestaan; integendeel, hij moedigt haar sterk aan en hij verplicht alle islamitische mannen en vrouwen om op zoek te gaan naar kennis.³³ De wetenschappelijke ontdekkingen hebben de islamitische leerstellingen nooit tegengesproken, zij hebben deze juist met regelmaat bevestigd.

Hoe en waarmee zouden ze eigenlijk in tegenpraak kunnen zijn? Wetenschap doet onderzoek naar de door God geschapen wezens, om te weten te komen wat de regels zijn die God in die creaties heeft aangebracht. De Islam is een goddelijke religie, die door Allah is geopenbaard en die door Zijn persoonlijke bescherming in zijn originele vorm wordt bewaard. In dat geval zijn de bron van de Islam en de bron van de wetenschap één en dezelfde: **één**

31. *De Koran*, al-Furkân, 25:67.

32. *De Koran*, al-Baqara, 2:143.

33. *Sunân Ibn Mâjah*, Muqaddimâ, 17

bron die twee verschillende rivieren voortbrengt...

Naarmate de wetenschap zich steeds verder heeft ontwikkeld en er meer wetenschappelijke ontdekkingen zijn gedaan, zijn de mensen zich steeds meer bewust geworden van de grootsheid, de macht en de oneindigheid van Zijn wijsheid, hetgeen veelal heeft geresulteerd in een groeiend geloof in God. Om deze reden vormt de wetenschap een diepgeworteld onderdeel van de Islam.

Allah de Verhevene heeft vele prachtige namen, waaronder namen die Zijn alwetendheid en Zijn kennis van het geziene en het verborgene benadrukken. De dienaren van Allah zouden zich op het pad van de wetenschap moeten inspannen om ervoor te zorgen dat deze goddelijke eigenschappen zich, uiteraard op een menselijke wijze, ook in hen manifesteren. Er zijn vele profetische uitspraken en Koranverzen die de mensen aansporen om op zoek te gaan naar kennis. Allah de Verhevene heeft immers als eerste het gebod “Lees!” geopenbaard. Na dit gebod wordt de aandacht van de mensen naar hun eigen creatie getrokken en worden de mensen op deze wijze aangezet tot onderzoek op dit gebied. Hierna wordt het gebod “Lees!” herhaald en wordt aangegeven dat onze Heer, Die de mens met de pen leert en hem datgene leert wat hij niet weet, de Bezitter is van gulheid, hetgeen verwijst naar de gulle schenkingen die degenen die lezen en onderzoeken zullen ontvangen.³⁴

34. Zie de Koran, al-Alaq, 96:1-5.

In de Koran worden wij bevolen om de Alwijze om meer kennis te vragen: “En zeg: Mijn Heer, geef mij meer kennis.” (Tā-Hā, 20:114)

Hij, de Alwetende, zegt verder: “Allah zal degenen onder jullie die geloven en degenen aan wie kennis is gegeven in rang verheffen.” (al-Mujadala, 58:11)

“Dit zijn de gelijkenissen die Wij voor de mensen geven, maar slechts zij die over kennis beschikken begrijpen deze.” (al-Ankabūt, 29:43)

Onze leermeester, de Boodschapper van Allah zei: “Indien iemand een pad inslaat met het verlangen kennis op te doen: Allah zal die persoon plaatsen op één van de paden die naar het Paradijs leiden. De engelen zijn tevreden met de persoon die kennis probeert te vergaren en zij strekken over diegene hun vleugels uit. Alles in de hemelen en op de aarde vraagt vergiffenis voor de [religieuze] geleerde, zelfs de vissen in het water. De hoge rang van de [religieuze] geleerden ten opzichte van de [niet geleerde] aanbidde is de hoge rang van de volle maan ten opzichte van alle andere hemellichamen. De geleerden zijn de erfgenamen van de profeten. De profeten laten als erfenis geen goud en zilver na: zij laten kennis na. Wie [een gedeelte van] deze erfenis ontvangt, heeft een grote gift gekregen.”³⁵

“Wijsheid is het verloren eigendom van de gelovige, het is eerder dan anderen zijn privilege, zijn voor-

35. Sunan Abū Dāwūd, ‘Ilm, 1/3641; Sunan al-Tirmizī, ‘Ilm, 19/2682. Zie Sahih al-Bukhārī, Ilm, 10; Sunan Ibn Mājah, Muqaddimā, 17.

*recht om deze in ontvangst te nemen, waar hij haar ook aantreft.*³⁶

*“De gelovige krijgt geen genoeg van de kennis die hij hoort, totdat hij zijn bestemming, het Paradijs, bereikt..”*³⁷

Vanwege deze redenen zagen de moslims wetenschappelijk onderzoek als een vorm van aanbidding. De observatie van het sterrenstelsel begon bijvoorbeeld al in 800 n. Chr., met Ahmād al-Nihāwandī. Later werden er grote observatoria gebouwd. Dankzij de ontwikkeling van het astrolabium konden ze de astronomische hoogte van de zon, de maan en de sterren, de kosmische tijd, de hoogte van bergen en de diepte van waterputten berekenen. Als resultaat van deze onderzoeken werden de oude constanten herzien en werd er een nieuwe sterrencatalogus voorbereid. Vele nieuwe sterren werden ontdekt, de helling van de ecliptica werd opnieuw gemeten, de piekbeweging van de zon werd geobserveerd en in relatie gebracht met de beweging van de constante sterren. Met betrekking tot de beweging van planeten werden belangrijke ontdekkingen gedaan.

Moslims hebben gebruik gemaakt van nieuwe methodieken bij het toepassen van wiskunde in sterrenkunde. In plaats van berekeningen volgens de “continue stralen-methode” gebruikten zij driehoeksmeting en sinus berekeningen en verkregen

36. *Sunān al-Tirmizī*, ‘Ilm, 19/2687; *Sunān Ibn Mājah*, Zuhd, 15.

37. *Sunān al-Tirmizī*, ‘Ilm, 19/2686.

zij op deze manier meer nauwkeurige resultaten. In de ontwikkeling van technieken voor het meten van bewegingen van planeten bereikten moslims een eerder ongekend hoog niveau.³⁸

Op het gebied van geologie, mineralogie, biologie, zoölogie, wiskunde, natuurkunde, scheikunde en geneeskunde hebben de moslims eveneens vele ontdekkingen gedaan. Zij hebben zodoende aanzienlijke bijdragen kunnen leveren aan de ontwikkeling van deze wetenschappen. Ibn Sīnā (Avicenna, 980-1037) is een grote wetenschapper, die met zijn ontdekkingen over 29 verschillende onderwerpen de weg heeft vrijgemaakt voor Europese wetenschappers. *Al-Qānūn fī al-Tibb/De Canon der Geneeskunde*, het boek dat hij over geneeskunde heeft geschreven, werd op Europese universiteiten 600 jaar lang als lesboek gedoceerd. De eerste persoon die over de functie van het netvlies schreef was Ibn Rušd (1126-1198). Het werk van Alī ibn Īsā (11de eeuw) over het oog, genaamd *Taḏkirah al-Kaḥhālīn/De Handleiding voor Oogartsen*, is eeuwenlang het enige lesboek geweest over oogheelkunde en is vertaald in het Latijn, in het Duits en in het Frans. Ammār ibn Alī heeft in zijn boek *al-Muntakhab fī ‘Ilāj al-Ayn* al in de 11de eeuw in detail uitgelegd hoe hij een oogoperatie heeft uitgevoerd en staar heeft verwijderd; ook dit boek is vertaald in de voornaamste Europese talen van die tijd. Ibn al-Ḥaytham (Alhazen, 965-1051), een belangrijke natuurkundige en de grondlegger van de

38. Prof. Dr. Seyyed Hoessein Nasr, *Islamic Science*, vertaling in het Turks "Islam ve İlim", Istanbul 1989, pp. 113-134.

optometrie, is degene geweest die de bril heeft uitgevonden.

De kankeroperaties die Alī ibn Abbās (994) heeft uitgevoerd vormen een voorbode van de huidige operatietechnieken. Zijn encyclopedie over geneeskunde, Kitāb al-Maḥlikī, wordt zelfs vandaag de dag nog met bewondering bestudeerd. Abū al-Qāsim al-Zaḥrāwī (963-1013) maakte de chirurgie tot een apart deel van de medische wetenschap. Hij heeft in zijn boek genaamd Kitāb al-Tasrīf de afbeeldingen van ongeveer 200 chirurgische instrumenten weergegeven en uitgelegd waar ze voor dienen en hoe ze gebruikt dienen te worden. Microcirculatie, bloedsomloop in de kleinste vaten in het lichaam, werd ontdekt door Ibn al-Nafīs (1210-1288) en in detail uitgelegd in het commentaar dat hij op al-Qānūn fī al-Tibb van Ibn Sīnā heeft geschreven. Akshamsuddīn (1389-1459) is de eerste geweest die over bacteriën heeft gesproken. Hij zegt in zijn boek genaamd Māddat-al-Hayāt: “Het is verkeerd om te denken dat ziektes de mens zomaar overkomen. Ziektes zijn besmettelijk. De besmetting vindt plaats door levende ziektekiemen, die zo klein zijn dat ze met het menselijke oog niet waarneembaar zijn.”

Al-Khwārizmī (780-850), die in wiskunde als eerste het getal nul heeft gebruikt, heeft met zijn boek al-Jabr wa al-Muqābala de fundamente van algebra gelegd. De drie broers, die bekend werden als “De zonen van Mūsā” (9de eeuw), hebben de omtrek van de wereld met slechts kleine afwijkingen weten te

berekenen. *Al-Bīrūnī* (Alberonius, 973-1051), die ontdekkingen heeft gedaan op velerlei wetenschapsgebieden, heeft aangetoond dat de wereld om zijn eigen as en om de zon draait. Hij heeft met succes de diameter van de aarde berekend, op basis van het onderzoek dat hij bij de stad Nandan in India heeft geleid. De regel die hij over dit onderwerp heeft vastgesteld is in Europa bekend geworden als “de *Bīrūnī*-formule”. *Al-Battānī* (Albategni, 853-929) berekende het zonnejaar met maar 24 seconden afwijking.

Ismāil al-Jawhārī (950-1010) heeft met een paar houten vleugels, die hij aan zijn armen had vastgemaakt, de eerste vliegproef uitgevoerd. Hij zweefde een poosje in de lucht, maar stortte daarna neer en verloor daarbij helaas het leven. Het pionierswerk in vliegtuigbouw behoort toe aan *Ibn Firnās* in 880. Met het vliegtoestel dat hij met vogelveren en kledingstof had bedekt, zweefde hij lang in de lucht en landde hij vlekkeloos.

Muhammed ibn Zaqariyyā al-Rāzī (864-925) heeft over zwaartekracht gesproken. *Christopher Columbus* (1446-1506) heeft gezegd dat hij over het bestaan van Amerika in eerste instantie van moslims, in het bijzonder van de boeken van *Ibn Rushd*, heeft vernomen. *Al-Idrīsī* (1100-1166) tekende meer dan acht eeuwen geleden wereldkaarten die sterke gelijkenis vertonen met de huidige wereldkaarten.³⁹

39. Voor bronnen en voorbeelden over dit onderwerp, zie Prof. Dr. Fuat Sezgin, *Science et technique en Islam I-V*, Frankfurt, 2004 (*İslam'da Bilim ve Teknik I-V*, Ankara 2007) en zijn andere boeken; Prof. Dr. Seyyed Hoessein

Door de geschiedenis heen zijn er verschillende beschavingen verschenen. Deze beschavingen hebben onderling invloed op elkaar uitgeoefend, het wetenschappelijk erfgoed van elkaar overgenomen en dat verder ontwikkeld. De moslims hebben eveneens geprofiteerd van de kennis van eerdere beschavingen. Dit hebben ze altijd op bescheiden wijze naar voren gebracht, en op hun beurt hebben zij aan de wetenschap aanzienlijke bijdragen geleverd. De boeken die waren geschreven door de voorgaande beschavingen werden door islamitische geleerden vertaald. Hun inhoud werd niet klakkeloos overgenomen, doch onderzocht en pas goedgekeurd, nadat incorrecte delen ervan waren verwijderd.

6. De Islam beschouwt gerechtigheid als de belangrijkste deugd.

Eén van de Schone Namen van God is *al-Adl*, de Bezitter van Absolute Rechtvaardigheid.⁴⁰ Hij doet niemand een greintje onrecht aan. Om deze reden verwacht Hij ook van Zijn dienaren complete recht-

---

Nasr, *Islamic Science, An Illustrated Study*, World of Islam Festival Pub. Co. Ltf., Engeland, 1976; Dr. Sigrid Hunke, *Allahs Sone uber dem Abendland-Unser Arabischen Erbe*, Duitsland 1960; Carra de Vaux, *Les Penseurs de l'Islam*, Parijs 1923; Avicenne, Parijs 1900; Prof. Dr. Mehmet Bayraktar, *İslam'da Bilim ve Teknoloji Tarihi* (De Geschiedenis van Wetenschap en Technologie in Islam), Ankara 1985; Şaban Döğen, *Müslüman İlim Öncüleri Ansiklopedisi* (De Encyclopedie van Islamitische Pioniers van Wetenschap), Istanbul 1987; <http://www.1001inventions.com>.

40. *Sunan al-Tirmizî*, Dāwāt, 82/3507.

vaardigheid en rechtschapenheid. Allah zegt in de Edele Koran: **“O jullie die geloven! Wees standvastigen ten aanzien van [het waarnemen van] de gerechtigheid, als getuigen omwille van Allah, zelfs tegenover jullie zelf, of jullie ouders en jullie verwanten.”** (al-Nisā, 4:135)

De Islam beveelt de moslims zelfs rechtvaardig te zijn tegenover hun vijand: **“Jullie die geloven! Wees standvastig voor God, als getuigen van de rechtvaardigheid. En laat de afkeer van bepaalde mensen jullie er niet toe brengen anders dan rechtvaardig te zijn. Wees rechtvaardig, dat is dichter bij godvrezendheid...”** (al-Mā'idā, 5:8)

Onze leermeester, de Boodschapper van Allah 'vrede zij met hem', heeft ons bevolen om te allen tijde rechtvaardig te handelen, of wij nu in een boze of een rustige toestand verkeren, en degenen die dit kunnen opbrengen heeft hij grote beloningen beloofd.⁴¹

Volgens de Islam bestaat er een fundamentele strijd tussen degenen die onderdrukken of onderdrukking steunen en degenen die rechtvaardig zijn en rechtvaardigheid voorstaan. De Edele Koran zegt: **“Indien zij echter ophouden, dan [bestaat er] geen vijandschap meer, behalve tegen de onrechtplegers.”**⁴²

Zolang iedereen de mensenrechten respecteert, is het mogelijk dat moslims en niet-moslims samen

41. al-Haythamī, *Majma' al-Zawā'id wa Maṅba' al-Fawā'id*, I, 90; Ābū Nuaym, *Hilyat al-Āwliyā'*, II, 343; VI, 268-9.

42. *De Koran*, al-Baqara, 2: 193

een multiculturele samenleving vormen. Maar indien een moslim anderen onderdrukt en de mensenrechten niet respecteert, dan is het ook een verplichting van andere moslims om zich tegen hem te verzetten. Derhalve dienen op het sociale vlak onderdrukking en rechtvaardigheid de maatstaven te zijn voor de scheiding tussen “wij” en “zij”.⁴³

Het niveau dat de moslims qua rechtvaardigheid hebben behaald, kan door het volgende voorbeeld goed geïllustreerd worden:

De stad Homs in Syrië viel onder islamitisch bestuur en omdat de moslims de inwoners van Homs beschermden, hieven zij bij hen een redelijk bedrag aan belasting. Toen Heraclius, de koning van het Byzantijnse Rijk⁴⁴, met zijn enorme leger tegen de moslims in opmars was gekomen, begonnen de moslims zich zorgen te maken. Zij gaven de belastinggelden van de inwoners van Homs terug en zeiden: “Wij beschikken niet over voldoende middelen om jullie tegen een Byzantijnse aanval te beschermen. Jullie zijn vanaf nu vrij in jullie aangelegenheden en jullie kunnen doen wat jullie wensen.”

Het volk van Homs antwoordde als volgt: “Bij God, jullie gezag en rechtvaardigheid is ons veel meer geliefd dan de staat van onderdrukking en tirannie, waarin we ons eerder bevonden. Wij zullen

43. Prof. Dr. Recep Şentürk, *İnsan Hakları ve İslam* (Mensenrechten en Islam), p. 22.

44. Heraclius, regeringsperiode 610-641 n.Chr.

de stad samen met jullie gouverneur tegen Heraclius verdedigen.”

De joden zeiden: “Wij zweren op de Thora, dat de gouverneur van Heraclius de stad Homs niet kan binnentreden zonder eerst ons te verslaan.”

De poorten van de stad werden gesloten en de stad werd samen tegen de vijand verdedigd. De christenen en de joden van andere steden, met wie een vredesverdrag bestond, deden hetzelfde en zeiden: “Als de Byzantijnen en hun bondgenoten de moslims verslaan, dan zullen wij terugkeren naar de tijd van onderdrukking en tirannie, en zullen we met vele moeilijkheden worden geconfronteerd. Wij wensen dat de moslims deze oorlog winnen en wij helpen hen daarbij volgens onze bestaande overeenkomst.”

Nadat Allah het verlies voor de Byzantijnen en de overwinning voor de moslims had bestemd, openden de christenen en de joden hun deuren voor de moslims, riepen zij hun toneelspelers op om feesten te organiseren en betaalden ze hun belastingen aan het islamitische bestuur.⁴⁵

7. De Islam is een universele religie.

De boodschap van de Islam richt zich tot alle mensen en alle djinns. Iedereen kan moslim worden, ongeacht ras, huidskleur, geslacht of afkomst. De Islam rangschikt de mensen volgens de verantwoordelijkheden en de rechten die ze hebben, en

45. Belāzuri, *Futūh al-Buldān*, Beiroet 1987, p. 187.

onderscheidt slechts twee groepen: gelovigen en ongelovigen.⁴⁶

Het is niet denkbaar dat een systeem van leven, dat voor het geluk en de verlossing van de mensheid is gestuurd door de Barmhartige, Wiens genade alle schepselen omvat, alleen bestemd zou zijn voor een handjevol mensen en dat anderen verstoken zouden blijven van deze gunst. Dit zou tegenstrijdig zijn met de eigenschappen van God als de *Rahmān* (de Barmhartige) en de *Rahīm* (de Genadevolle).⁴⁷ De Boodschapper van Allah zei: *“God de Almachtige toont genade aan degenen die zelf genade tonen. Toon genade aan degenen op aarde, opdat degenen die in de hemelen zijn (de engelen) jullie genade zullen tonen.”*⁴⁸

In deze hadith wordt geen melding gemaakt van één bepaald ras. Er wordt ook niet geïmpliceerd dat genade alleen jegens moslims dient te worden be-toond. Er wordt bevolen om zich genadig op te stellen tegenover alle mensen, dieren en planten.

46. Elk mens behoort tot de gemeenschap van de profeet van zijn tijd. Vanuit dat perspectief gezien behoren alle mensen die na de komst van profeet Muhammed hebben geleefd tot zijn gemeenschap. Echter, waar sommigen in zijn profetschap geloven, wordt dit door anderen verloochend.

47. De *Rahmān* wordt geïnterpreteerd als de Degene Wiens genade elk schepsel in het universum omvat, terwijl de *Rahīm* wordt geïnterpreteerd als Degene Wiens genade in het Hiernamaals alleen aan de gelovigen is voorbehouden.

48. *Sunan Abū Dāwūd*, Aḍāb, 58/4941; *Sunan al-Tirmizī*, Birr 16/1924; *Musnad Ahmad ibn Hanbal*, II, 160)

In de Edele Koran wordt het feit dat de Profeet Muhammed, vrede zij met hem, tot iedereen als profeet is gestuurd als volgt vermeld: **“Zeg: ‘O mensen, ik ben de boodschapper van God tot jullie allen, van Hem Die de heerschappij over de hemelen en de aarde heeft’”**⁴⁹

“En Wij hebben jou (o Muhammed) alleen gezonden als een barmhartigheid voor de werelden.”⁵⁰

De Profeet Muhammed zei: *“Voor mij werden de profeten alleen tot hun eigen volkeren [als profeet] gezonden. Ik ben echter als profeet tot de hele mensheid gezonden.”*⁵¹

Om deze reden nodigde de Boodschapper van Allah niet alleen de Arabieren uit tot de Islam, maar ook de Byzantijnen, de Ethiopiërs, de Egyptenaren en anderen, door middel van het sturen van vertegenwoordigers en brieven naar de heersers van zijn tijd.⁵²

De Islam omvat bovendien alle tijden en plaatsen; hij is niet beperkt tot een specifieke tijd of plaats. Vandaag de dag is het immers mogelijk om moslims

49. *De Koran*, al-A`rāf 7:158.

50. *De Koran*, al-Anbiyā, 21:107.

51. *Sahīh al-Bukhārī*, Ṭayammum, 1.

52. De teksten van deze brieven zijn bewaard gebleven en van enkele ervan zijn de originelen te bezichtigen in het Istanbul Topkapi Paleis Museum. Zie voor foto's en analyse van deze brieven Prof. Dr. M. Hamidullah, *Six originaux des lettres diplomatiques du prophete de Islam*, Parijs 1985. Zie tevens http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Muhammad_letter_muqawqis.jpg

uit alle delen van de wereld te begroeten, voornamelijk tijdens het hadj-seizoen. Ze verschijnen in grote getale, met miljoenen, rondom de Kaäba en aanbidden Allah, de enige God, zoals dat door Hem is bevolen – een bewonderenswaardige, indrukwekkende manifestatie van de islamitische broederschap.

De Islam heeft een structuur die in staat is om in elke behoefte van de mens te voorzien. De Islam houdt in een manier van leven en een manier van geloven, die zorgen voor de spirituele, de fysieke, de privé- en de gemeenschappelijke rechten van mensen. De religie brengt helderheid over onderwerpen waar andere religies onvoldoende antwoord op kunnen geven, zoals het doel van het leven, de goddelijkheid, de profeten, de engelen, Satan, de wereld, het Hiernamaals, de beloning, de bestraffing, het Paradijs en het Hellevuur.

Om deze situatie beter te begrijpen, zou het voldoende kunnen zijn om de volgende vergelijking in beschouwing te nemen:

Zowel in de tijd dat de islamitische gemeenschap uit een kleine groep onderdrukten bestond, als in de tijd dat de moslims een supermacht vormden en een magnifiek rijk hadden opgebouwd, dat zich van de Atlantische Oceaan uitstreekte tot de Grote Oceaan, was de Koran voldoende als de enige bron voor het vaststellen van ethische en juridische richtlijnen. De islamitische gemeenschap vond alle richtlijnen aangaande menselijke behoeften, zoals met betrekking tot de geloofsleer, de aanbiddingsrituelen, het soci-

ale leven en de sociale regels, op blijkbaar relevante wijze in dit Boek terug.⁵³

8. In de Islam is in principe iedereen aan elkaar gelijk.

In de Islam wordt superioriteit onder de mensen niet vastgesteld aan de hand van onveranderlijke en vooraf vastgestelde zaken, zoals ras, kleur of afkomst, maar aan de hand van zaken die verbonden zijn met de eigen wilskracht en inzet, zoals de opgebouwde band met de Almachtige God en de godsvrees (taqwā) die iemand jegens Hem voelt. Zo verschaffen rijkdom, schoonheid, kracht of status de mens voor het aangezicht van God eveneens geen superioriteit. Dit zijn niets anders dan gunsten geschonken door God Zelf en men zou Hem hiervoor op de beste en de juiste wijze moeten bedanken; de dank voor elke gunst dient conform de aard van die gunst te geschieden. De dank voor rijkdom wordt bijvoorbeeld getoond door aalmoezen te geven aan de armen en de behoeftigen.

De gunsten die mensen in deze wereld ontvangen zijn als de vragen die studenten tijdens hun examens gesteld krijgen. Geen enkele student zal trots zijn op de vragen die hem gesteld worden, hij zal eerder blijdschap vertonen met de goede cijfers, die hij met zijn antwoorden op de vragen heeft gekregen. De paradijselijke beloningen, die de gelovi-

53. M. Hamidullah, *De Geschiedenis van de Nobele Koran, Introductiegedeelte van 'Le Saint Coran'*, p. 23.

gen kunnen verkrijgen aan de hand van de mogelijkheden en gunsten die ze in de wereld bij wijze van beproeving ontvangen, zullen niet eerder dan in het Hiernamaals duidelijk worden. Derhalve is er voor de mens in deze wereld weinig reden tot hooghartig, hauntain gedrag, tot opschepperij en het zich verheven voelen boven anderen. Een dergelijke houding zou namelijk niet anders dan verwaandheid opleveren.

ʿAbū Hāzim, één van de wijze islamitische meesters, zei: **“Elke gunst die iemand niet dichterbij Allah brengt, is rampspoed.”**

Toen de Profeet eens zijn superieure eigenschappen moest opnoemen, herhaalde hij meerdere keren “لا فخر: geen pocherij”. En dat ondanks het feit dat hij de uitverkorene is, degene die als genade voor de hele wereld is gezonden.⁵⁴

In de ogen van Allah zijn de gelovigen, degenen die hun plichten jegens Allah nakomen, superieur aan degenen die niet geloven en zich niet bewust zijn van hun plichten.⁵⁵ Onze leermeester de Profeet verklaarde in zijn afscheidspraak: *“O mensen! Voorzeker, jullie Heer is Eén; jullie vader (Adām) is één, jullie stammen allen af van Adām en Adām is van aarde [gemaakt]! Een Arabier heeft geen superioriteit ten opzichte van een niet-Arabier, noch een roodkleurige ten opzichte van een zwarte of een zwarte ten opzichte*

54. *Sunʿan al-Tirmizī*, Maṅākib, 1/3616; *Sunʿan al-Dārimī*, Muqaddimā, 8.

55. Zie bijv. soera ʿal-Hujurāt, 49: 13.

*van een roodkleurige. De meest superieure onder jullie is degene met de meeste godvrezendheid.*⁵⁶

9. De Islam beschouwt vrijheid van geloof als een fundamenteel recht.

God de Almachtige heeft de mens geschapen met een bewustzijn en een vrije wil. Hij heeft hem het verschil tussen goed en kwaad ingegeven en daarna de keuze overgelaten aan de mensen zelf. Iedereen zal met zijn eigen vrije wil zijn eigen beslissingen moeten nemen en vervolgens de consequenties van zijn daden zelf moeten ondervinden. De edele verzen uit de Koran stellen: **“En als jouw Heer het had gewild, dan zouden degenen die op aarde zijn, zeker allen tezamen hebben geloofd. Wil jij (O Muhammed) dan de mensen dwingen, opdat zij gelovigen worden?”** (Yūnus, 10:99)

“..dus wie wil, laat hem geloven; en wie wil, laat hem ongelovig zijn.” (al-Kāhf, 18:29)

“Als jullie niet geloven: voorwaar, Allah heeft jullie niet nodig. En de ondankbaarheid van Zijn dienaren behaagt Hem niet; maar wanneer jullie dankbaar zijn, dan heeft Hij behagen in jullie.” (al-Zumār, 39:7)

In de tijd van onwetendheid, voor de komst van de Islam, waren de vrouwen van wie de kinderen in hun kindertijd ernstige ziektes kregen gewoon de volgende gelofte aan God af te leggen: “Als mijn

56. *Musnad Ahmad ibn Hanbal*, V, 411.

kind het overleeft, dan zal ik hem een jood maken.” Toen de meeste Medinanen zich tot de Islam hadden bekeerd, bevonden de kinderen van een aantal van hen zich om deze reden bij de joden. Toen de joodse stam Banū Nadīr uit Medina werd verbannen, vanwege het verraad dat deze had gepleegd ten opzichte van de aanwezige verdragen tussen de leden van deze stam en de moslims, zeiden de familieleden van deze kinderen: “Wij zullen onze kinderen niet laten vertrekken met de joden (we zullen hen hoe dan ook hier houden en hen dwingen om moslim te worden).” Hierop openbaarde God het vers: **“Er is geen dwang in de godsdienst.”**⁵⁷

De Islam wil zijn principes niet met dwang doen accepteren; hij stuurt zelfs aan op het verkrijgen van intellectuele vrijheid. Wonderen zijn bijvoorbeeld niet de voornaamste middelen geweest voor het verspreiden van de Islam. De vraag om wonderen van de hand van de Profeet werd in de Koran afgekeurd. Omdat de komst van de Islam samenviel met de periode waarin de mensheid als geheel op een punt van intellectuele volwassenheid is gekomen, sprak deze religie tot het verstand en de geest door middel van het gesproken wonder, de Koran. De Islam bond de mens aan zich door rationele regels en overtuigende bewijzen te presenteren. Nooit werd fysiek geweld gebruikt om mensen over te halen.⁵⁸

57. *De Koran*, al-Baqara, 2: 256. *Sunān Abū Dāwūd*, Jihād, 116/2682; al-Wāhidi, *Aṣbāb al-Nuzūl*, pp. 85-87.

58. Prof. Dr. Ṣayyid Qutb, *Het wereldperspectief van de Islam*, blz. 32-33.

De beroemde Engelse geschiedkundige Philip Marshall Brown schreef: “Ondanks dat zij grote overwinningen boekten, gunden de Turken de volkeren van veroverde gebieden het recht op zelfbestuur volgens hun eigen gebruiken en tradities.”

Toen Napoleon Bonaparte het Ottomaanse Rijk aanviel gedurende de jaren 1798-1799, wilde hij dat de Armeniërs die in Palestina en in Syrië leefden in opstand kwamen. De ambassadeur van Frankrijk in Istanbul, Sebastiani, antwoordde hem: “De Armeniërs zijn hier zo blij met hun leven, dat het onmogelijk is om hen in opstand te laten komen.”⁵⁹

10. Gemak [in religieuze verplichtingen] is één van de principes van de Islam.

Onze oneindig genadige Heer wenst te allen tijde gemakkelijheid voor Zijn dienaren en Hij heeft om die reden elk aspect van de Islam makkelijk gemaakt. Om “vroom” te zijn hoeft iemand zich niet terug te trekken uit de maatschappij, of zich in een voortdurende gemoedsgesteldheid van gekweldheid en wroeging te bevinden, of weg te blijven van alle vormen van plezier in het leven. Zowel het binnentreden als het volgen van de Islam is iets dat zelfs de zwakste mensen met gemak kunnen doen. Dit alles wordt ook in de edele verzen van de Koran vermeld:

“God legt niemand meer op dan hij kan dragen.” (al-Baqara, 2:286)

59. Zie <http://www.atmg.org/ArmenianProblem.html>.

“God wenst voor jullie het gemak, en Hij wenst voor jullie niet de moeilijkheid.” (al-Baqara, 2:185)

“Hij heeft jullie uitverkoren en Hij heeft jullie in de godsdienst niets hinderlijks opgelegd.” (al-Hadj, 22:78)

“God wenst [lasten] voor jullie te verlichten; de mens is immers zwak geschapen.” (al-Nisā’, 4:28)

De Boodschapper van Allah, moge vrede en zegeningen van Allah over hem komen, omschrijft één van de principes van gemakkelijkerheid in de Islam als volgt: *“God de Almachtige beveelt Zijn engelen het volgende: ‘Indien één van mijn dienaren zich voorneemt een slechte daad te verrichten, schrijf het dan niet op totdat hij deze daadwerkelijk verricht. Indien hij de daad verricht, schrijf het dan op als één zonde. Indien hij de slechte daad omwille van Mij laat varen, schrijf het dan op als een goddelijke beloning. Indien Mijn dienaar zich voorneemt een goede daad te verrichten, schrijf dan voor hem één beloning op, zelfs al verricht hij deze daad niet. Wanneer hij de goede daad wel verricht, schrijf dan voor hem het tienvoudige tot aan het zeventienvoudige aan beloningen op.’”* (Sahih al-Bukhārī, Ṭawhīd, 35; Sahih Muslim, Īmān, 203, 205)

De edele metgezellen berichten dat de Boodschapper van Allah iemand was, die erg soepel was in omgang en die het voor anderen altijd gemakkelijk maakte.⁶⁰

---

60. Sahih Muslim, Hadj, 137.

Hier is een aantal voorbeelden, dat laat zien, dat de Islam werkelijk een gemakkelijk in praktijk te brengen religie is:

- ✓ Iedereen wordt conform zijn vermogen en zijn mogelijkheden verantwoordelijk gehouden. Zaken die buiten zijn machtsveld liggen worden hem niet opgedragen. Hij zal niet ter verantwoording worden geroepen voor dingen die onvermijdelijk zijn of buiten zijn capaciteiten liggen.
- ✓ In de Islam is een geleidelijke aanpak essentieel. Zonden zoals alcoholgebruik, rente en ontucht zijn niet in één keer verboden gesteld, maar geleidelijk aan, in drie of vier fasen.⁶¹
- ✓ Het is verplicht om voor het gebed met water de rituele wassing te verrichten. Indien water echter niet beschikbaar is of het gebruik van water vanuit medisch oogpunt riskant is, dan kan men de '*tayammum*' ofwel de rituele reiniging met schone aarde verrichten.

---

61. De nadruk ligt hier op het toepassen van een geleidelijke aanpak, in algemene zin, in de beginfase van de Islam. Moslims dienen niet luchtig om te gaan met de zondige daden die hierboven als voorbeelden zijn genoemd. Deze daden zijn in de begintijd van de Islam geleidelijk verboden, maar ze zijn nadien alle ten strengste verboden en daar mogen wij geen geleidelijke acceptatie en geen geleidelijk verbod meer in aanbrengen.

- ✓ Het is reizigers toegestaan om sommige van hun verplichte gebeden te verkorten en achter elkaar uit te voeren.
- ✓ Het staan in het gebed (de qiyām) is normaal gesproken verplicht. Degenen die echter niet in staat zijn om te staan, kunnen (afhankelijk van hun situatie) hun gebed zittend, liggend of via aanwijzingen verrichten.
- ✓ Er bestaat geen speciale plek voor het rituele gebed. Men kan op elke schone plek bidden. De Boodschapper van Allah zei: *“Heel de wereld is mij tot gebedsruimte en tot een plaats van reinheid gemaakt. Laat een gelovige van mijn gemeenschap dan, zodra de tijd voor het gebed ingaat, bidden waar hij zich bevindt.”* (Sahih al-Bukhārī, Ṭayammum, 1)
- ✓ Het vasten kan moeilijk en schadelijk zijn voor degenen die ziek of op reis zijn. Om deze reden zijn zij gevrijwaard van het vasten in de maand Ramadan. Indien zij niet vasten, dan kunnen zij het vasten inhalen als zij beter zijn geworden, of van hun reis zijn teruggekeerd.
- ✓ Als de pelgrimsroute onveilig is, vanwege een oorlog of een epidemie, dan mogen de moslims voor wie de pelgrimage verplicht is deze uitstellen tot het gevaar is geweken.

Het is mogelijk om in dit verband menig voorbeeld te geven.⁶² Onze leermeester de Profeet heeft gezegd: “*Geprezen is Allah, Hij Die in de religie gemak heeft geschonken!*” (*Musnad Ahmad ibn Hanbal*, VI, 167)

11. De Islam spoort aan tot optimisme en hoop.

De Islam wil dat mensen optimistisch zijn. De Almachtige God zegt: “**Mijn barmhartigheid omvat alle dingen.**”⁶³ De Boodschapper van Allah zei: “*Toen de Almachtige God de schepping had geschapen, schreef Hij in het Boek dat zich boven Zijn Troon bevindt: Mijn barmhartigheid overwint Mijn woede.*” (*Sahih al-Bukhari*, Tawhid, 15)

Deze informatie is voor de gelovigen voldoende om hoopvol te zijn. Andere prijzenswaardige eigenschappen, zoals vergevensgezindheid, geduld, ‘tawakkul’ (algeheel vertrouwen in Allah), overgave, tevredenheid met elke situatie en het uitgaan van het goede in de mensen, zorgen ervoor dat een moslim zich nog prettiger voelt tijdens zijn leven. De overtuiging dat tegenslagen en ziekten de zonden uitwissen en de spirituele graad doen vermeerderen, speelt een belangrijke rol in het doorstaan van moeilijkheden in dit leven. Een moslim zal zich nooit ongelukkig voelen, indien hij alles doet wat in zijn macht ligt, de rest aan Allah overlaat en zich tevreden opstelt met

62. Zie bijv. *de Koran*: al-Baqara, 178, 180, 220-241, 280; al-Nisā, 6, 19, 25; al-Talāq, 2, 6, 7.

63. *De Koran*, al-A’raf, 7: 156.

hetgeen van Hem komt. Hij leeft in rust en in vrede, wat er ook gebeurt.

Voor de ongelovigen en de zondaars blijven de deuren naar berouw tot het laatste moment van hun leven geopend. Zolang de tekenen van de dood of van de Dag des Oordeels niet verschijnen, kan een persoon tot geloof komen en berouw tonen. Echter, omdat het tijdstip van doodgaan en het tijdstip van het aanbreken van de Dag des Oordeels beide onbekend zijn, is het noodzakelijk om onmiddellijk terug te keren naar Allah. De Almachtige Allah zegt: **“Zeg: ‘O Mijn dienaren die buitensporig zijn tegenover zichzelf, wanhoop niet aan de genade van Allah. Voorwaar, Allah vergeeft alle zonden. Voorwaar, Hij is de Vergevensgezinde, de Meest Barmhartige. En keer terug tot jullie Heer, en geef jullie over aan Hem voordat de bestraffing tot jullie komt, daarna worden jullie niet geholpen.’”** (al-Zumar, 39: 53-54)

De Boodschapper van Allah heeft de mensen verboden om te zeggen dat bepaalde dingen ongeluk brengen. Hij heeft ons bevolen om gebeurtenissen positief te bekijken en ten goede te interpreteren.⁶⁴

De Islam schrijft voor om slechte vermoedens over mensen te vermijden en om goede vermoedens over hen te hebben. In de Edele Koran is dit als volgt bevolen: **“O jullie die geloven, vermijd veel van de kwade vermoedens. Voorwaar, een gedeelte van de**

64. *Sahih al-Bukhārī*, Tibb (Geneeskunde), 19; *Sahih Muslim*, Ṣalām (Begroeting), 102; *Sunan Abū Dāwūd*, Tibb (Geneeskunde), 24/3919.

kwade vermoedens is zonde. En bespioneer elkaar niet..” (al-Hujurāt, 49: 12)

De gelovigen “tolereren de schepping omwille van de Schepper”. Vanwege de liefde die zij voor de Almachtige God voelen, benaderen zij Zijn schepping met barmhartigheid; zij zien alles als behorende tot hetgeen hun door de Verheven Schepper is toevertrouwd. Zij accepteren alles wat van Hem komt met tevredenheid.

12. De Islam houdt sociale solidariteit in stand.

De mens is als een sociaal wezen geschapen. Hij kan niet alleen leven. Hij heeft anderen nodig om relaties en banden mee op te bouwen. Bovendien is de mens zwak geschapen, dus niet in staat om zelf in al zijn behoeftes te voorzien. Daarom dienen mensen in gemeenschappen te leven, elkaar te helpen en hun plichten jegens God samen te vervullen. De Boodschapper van Allah beveelt het volgende: “*De hand (hulp) van Allah is met de gemeenschap. Een ieder die de gemeenschap verlaat, neemt de weg van de Hel.*” (Sunan al-Tirmizī, Fitān, 7/2167)

“*Gemeenschap is genade, opsplitsing in groeperingen is marteling.*” (Musnad Ahmad ibn Hanbal, IV, 278)

Aanbiddingsrituelen, zoals het bidden in gemeenschap, het vrijdaggebed, de feestgebeden, de pelgrimage, de gift van verplichte aalmoezen, het voorzien in het onderhoud van anderen en het of-

feren, en eveneens onderlinge menselijke aangelegenheden zoals begrafenisceremonies, trouwerijen, ziekenbezoek, familierelaties en de zorg voor de behoeftigen: al deze activiteiten sporen de mensen aan om zich sociaal te gedragen. Natuurlijk kunnen er bij onderlinge relaties problemen ontstaan en vergt het doorstaan van deze problemen geduld en onbaatzuchtigheid. De Islam belooft grote beloningen voor moslims die in maatschappijen leven en die zich de lasten van anderen aantrekken.

De Profeet Muhammed gedroeg zich vriendelijk tegenover alle mensen en brak nooit hun harten, zelfs als hij ellende ondervond van onbeschaafde en kortzichtige mensen. Abbās, de oom van de Profeet, voelde mee met de situatie van zijn neef en zei: *“O Boodschapper van Allah! Ik zie dat je last hebt van wat mensen doen, van het stof dat zij doen opwaaien. Waarom zet je geen tent op, een prieel, om de mensen van daaruit toe te spreken?”* De profeet Muhammed, die als genade naar de gehele wereld is gezonden, zei: *“Nee! Totdat Allah mij tussen hen wegneemt en vrede geeft, zal ik onder hen verkeren. Dat maakt niet uit. Laat hen maar op mijn hielen stappen, aan mijn kleren trekken of mij lastigvallen met het stof dat zij doen opwaaien!”*⁶⁵

De Boodschapper van Allah adviseerde zijn gemeenschap hetzelfde: *“De moslim die onder de mensen leeft en die hun ellende verdraagt, is deugdzamer*

---

65. Zie *Sunʿan al-Dārimī*, Muqaddima, 14; *Musannaʿ Ibn Abī Shayba*, VII, 90; Ibn Saʿd, *Kitāb Tabaqāt al-Kubrā*, 193.

dan de moslim die niet onder de mensen leeft en die eveneens hun ellende niet verdraagt.”⁶⁶

De Islam leidt ons naar sociale activiteiten en naar een dynamisch leven, door ons voor te schrijven te werken om in ons levensonderhoud te voorzien, te trouwen en kinderen te krijgen, andere mensen te helpen met hun levensonderhoud, aalmoezen te geven, de tijd goed te gebruiken, de wereld te gebruiken om in het Hiernamaals het hoogste Paradijs te verdienen, de waarheid aan de mensheid te verklaren en hen van slechte daden weg te houden, onze levens, bezittingen, onze eer, gezondheid, ons nageslacht en land te verdedigen... De Islam faciliteert een zorgzamer en actiever leven door het volgende vers in onze geheugen in te prenten: **“En wie ook maar een greintje goeds heeft gedaan, die zal het dan zien. En wie ook maar een greintje kwaads heeft gedaan, die zal het dan [eveneens] zien.”⁶⁷**

13. De Islam dicht de mens de grootste waarde toe.

De Islam kent aan de mens in verhouding tot de rest van de schepping een uitzonderlijke positie en veel eer toe. In de verzen van de Edele Koran wordt het volgende gezegd: **“Wij hebben de mens in de mooiste gestalte geschapen.”** (al-Tin, 95: 4)

66. *Sunan al-Tirmizī*, Qiyāmah, 55/2507.

67. *De Koran*, al-Zalzala, 99: 7-8; *Zie tevens al-Anām*, 6: 104; al-Zumar, 39: 41; Fussilat, 41: 46; al-Jāthiyā, 45: 15.

“Wij hebben de kinderen van Adam geëerd en Wij hebben hen over het vasteland en de zee gedragen en Wij hebben met goede dingen in hun onderhoud voorzien en Wij hebben hen duidelijk uitverkoren boven velen van hen die Wij hebben geschapen.” (al-Isrā’, 17: 70)

Op een dag passeerde een begrafenisstoet voor onze leermeester de Boodschapper van Allah, waarop hij van zijn plaats opstond. Er werd tegen hem gezegd: *“Boodschapper van Allah! De overledene is een jood!”* De Boodschapper van Allah zei: *“Is hij niet een mens?”*⁶⁸

Onze leermeester de Profeet stond uit respect op voor een mens, die Allah de Almachtige met zorg heeft geschapen. Op deze wijze liet hij zien dat alle mensen, niet alleen de levenden maar ook de doden, het waard zijn om met respect te worden behandeld. Ya’lā ibn Murraḡ zei: “Ik ben met onze leermeester, de eerbare Profeet, op vele militaire expedities geweest. Wanneer de Boodschapper van Allah langs een overleden persoon kwam, beval hij om het lichaam direct te begraven; hij vroeg niet of het een moslim of een ongelovige betrof.”⁶⁹

Hoe waardevol moet de ziel van een mens zijn, als zijn dode lichaam al zoveel respect krijgt? In de Edele Koran wordt als volgt bevolen: **“Derhalve hebben Wij aan de Israëlieten voorgeschreven dat voor wie iemand doodt, anders dan voor [de vergelding**

68. *Sahih al-Bukhārī*, Janāiz, 50; *Sahih Muslim*, Janāiz, 81.

69. al-Hākim, *al-Mustadrak ‘alā al-Sahihayn*, I, 526/1374..

van] een ziel of vanwege het zaaien van verderf op de aarde, het is alsof hij alle mensen heeft gedood en dat voor wie iemand doet leven, het is alsof hij alle mensen heeft doen leven...” (al-Mā’ida, 5: 32)

Daarom is het de mensen verboden om zichzelf of anderen van het leven te beroven; degenen die dit toch doen worden zware straffen in het vooruitzicht gesteld.⁷⁰ Jalāluddīn al-Rūmī zegt: *“Helaas, de mens heeft zichzelf voor een greintje verkocht. Hij was in feite satijn, maar hij heeft zich gemaakt tot een stoplap op een gewaad.”* (*Maṣnawī*, v. III, versregels: 1000-1001)

De Islam heeft de mensheid rechten verleend die overeenkomen met zijn eer en zijn waardigheid.⁷¹ Volgens de Islam is louter het bestaan van een mens genoeg voor het bezitten van de basisrechten van de mens. De geleerden van het islamitisch recht hebben de hoedanigheid van het mens-zijn beschouwd als de essentie voor het bezit van mensenrechten. Zodoende hebben zij een universele aanpak aangenomen en nooit gediscrimineerd onder de mensen op basis van religie, ras, geslacht, status of nationaliteit.

70. *Sahīh al-Bukhārī*, Diyāt, 21; Tibb, 56; *Sahīh Muslim*, Īmān, 175.

71. Voor details over dit onderwerp, zie Kadir Mısıroğlu, *İslām Dunya Görüşü* (Islamitische wereldvisie), İstanbul 2008, pp. 200-201; Prof. Dr. Recep Şentürk, *İnsan Hakları ve İslām* (Mensenrechten en Islam), İstanbul 2007.

DEEL II

GELOOFSLEER, RITUELE AANBIDDINGEN EN REGELS MET BETREKKING TOT WERELDSE HANDELINGEN (MU'ĀMĀLĀT)

A. ISLAMITISCHE GELOOFSFUNDAMENTEN

In de Islam zijn de principes van het geloof gebaseerd op openbaring, niet op menselijke ideeën of persoonlijke opvattingen. De fundamentele geloofsartikelen van de Islam zijn in de Edele Koran en in de uitspraken van de Profeet op ondubbelzinnige wijze uitgedrukt. We kunnen deze artikelen als volgt samenvatten:

1. Het geloof in God (Allah).

- ✓ De Almachtige God bestaat, Hij is Eén, er is geen begin en geen eind aan Zijn bestaan, Hij vertoont geen gelijkenis met de schepselen en de schepselen vertonen geen gelijkenis met Hem. Zijn bestaan hangt niet af van iets of iemand anders. Iedereen heeft Hem nodig, maar Hijzelf heeft niemand nodig. Hij is niet geboren, Hij krijgt ook geen kind, Hij is geen vader en geen zoon, Hij is niet gebonden aan tijd en ruimte. Hij is verheven boven deze tekortkomingen. Hij is Alwetend, Alhorend en

Alziend, zonder dat Hij daar middelen voor nodig heeft.

- ✓ **“Hij kent wat de aarde ingaat en wat eruit komt, wat er uit de hemel neerdaalt en wat erin opstijgt; Hij is de Barmhartige, de Vergevende. Zij die ongelovig zijn zeggen: ‘Het Uur komt niet tot ons.’ Zeg: ‘Welzeker, bij mijn Heer, de Kenner van het Verborgene, het komt zeker tot jullie.’ Hem ontgaat zelfs niet het gewicht van een atoom, noch in de hemelen, noch op de aarde. En er is niets wat nog kleiner is, noch groter, of het staat in een duidelijk Boek.”** (Sāḇā, 34: 2-4)
- ✓ **“Allah weet wat iedere vrouw draagt, en wat de baarmoeders verminderen of wat zij vermeerderen. En alle dingen hebben bij Hem een [vastgestelde] maat. De Kenner van het Verborgene en het Waarneembare, de Grote, de Verhevene. Het maakt niet uit of iemand van jullie in het geheim spreekt of in het openbaar, of zich ‘s nachts verbergt of overdag in het openbaar rondloopt.”** (al-Rād, 13:8-10) **“En al spreek jij met luide stem, Hij weet wat geheim is en wat nog verborgener is gelegen.”** (Tā Hā, 20: 7; Zie tevens al-Qasas, 28: 69; al-Sajḍā, 32: 6; Hūd, 11: 5)

Naast absolute en onbegrensde kennis bezit de Almachtige God ook absolute macht. Anders zou Hij niet in staat zijn om de schepping - die wij om ons heen in al haar wonderbaarlijkheid kunnen aan-

schouwen - te creëren en in stand te houden. De Almachtige God stelt Zijn Verheven Wezen aan ons als volgt voor:

- ✓ **“Hij is de Voortbrenger van de hemelen en de aarde. En wanneer Hij een besluit over een zaak heeft genomen, dan zegt Hij er alleen tegen: “Wees,” en het is.”** (al-Baqara, 2: 117)
- ✓ **“Jullie schepping en jullie opwekking is niet anders dan als die van één persoon. Voorwaar, Allah is Alhorend, Alziend.”** (Luqmān, 31: 28)
- ✓ **“En van Allah is het verborgene van de hemelen en de aarde. En de beschikking van het Uur is niet meer dan een oogwenk, of nog korter. Voorwaar, Allah is Almachtig over alle zaken.”** (al-Nahl, 16: 77)

Allah de Almachtige heeft het absolute leven en de absolute wil, Hij doet wat Hij wenst. Hij bezit de eigenschap van spraak (*kalām*), maar Zijn spraak is ongeschapen en niet zoals de spraak van de schepse-len. Hij heeft Zich aan Zijn dienaren bekendgemaakt door naar hen via Zijn boodschappers openbaringen en boeken te sturen.

Allah de Almachtige is de ongeëvenaarde en de enige Schepper van het universum. Hij is Degene Die creëert en deze creatie in leven houdt, Degene Die haar doet sterven en Die haar weer tot leven wekt, Degene Die voor de godsbewusten beloningen en voor de slechten bestraffingen heeft voorbereid. Al-

lah bezit alle eigenschappen die perfectie inhouden en Hij is vrij van alle eigenschappen die imperfectie inhouden.⁷²

2. Het geloof in de Engelen.

Engelen zijn schitterende wezens, die Allah nog voor de schepping van de mens uit licht heeft geschapen. Engelen hebben geen geslacht. In de Koran wordt vermeld dat Allah met hen spreekt. Zij zijn nooit opstandig jegens Allah en volgen Zijn bevelen altijd op. Ze zijn vrij van menselijke behoeftes zoals eten, drinken, slapen, vermoeidheid en verveling. Ze hebben geen dierlijke lustgevoelens. Ze begaan geen fouten of zondes. Ze zijn enorm sterk en ze kunnen zich supersnel verplaatsen. Ze kunnen op bevel en met de toestemming van Allah verschillende gedaantes aannemen. Zij hebben geen kennis van het verborgene en van de kennis die alleen bij Allah berust. Zij weten alleen datgene wat Allah hun heeft geleerd.⁷³

Naast de engelen informeert de Koran ons over het bestaan van de zogenaamde djinns. Zij hebben evenals mensen een geweten en een vrije wil; ze zijn verantwoordelijk voor het opvolgen van goddelijke

72. Prof. Dr. Bekir Topaloğlu, *Artikel: Allah, Diyanet İslâm Ansiklopedisi - Encyclopedie van Islam* (Republiek van Turkije, Ministerie van Religieuze Zaken), II, pp.488-489; *al-Naşafî, Aqâid*, pp. 31-36.

73. *De Koran*, *al-Baqara*, 2: 30-34; *al-A'râf*, 7:11, 27; *Hüd*, 11: 69-70; *al-Hijr*, 15: 28, 51-52; *al-Isrâ*, 17: 61, 92; *al-Kahf*, 18: 50; *Tâ Hâ*, 20: 116; *Sâd*, 38: 71, 73; *al-Najm*, 53: 5; *al-Tahrîm*, 66: 6; *al-Takwîr*, 81: 20.

bevelen. Er zijn zowel goede als slechte, zowel gelovige als ongelovige djinns. Satan behoort tot de creatie van de djinns, niet tot de creatie van de engelen. Djinns zijn wezens die met ons gezichtsvermogen niet kunnen worden waargenomen.

3. Het geloof in de Boeken die geopenbaard zijn aan de Boodschappers van Allah.

De Almachtige Allah heeft aan Zijn boodschappers teksten geopenbaard, die informatie en regels bevatten met betrekking tot de geloofsleer, de aanbiddingen, de morele waarden, het leven in deze wereld en het leven in het Hiernamaals. “De Eerste Geschriften (al-Suhuf al-Ūlā)”, dat zijn de geschriften die geopenbaard zijn aan Abraham en aan Mozes, de Thora, de Psalmen en het Evangelie in hun oorspronkelijke vorm, en de Koran: zij allen zijn Boeken die door Allah zijn gezonden.⁷⁴

4. Het geloof in de Profeten.

Adam is de eerste en Muhammed is de laatste profeet, moge vrede over hen komen. In het tijdperk tussen hen zijn er vele profeten gestuurd; van sommige van deze profeten weten we van hun bestaan af, van anderen niet. We mogen als gelovigen geen onderscheid maken tussen ons geloof in en onze acceptatie van de profeten. Alle profeten waren eerlijk,

74. *De Koran*, al-Baqara, 2: 85; Āl Imrān, 3: 3-4; al-Nisā, 4: 163; Tā Hā, 20: 133; al-Najm, 53: 36-37; al-Hadid, 57: 26-27; al-A'lā, 87: 18-19.

betrouwbaar en zeer intelligent. Ze hebben hun taak als verkondigers van de goddelijke boodschap volbracht en ze zijn door Allah beschermd tegen het begaan van zondes. Zij bezitten geen goddelijke eigenschappen, maar zij hebben van Allah het vermogen tot het verrichten van wonderen ontvangen, als bewijstekens van hun profetschap.

5. Het geloof in het Hiernamaals.

Wanneer de Dag des Oordeels aanbreekt, zal het leven in deze wereld tot een eind komen en het Hiernamaals beginnen. De mensen zullen na hun dood weer tot leven worden gewekt en ter verantwoording worden geroepen voor hun daden in de wereld. De gelovigen zullen naar het Paradijs gaan, terwijl de ongelovigen een bestraffing wacht in de Hel.

De moslims die hun verplichtingen jegens God niet zijn nagekomen zullen, indien Allah hen niet vergeeft, in eerste instantie naar de Hel gaan en worden bestraft, alvorens zij tot het Paradijs worden toegelaten.

6. Het geloof in de Lotsbeschikking.

De Almachtige Allah is Eeuwig en staat buiten de tijd. Hij is Alwetend en weet dus al van tevoren wat Zijn dienaren in de toekomst zullen doen. Alles vindt plaats wanneer de tijd daarvoor is gekomen en op de wijze zoals Allah dat op voorhand weet. In tegenstelling tot de verkeerde interpretatie van

sommigen is er hierbij geen sprake van dwang. De Almachtige Allah dient immers vanwege Zijn goddelijke hoedanigheid te weten wat er zich in Zijn Koninkrijk zal afspelen, anders zou Hij gebrekkig en onvolmaakt zijn.

Mensen bezitten een vrije wil, ze staan niet onder goddelijke dwang. Allah de Verhevene heeft in Zijn oneindige kennis van het verleden en de toekomst alles wat zal plaatsvinden opgeschreven. Weten is niet hetzelfde als doen. Het exacte moment van zonsverduisteringen kan door wetenschappers worden berekend, maar zonsverduisteringen worden niet veroorzaakt door de voorkennis van wetenschappers. De zonsverduistering zal hoe dan ook plaatsvinden, maar wetenschappers weten wanneer dit zal gebeuren dankzij hun onderzoeken en berekeningen. **Weten** dat iets zal plaatsvinden, dit opschrijven en dit creëren wanneer de tijd daarvoor arriveert, is niet hetzelfde als het **willen** dat iets zal plaatsvinden en in overeenstemming daarmee handelen.

Mensen handelen volgens hun eigen wil, waarvan de beschikking uiteraard berust op de wil van Allah. Met het oog op de test, de beproeving die Hij de mensen doet ondergaan, creëert Hij op Zijn beurt de handelingen die zij willen en die zij beogen. Hoewel Allah de Verhevene alle daden van Zijn dienaren creëert, wil dat niet zeggen dat Hij ook ingenomen is met alles wat zij doen.

B. AANBIDDINGSRITUELEN IN DE ISLAM EN HUN WIJSHEDEN

Tot zover hebben we in het kort behandeld: het bestaan van Allah, Zijn eigenschappen, hoe Hij de mens met veel zorg in de beste vorm heeft geschapen, het feit dat Hij hem de hoogste graad in de schepping heeft verleend en dat Hij hem heeft voorzien van de meeste mogelijkheden en gunsten. Is het, met dit gegeven in het achterhoofd, nog mogelijk om te denken dat de mensheid geen plichten heeft in deze wereld en geen verantwoordelijkheden draagt? Kunnen we werkelijk zeggen dat de plichten en de situatie van een mens, gezegend als hij is met een hoge vorm van intelligentie, niet verschillen van die van een dier? Hoe is het dan voor te stellen, dat een intelligent wezen als de mens zich alleen maar in een cirkel van eten, drinken, trouwen en voortplanten bevindt en zich vervolgens na een hoeveelheid tijd in de armen van de dood ziet geworpen? De Almachtige Allah zegt in de Edele Koran: **“En Ik heb de djinns en de mensen niet anders geschapen dan om Mij te dienen”** (al-Zāriyāt, 51: 56)

“En aanbid jouw Heer totdat het zekere (de dood) tot jou komt.” (al-Hijr, 15: 99)

Aanbidding betekent dienen, gehoorzamen en zich overgeven. In bredere zin betekent het: al hetgeen de mens in dienstbaarheid van de wensen van zijn Heer doet, zegt, denkt en voelt. Aanbidding is een uiting van erkenning van de rechten die Allah

tegenover de mensen heeft en een uiting van dankbaarheid tegenover de gunsten die Hij heeft verleend.

De daden van aanbidding komen in feite ten goede aan de persoon die ze verricht. Aanbidding zorgt er immers voor dat mensen niet verzonken raken in materiële zaken en richt hun aspiraties en verwachtingen naar hogere doelen. Aanbidding verbreedt en verruimt de horizon van een persoon.

Bovendien zijn aanbiddingsrituelen niet alleen voor het Hiernamaals bestemd. Naast spirituele voordelen heeft aanbidding ook materiële voordelen; dit komt omdat de Islam een compleet systeem is, dat geen enkel gebied van menselijke activiteiten negeert en zich op alle aspecten van het leven richt. Aanbidding zorgt ervoor dat de activiteiten van de mens een harmonieuze eenheid vormen. Op deze wijze worden met wereldse daden, die in overeenstemming zijn met goddelijke wetten, goddelijke beloningen verdiend en bevat aanbidding dus eveneens materiële en fysieke voordelen. Terwijl het menselijk intellect achter een gedeelte van de wijsheden en de subtiliteiten van aanbidding kan komen, blijft het grootste gedeelte niet voor het verstand vatbaar; de essentie van aanbidding is immers het met toewijding gehoorzamen aan Allah en niet het verwerven van werelds profijt. Desalniettemin willen we, ter motivatie van de spirituele ontwikkeling, een aantal van de wijsheden en de voordelen van aanbidding noemen.

1. Het rituele gebed en zijn wijsheden.

Het rituele gebed (van nu af aan “gebed”) is een vorm van aanbedding die begint met de “*takbīr*” (het opheffen van de handen, zeggende “*Allahu Akbar*”, “Allah is de Grootste”), die eindigt met de “*ṣalām*” (de begroeting) en die tussen deze twee een aantal handelingen en woorden bevat.⁷⁵

De Almachtige Allah heeft de mensen opgedragen om zich ritueel te reinigen alvorens bepaalde aanbeddingen te verrichten, zoals voor het gebed en voor de “*tawāf*”, de omgang rond de Kaäba, en om hun lichamen, hun kleding en hun omgeving schoon te houden. Wanneer wij in islamitische jurisprudentieboeken de hoofdstukken over de rituele wassing en het ritueel bad (*de ghusl*) bestuderen, die zich bovendien vanwege hun belang aan het begin van deze boeken bevinden, kunnen we opmerken dat de Islam in aanvulling op de spirituele schoonheid ook een grote waarde hecht aan fysieke schoonheid. Eén van de voordelen van het gebed is dus dat het

75. Sommige mensen denken dat moslims tijdens het gebed de Kaäba aanbidden. Dit is een enorm foutieve veronderstelling. Moslims aanbidden noch de Kaäba noch de Zwarte Steen (*de Hajar al-Aswad*), zij werpen zich niet voor hen ter aarde. De Kaäba is alleen de gebedsrichting die de moslims aannemen. Strikt genomen is de kibla, de richting waarin de moslims zich tijdens het gebed richten, niet het gebouw van de Kaäba zelf, maar de plaats waarop het is gebouwd. Als de Kaäba niet meer zou bestaan of verplaatst zou worden voor restauratie, zou daarmee de richting waarin de moslims bidden niet veranderen. (Prof. Dr. M. Hamīdullah, *Inleiding tot de Islam*), p. 108).

de mensen een schoon leven doet leiden. Het belang van schoonheid in het leven spreekt voor zich.

Bovendien houdt het gebed de mens af van het plegen van slechte daden, het verhindert het blind streven naar een zinloze en ongecontroleerde bevrediging van neigingen en tendensen.⁷⁶ Gezien het feit dat het gebed vijf maal per dag wordt uitgevoerd, is het het meest effectieve medicijn tegen begeerten die een persoon ervan weerhouden zijn Heer te gedenken. Het beheerst de verlangens en passies en leidt iemand constant terug naar rechtschapenheid en naar de juiste richting, op elk gebied. Wanneer een gelovige omwille van Allah bidt, wordt hij dus dankzij dit proces beschermd tegen zijn lage begeerten, waardoor zowel zijn wereldse leven als zijn status in het Hiernamaals worden verbeterd.

Het gebed graveert in het geheugen van de mens de waarheid dat Allah de exclusieve heerschappij over de wereld heeft en het zorgt ervoor dat de mens hier steeds aan wordt herinnerd.

De vijf dagelijkse gebeden maken de mensen van tijd tot tijd los van hun wereldse bezigheden, attenderen hen op het feit dat ze in werkelijkheid van Allah afhankelijk zijn en geven hun de kans om de band met hun Heer te versterken en Hem dank te betuigen. Tijdens de teraardewerping komt de mens zijn ware zelf tegen en krijgt hij de mogelijkheid om zich te richten op zijn binnenwereld.

76. *De Koran*, ʾal-Ankabūt, 29: 45.

De Amerikaanse bekeerde moslim **Matt Salesman**, een voormalig zendeling, zei het volgende: “Door het gebed te verrichten vind ik gemoedsrust en vrede – in het bijzonder tijdens vrijdaggebeden! De tijden waarop ik in de moskee mijn gebeden verricht zijn speciale tijden, die mijn ziel rust schenken.”⁷⁷

De bekeerde moslim **Dr. Timothy Gianotti van Toronto's York University** zegt: “Wanneer ik mij in gebed ter aarde werp, lijkt het alsof ik de rust zelve te pakken krijg. Ik voel mij veiliger, alsof ik mij in een vredesoord bevind. En wanneer ik mij ter aarde werp, voel ik alsof ik van verre plaatsen naar huis ben gekeerd, alsof ik Allah heb bereikt. Dit is zoals ik het kan omschrijven. Het gebed is een gevoel van vrede en rust.”⁷⁸

Het gebed is zowel voeding voor de ziel als genezing voor het lichaam. Het is een welbekend feit dat het gebed vitaliteit geeft aan het lichaam, doordat tijdens het gebed de gewrichten worden gebogen, de spieren worden samengetrokken en de lichaamsdelen in beweging gebracht worden.

Het gebed is eveneens een element dat evenwicht brengt in het leven van de moslim. Deze aanbidding, die op vastgestelde tijden en met vastgestel-

77. Ahmet Böken - Ayhan Eryiğit, *Yeni Hayatlar (Nieuwe Levens)*, I, 49.

78. Ahmet Böken - Ayhan Eryiğit, *Yeni Hayatlar (Nieuwe Levens)*, I, 19 - Voor de levensverhalen van degenen die moslim zijn geworden, zie bijv.: Prof. Dr. Ali Köse, *Conversion to Islam: A Study of Native British Converts*, Londen: Keagan Paul International, 1996;

de regels wordt verricht, laat een persoon wennen aan een gedisciplineerd en een regelmatig leven.⁷⁹

Moslams mogen hun gebeden alleen en waar ze ook willen verrichten. De Islam spoort hen echter aan om gemeenschappen te vormen en samen te bidden. Gemeenschappelijke gebeden leren de moslams immers dat ze tijdens het aanbidden allemaal in dezelfde rij, als dienaren van Allah, plaats moeten nemen en dat er geen plaats is voor discriminatie gebaseerd op ras, kleur, afkomst, status of iets anders. Omdat moslams dan regelmatig bij elkaar komen, worden ze constant van elkaars wederwaardigheden op de hoogte gesteld en kunnen er onderlinge betrekkingen en vormen van samenwerking en hulp ontstaan. Zo wordt het besef versterkt dat moslams één gemeenschap, één ummah zijn. In een gemeenschap waarin dezelfde ideeën en doelen worden gedeeld, kunnen de individuele verschillen vaak worden geminimaliseerd en kunnen gevoelens van gelijkheid en broederschap in de harten worden gevestigd en verstevigd. Zo ontstaat er een religieuze sfeer van medemenselijkheid, van passie!

In feite zijn de vijf dagelijkse gebeden voor mensen relatief makkelijk uit te voeren. Binnen 24 uur bedraagt de totale tijd, waarop een mens zijn wereld-

79. Mensen hebben geen rechtstreekse invloed op hun ziel, maar wel op hun lichaam. Invloed op de ziel kan alleen door middel van specifieke lichamelijke rituelen, die door Allah zijn bevolen, worden uitgeoefend. Hij is tenslotte de Schepper van alle zielen en Hij weet hoe deze zielen dienen te worden gereinigd.

se zaken moet verlaten om in aanwezigheid van Allah te komen, slechts een half uur. Met dat zeer kleine offer en deze geringe inspanning verwerft de mens zich grote spirituele en materiële voordelen.

2. Het vasten en zijn wijsheden.

Vasten is een vorm van aanbedding waarbij men zich tussen dageraad en zonsondergang onthoudt van eten, drinken en geslachtsgemeenschap. Het verplichte vasten vindt jaarlijks plaats gedurende de maanmaand Ramadan, welke 29 of 30 dagen telt.

Vasten verbetert en perfectioneert onze deugdelijke eigenschappen zoals geduld, vastberadenheid, tevredenheid, discipline, doorzettingsvermogen en zelfcontrole, eigenschappen die vereist zijn om de beproevingen in het leven te kunnen doorstaan. Het vasten vormt een schild dat de eer en de waardigheid van de mens beschermt tegen de eindeloze begeerten van het ego (de nafs) voor eten, drinken en lustgevoelens. Door ons honger en behoeftes te laten ervaren, herinnert het vasten ons aan de waarde van de gunsten die we hebben gekregen. Onze harten worden gevuld met lof en dank aan Allah, alsmede met vergiffenis en hulpvaardigheid jegens Zijn dienaren. Het vasten is in dit geval het meest effectieve medicijn voor het wegwerken van antisociale eigenschappen, zoals gierigheid, arrogantie, egoïsme en haat en nijd.

Het is geen wonder dat vasten ook aan de voorgaande geloofsgemeenschappen verplicht werd gesteld. Allah de Verhevene zegt: **“Jullie die geloven! Aan jullie is voorgeschreven te vasten, zoals het was voorgeschreven aan hen die er voor jullie waren, opdat jullie hopelijk godvrezend zullen zijn. [Voorgeschreven] voor een bepaald aantal dagen.”**

(al-Baqara, 2:183-184)

Opdat het vasten haar spirituele vruchten afwerpt, dient men wangedrag zoals liegen, lasteren, roddelen, vloeken, vechten en alle andere vormen van slechte daden en zondes strikt te vermijden. De Boodschapper van Allah beveelt de vastende gelovige aan om kalm te blijven tegenover onbegrip en onbeschoftheden en om slechts te reageren met: *“Ik ben aan het vasten, ik ben aan het vasten...”*⁸⁰ Op deze manier brengt het vasten de persoon steeds verder weg van slechte gewoontes en eigenschappen.

Vasten verschaft de persoon gezondheid en productiviteit. Dit kunnen we zelfs bij bomen waarnemen: nadat de bomen hun bladeren hebben laten vallen, treden ze in winterslaap; zij nemen niet eens water op in hun wortels, totdat de lente aanbreekt en het ijs smelt. Na het vastend doorbrengen van een aantal maanden vertonen bomen in de lente opnieuw productiviteit, zoals men dat duidelijk kan waarnemen aan de overvloed aan bladeren en bloemen.

Medische kringen vertellen ons dat het vasten medisch gezien niet effectief zal zijn als het minder

---

80. *al-Bukhārī*, *Sawm*, 9.

dan een maand duurt, hetgeen ook geldt voor een vastenperiode van meer dan veertig dagen, omdat in het lichaam dan een gewenningseffect optreedt. In recente tijden worden in het Westen bij chronisch zieken nieuwe genezingsmethoden toegepast waarbij, afhankelijk van de situatie van de patiënt, korte en lange vastenperiodes worden ingesteld.⁸¹ Het vasten helpt tevens de mentale en geestelijke faculteiten beter te doen functioneren.

Laten we niet vergeten dat het doel van vasten niet is om het lichaam te martelen en onnodig te belasten. De Boodschapper van Allah heeft de vastende aanbevolen om 's nachts op te staan om de 'sahūr'-maaltijd (de maaltijd voor de dageraad) te nuttigen en om het vasten te breken zodra de zon onder is gegaan.⁸²

Het werkelijke doel van het vasten is het vervullen van een plicht tegenover Allah, het beteugelen en het controleren van de ego, het bereiken van vroomheid en het verwezenlijken van een vreedzame samenleving, waarmee Allah ingenomen zal zijn.

3. Zakat en aalmoes aan de behoeftigen, behulpzaamheid en hun wijsheden.

De verplichte aalmoes in de Islam (ḡakāt) dient door de rijken aan de behoeftigen te worden gege-

81. Prof. Dr. M. Hamīdullah, *Inleiding tot de Islam* (Islām'a Giris), pg. 104.

82. *al-Bukhārī*, Sawm, 45; *Muslim*, Siyām, 48; *al-Tirmizī*, Sawm, 17/708.

ven. Als relatief rijke mensen worden beschouwd degenen van wie de rijkdom een bepaalde drempelwaarde (=83 gram goud) heeft bereikt, waarbij zij gedurende een periode van een jaar deze rijkdom in hun bezit hebben gehad. De hoogte van de zakât bedraagt 2,5% van de rijkdom en kan gegeven worden aan de armen, de behoeftigen, degenen die belast zijn met het verzamelen van de zakât, de recente bekeerlingen wier harten nader bij de Waarheid dienen te worden gebracht, de slaven die zichzelf willen vrijkopen, degenen met schulden, degenen die omwille van Allah werken en tenslotte aan reizigers die zijn gestrand.⁸³ (al-Tawba, 9, 60)

De zakât voorkomt dat de rijken zich door hun bezit laten verleiden en zich daardoor buitensporig en egocentrisch gedragen. Het voorkomt bovendien dat de armen jegens de rijken negatieve gevoelens koesteren, zoals wrok en jaloezie. Op deze manier wordt het sociale leven beschermd en worden individuen in broederschap en in liefde met elkaar verbonden. De zakât verkleint de afstand tussen arm en rijk. Door armoede nagenoeg uit te roeien, voorkomt de zakât vele onaangename gebeurtenissen die van-

83. *Ushr* is de verplichte belasting (zakât) op de geproduceerde oogst. Indien de grond of de tuin op natuurlijke wijze van water wordt voorzien door regen, bronwater, rivierwater of stromend water, is een tiende deel van de productie verplicht als bijdrage voor de armen. Indien de grond of de tuin op een kunstmatige wijze wordt geïrrigeerd, zoals het geval is bij het gebruik van een waterput, waterbuizen en kanalen, dan is een twintigste deel een verplichte bijdrage.

wege armoede plaatsvinden. Ooit stuurde de **kalief Omar ibn Abdulaziz** zijn zakāt-officier naar enkele Afrikaanse landen om zakāt uit te delen, maar deze bracht de goederen weer terug, omdat hij niemand kon vinden die arm genoeg was om zakāt te kunnen ontvangen. Hierop kocht de kalief met het geld vele slaven op en liet hij hen vrij.⁸⁴

Zakāt is een brug die mensen van verschillende standen met elkaar in contact brengt en zo de gemeenschap verenigt. Om deze reden zei de Boodschapper van Allah: “*De zakāt is de brug van de Islam.*”⁸⁵

Degenen die zakāt betalen verwerven zich meer voordelen dan de behoeftigen in de maatschappij die zakāt ontvangen. Zakāt, hetgeen “schoonheid, zuiverheid, vermeerdering, zegen” betekent, reinigt de mens van bepaalde spirituele ziektes en verdorvenheden en zorgt ervoor dat het eigendom van de gever gezuiverd en zegenrijk wordt.⁸⁶ Dus de zuivering van het hart en de ziel, de hervorming van het lichamelijke ego is één van de wijsheden die ten grondslag liggen aan het sturen van profeten. Het zakāt-ritueel disciplineert ook de menselijke gevoelens van hebzucht en egoïsme.

De zakāt is een uiting van dankbaarheid van de rijken tegenover de goddelijke zegeningen die zij

84. Zie *al-Bütī, Fiqh al-Sirah*, Beiroet 1980, p. 434.

85. *al-Bayhaqī, Shu'ab al-Imān*, III, 20, 195; *al-Haythamī, Majma' al-Zawā'id wa Ma'nabā' al-Fawā'id*, III, 62.

86. *De Koran, al-Tawba*, 9: 103; *Saba*, 34: 39.

hebben vergaard. De Almachtige Allah zegt dat zegeningen zullen toenemen indien Hem dankbaarheid wordt getoond en dat in geval van ondankbaarheid Zijn bestraffing streng zal zijn.⁸⁷

Indien de zakāt niet wordt betaald, worden al deze voordelen teniet gedaan en ondervinden zowel het individu als de gemeenschap hierdoor veel schade. De Boodschapper van Allah heeft ons geïnformeerd dat, wanneer de zakāt in de maatschappij als een zware last gezien wordt en na verloop van tijd compleet wordt verwaarloosd, tussen de mensen zekere calamiteiten plaats zullen vinden.⁸⁸ Hij zei ook: *“Ieder volk dat geen zakāt betaalt zal zeker van regen verstoken blijven en indien het niet over dieren beschikt, blijft regen helemaal weg.”*⁸⁹

4. De hadj en zijn wijsheden.

De hadj is een aanbiddingsritueel dat moslims, die over voldoende rijkdom beschikken en gezond genoeg zijn, minstens eenmaal in hun leven dienen te verrichten, door gedurende bepaalde dagen in het jaar de Kaäba in Mekka te bezoeken en er bepaalde rituelen te voltooien. Tijdens de hadj houden de mensen zich bezig met veel aanbeddingen, zoals met smeekbedes en met de gedachtenis van Allah. Ze denken Allah altijd en overal en vestigen Zijn liefde

87. *De Koran*, Ibrāhīm, 14: 7.

88. *Sunan al-Tirmizī*, Fitān, 38/2210, 2211.

89. *Sunan Ibn Majah*, Fitān, 22; al-Hākīm, *al-Mustadrak ‘alā al-Sahīhayn*, IV, 583/8623.

in hun harten. Ze verwerven zich daarnaast goede eigenschappen zoals nederigheid, hulpbehoevendheid, geduld, overgave, onbaatzuchtigheid, oprechtheid, discipline in tijd en daad, voorbereiding op de dood en op de Dag des Oordeels, het niet schaden van planten en andere levende wezens en het niet slecht, doch zo positief mogelijk denken over anderen. Dit komt omdat de hadj, die van buitenaf uit bepaalde symbolische rituelen lijkt te bestaan, in feite wordt gevormd door verschillende handelingen, die op verschillende plekken verschillende spirituele oefeningen met zich mee brengen. Een ieder zal van één of meerdere aspecten van de hadj profiteren.

Hadj 'tilt' een persoon in zijn geheel naar een spiritueel leven. Dit komt doordat deze gevoelige vorm van aanbidding gevuld is met manifestaties van barmhartigheid, vergiffenis en liefde, zoals het niet jagen, het niet doden van zelfs een vlieg, het niet plukken van een blaadje en het niet schaden van de schepselen van Allah.

Moslims die op bedevaart gaan, komen op dezelfde tijd en dezelfde plaats bij elkaar en vormen zo een spirituele gemeenschap. Concepten als afkomst, ras, kleur en kleding verdwijnen en worden vervangen door het ervaren van een islamitische broederschap. Daar staan de werkgever en de werknemer, de rijke en de arme, de intellectueel en de ongeschoolde, de heerser en de onderdaan allemaal naast elkaar in dezelfde kleding, op hetzelfde plein en in dezelfde rij. Moslims luisteren daar naar elkaars problemen

en sturen boodschappen naar hun broeders die zich ver weg bevinden.⁹⁰

Wanneer we de verschillende vormen van aanbiddingen in de Islam nader beschouwen, een aantal waarover eerder in het kort is gesproken, kunnen we opmerken dat de Islam een manier van leven is. De Islam is geen religie die beperkt kan worden tot een dag in de week of tot een bepaalde periode in het jaar. Hij omvat alle aspecten van het leven; van de geboorte tot de dood, en zelfs daarna. **Dr. Timothy Gianotti zegt:** *“Toen ik voor de Islam koos, realiseerde ik mij dat deze religie het doel heeft om de gehele aarde tot een plek van aanbidding te maken. Om Allah te kunnen gedenken bestaat er geen behoefte om je dagelijkse bezigheden opzij te zetten en jezelf in een klooster op te sluiten. Het gebed is bijvoorbeeld voor iedereen de meest gemakkelijke en de meest praktische manier om Allah te allen tijde te gedenken.”*⁹¹

C. ISLAMITISCHE VERBODEN EN DE SCHADE DIE ZIJ BIJ HET OVERTREDEN ERVAN OPLEVEREN

Allah de Almachtige heeft het ons in de Edele Koran toegestaan om van goede en schone dingen

90. Voor details over deze aanbidding, zie http://www.islamicpublishings.net/images/book/ingilizce/islamimanibadet_ing.pdf.

91. Ahmet Bökten - Ayhan Eryiğit, *Yeni Hayatlar (Nieuwe Levens)*, I, 15-16.

te profiteren, en Hij heeft degenen die deze willen verbieden veroordeeld. Tevens wijst Hij erop, dat Hij alleen de dingen verbiedt die schadelijk zijn voor de mensheid, niet de dingen die voor haar profijtvol zijn. Hij zegt: **“Zeg: ‘Mijn Heer heeft alleen zedeloosheden verboden, het zichtbare ervan en het innerlijk verborgene, evenals zonde en het ten onrechte overschrijden van grenzen, en dat jullie datgene aan Allah als gelijkwaardig toekennen waartoe Hij nooit enig bewijs heeft neergezonden en dat jullie over Allah zeggen wat jullie niet weten.’”** (al-A’raf, 7:33)

Zonden en verboden zijn net als het vergif dat de mens naar materiële en spirituele vernietiging leidt. Satan en de nafs, het innerlijke ego, versieren deze zonden echter zodanig, dat ze voor de mens aangenaam en aantrekkelijk lijken. Degenen die zich door deze zonden en verboden laten verleiden, vernietigen op den duur hun spirituele levens.

Daarentegen zijn de meeste dingen aangenaam, profijtelijk en toegestaan. Verboden zijn eerder uitzonderingen en daarom gering in aantal. Daarnaast is er tegenover elk verbod wel een toegestaan alternatief beschikbaar. Doch op de een of andere manier zet de mens het vele toegestane opzij, en gaat hij op zoek naar het weinige verbodene.

1. Rente.

Ondanks het feit dat rente, gebaseerd op het principe van het zich onvoorwaardelijk verwerven

van bezit, van buitenaf gezien een nuttig en handig middel voor de mensen lijkt, is het in werkelijkheid niets anders dan een uitbuiting van de moeilijke omstandigheden waarin sommige mensen zich bevinden. Het is derhalve ook een grote schending van de rechten van de dienaren van Allah. Het is een kwaadaardige tumor, die de economie van binnen uit kapot vreet en die religieuze en morele gevoelens uitdooft. Het heeft tot gevolg dat de rijken meer rijkdom vergaren en dat de behoeftigen verder worden uitgeknepen. Als zodanig worden tussen de verschillende lagen van de samenleving diepe kloven tot stand gebracht en in stand gehouden! Evenzo geven beroemde economen aan, dat de samenlevingen die in economisch opzicht het beste functioneren, juist die samenlevingen zijn die de inflatie en het rentepercentage tot nul hebben teruggebracht.

Bovendien brengt rente veel ander kwaad met zich mee, zoals: het kunstmatig verhogen van prijzen; het smoren van morele gevoelens, zoals onzelfzuchtigheid, samenwerking, solidariteit, liefde, barmhartigheid en mededogen; het stimuleren van egoïsme en profitariaat om zo tegen elke prijs geld en macht te verwerven.

Rente weerhoudt de mensen ervan om te werken en te produceren. Degenen die gewend raken aan rentetrekken (in de volksmond: rentenieren), verlaten de gebruikelijke manieren van geld verdienen, zoals landbouw en handel. Wat overblijft is het vergaren van geld door middel van geld, hetgeen een

schadelijke situatie creëert, die de productie naar beneden haalt.

Geld verdienen door middel van het innen van rente is in het nadeel van individuen en van de maatschappij. Al bevalt rente sommige mensen, het is uiteindelijk op lange termijn eveneens in hun nadeel, omdat rente de relaties tussen arbeid en kapitaal in een samenleving verstoort en tenslotte kapot maakt.

In de Edele Koran verkondigt Allah dat Hij en Zijn boodschapper de oorlog verklaren aan degenen die zich inlaten met rente.⁹² In een ander vers staat dat: **“Zij die de rente verteren zullen [op de Dag des Oordeels] alleen maar opstaan zoals hij opstaat, die door de aanraking van de Satan tot bezetenheid is geslagen.”** (al-Baqara, 2:275)

Volgens de Profeet Muhammed vormen de inkomsten die door middel van rente worden vergaard, de meest kwade van alle vormen van inkomsten.⁹³ Om zijn volgelingen te behoeden voor deze grote zonde, heeft de Boodschapper van Allah degenen vervloekt die rente innen of betalen, die rente-inhoudende contracten voorbereiden of daarvoor als

92. *De Koran*, al-Baqara, 2: 278-279. De Boodschapper van Allah, moge vrede met hem zijn, vermeldt dat Allah nog iets anders de oorlog heeft verklaard en dat is vijandschap jegens de vrome dienaren van Allah. (*Sahih al-Bukhari*, Riqāq,38). Behalve deze twee groepen mensen wordt geen enkele zondaar of overtreder op zo'n zware wijze bedreigd.

93. Ibn Abi Shayba, *Musannaf*, VII, 106/34552; al-Wāqidi, *Kitāb al-Tārikh wa al-Maghāzi*, III, 1016; ; Ibn Kāthir, *al-Bidāyah wa al-Nihāyah*, V, 13-14.

getuigen optreden. Hij heeft gezegd dat zij allemaal gelijk zijn in zonde.⁹⁴

De vloek van de Profeet Muhammed ten aanzien van iedereen die betrokken is bij rente-activiteiten heeft als doel het op de meest duidelijke wijze uitdrukken dat er in een islamitische maatschappij totaal geen plaats kan zijn voor rente en dat de gedachte eraan op zich al als verwerpelijk moet worden beschouwd. Met andere woorden: om alle wegen naar dit kwaad af te grendelen.

Rente is een zonde die in alle religies is verboden. Dit komt omdat het gevaar ervan heel duidelijk is. In de Koran wordt vermeld dat rente ook voor de joden verboden is gesteld.⁹⁵

Het is verkeerd om te denken dat een rentevrije economie tegenwoordig niet mogelijk is. Een rentevrije economie is wel degelijk denkbaar en mogelijk. Er zijn immers maatschappijen die dat hebben gerealiseerd. De Islam heeft rente strikt verboden en raadt in plaats daarvan aan om in partnerverband te werken, om zo het kapitaal te vermeerderen. Deze methode werkt in het voordeel van iedereen. Daarnaast moedigt de Islam aan om zoveel mogelijk omwille van Allah leningen (qard hasan) te geven en beschouwt hij het geven van een lening aan iemand in een moeilijke situatie beter dan het geven van een

94. *Sahih Muslim*, Musakāt, 105-106. Zie eveneens *Sahih al-Bukhari*, Buyū', 24, 25, 113; *Sunan Abū Dāwūd*, Buyū', 4/3333; *Sunan al-Tirmizī*, Buyū', 2/1206; *Ibn Māja*, Tijārāt, 58.

95. *De Koran*, al-Nisā, 4: 160-161.

aalmoes. Aan de andere kant heeft de Islam volledige economische stabiliteit en orde in de samenleving gebracht, door de zakāt en de sadaqah, de verplichte en de niet-verplichte aalmoes, te gebieden.

2. Drank en Drugs.

Alcoholische dranken en verboden middelen in het algemeen zijn schadelijke middelen, die totaal tegenstrijdig zijn met de menselijke natuur. De wezenlijke staat van de mens is dat hij nuchter en alert is. Het is onacceptabel dat men de controle over zichzelf verliest en suf en lui wordt. Het verliezen van nuchterheid resulteert over het algemeen in afdwaling van het pad der waarheid. Dit is onvermijdelijk voor degenen die de consumptie van alcoholische dranken en het gebruik van verdovende middelen als iets gewoons beschouwen.

Alcoholische dranken vormen een groot kwaad, voor zowel het individu als voor de maatschappij. Alcohol schaadt de mentale capaciteiten, terwijl alle zaken met betrekking tot deze wereld en het Hierna maals alleen via het verstand kunnen worden verwezenlijkt. Wanneer de mentale capaciteiten verloren raken, maakt de mens ongelofelijke fouten. Net zoals spiritus met slechts één vonkje vlam vat, zo makkelijk wordt het kwade aangewakkerd in het verstand en in het hart van iemand die verslaafd is aan alcohol.

Door middel van drank en gokken creëert Satan haat en vijandigheid tussen mensen en zet hij hen te-

gen elkaar op. Door te voorkomen dat mensen Allah gedenken, het gebed verrichten en andere vormen van aanbedding uitvoeren, koppelt hij hen los van zowel deze wereld als van het Hiernamaals.⁹⁶

De Russische professor **Rachinsky** heeft de volgende wijze woorden gebezigd: “Satan wacht in de fles en hij pakt alles af wat alcoholverslaafden hebben. Hij grijpt zelfs het laatste shirt dat ze hebben en de laatste hap die de baby’s op hun schoot zouden eten. Bovendien neemt Satan van de verslaafden, die hij tot zijn slaven heeft gemaakt, en van hun families de gezondheid, de eerbaarheid, het geweten, de moed, de vreugde, de rust en ook het geluk af. Omdat bij verslaafden de lust om te werken ontbreekt, ontnemt hij hen ook alle vormen van winst. Denk er in de eerste plaats alleen eens over na hoeveel arbeidskracht er niet verloren gaat tijdens het produceren van alcohol, en hoeveel voedsel, drank en werk er niet wordt verspild tijdens het vervaardigen van deze alcoholische dranken. Als de miljarden kilo’s brood, druiven, pruimen en vijgen, die de mensen roekeloos verspillen in het moeras van alcohol, opgeteld zouden worden, dan zou er in de wereld geen honger meer heersen en geen duur voedsel meer zijn. En niet alleen voor de mensen: er zou zelfs genoeg voedsel beschikbaar zijn om de dieren van voedsel te kunnen voorzien!”

“Het budget van de duivel in de fles is niet geheel bekend. Degenen die alcohol nuttigen, betalen

---

96. *De Koran*, al-Māida, 5: 90-91.

onmiddellijk voor zichzelf de belasting van hun alcoholisch drankgebruik. Dezelfde mensen betalen echter hun schulden aan andere mensen niet af. Satan eist zijn vorderingen vrijwel meteen op. Als de mensen zelf geen geld meer hebben om Satan te betalen, dan stelen ze, doden ze of verkopen ze hun eigen eerbaarheid en die van hun families.”

“Vanwege alcohol zijn de levens van vele waardevolle en vooraanstaande mensen vernietigd. Die mensen hebben alles wat ze lief hadden verloren. Drank heeft de gezondheid van miljoenen goede mensen vernietigd. Zoals grote en stevige gebouwen niet gebouwd kunnen worden in moerassen, zo is het niet mogelijk om blijvende orde, een vreedzame samenleving en een vredig leven te bewerkstelligen in een land van verslaafden en dronkaards. Om deze reden moeten de verbeteringsactiviteiten beginnen met het laten ontwakken van deze natie uit de verschrikkelijke situatie waarin zij verkeert.”⁹⁷

Volgens de laatste rapporten van de Wereldgezondheidsorganisatie die betrekking hebben op dertig landen, vormt alcohol de basisoorzaak van 85% van de moorden (ongeveer 60-70% van de slachtoffers betreft de eigen familie), 50% van de verkrachtingen, 50% van de geweldsdelicten, 70% van de gevallen van huiselijk geweld, 60% van het school- en werkverzuim en 40-50% van de mentale ziekten. De kans dat zich bij een baby van alcoholisten een

97. Grigory Petrov, *Ideal Öğretmen (De Ideale Leraar)*, Istanbul 2005, pp. 48-52.

verstandelijke stoornis ontwikkelt, bedraagt rond de 90%. Voor een alcoholiste is het risico dat zij een gehandicapte baby ter wereld brengt zeer hoog, namelijk 35%. Dit komt doordat alcohol zowel de groei van de baby in de baarmoeder als zijn ontwikkeling na de geboorte bemoeilijkt; het gebruik ervan veroorzaakt bij het kind een mentale achterstand, een beperkte lengtegroei en gedragsproblemen. Omdat kinderen van alcoholisten in een familiesfeer van voortdurende ruzie en geweld opgroeien, is er sprake van een verhoogd risico op emotionele instorting en gedragsproblemen. Hierdoor zijn veel van deze kinderen op school en in het leven niet succesvol.⁹⁸

Volgens een officieel rapport van de Engelse overheid bedraagt de jaarlijkse financiële last van aan alcohol gerelateerd geweld, ongelukken, ziekenhuiskosten en dergelijke voor de Engelse economie 20 miljard pond, dat is bijna 23 miljard euro.⁹⁹

De Boodschapper van Allah zei: “*Drink nooit alcoholische drank, want het is de sleutel tot al het kwade.*”¹⁰⁰ Hij zei ook: “*Indien een grote hoeveelheid van iets dronken maakt, dan is ook een kleine hoeveelheid daarvan verboden.*”¹⁰¹

98. Musa Tosun, Artikel: “İçki” (Alcoholische Dranken), *Diyanet İslam Ansiklopedisi - Encyclopedie van de Islam* (Republiek van Turkije, Ministerie van Religieuze Zaken), XXI, p.463.

99. *The Guardian*, zaterdag 27 maart 2004, “Sobering thoughts about a claim”, Sean COUGHAN.

100. *Sunan Ibn Mājah*, Ashriba, 1.

101. *Sunan Abu Dāwūd*, Ashriba, 5/3861; *Sunan al-Tirmizī*, Ashriba, 3/1865.

Om deze reden zou niemand zich moeten laten bedriegen door degenen die zeggen: ***“Drinken is niet erg, zolang je maar stopt voordat je dronken wordt.”*** De maatstaf is duidelijk: als van een middel het vele je dronken maakt, dan is het weinige ervan ook verboden.

Het spreekt voor zich, dat een groot deel van de hier genoemde gevaren van het gebruik van alcohol eveneens geldig is voor het gebruik van 'stimulerende' en verdovende middelen, zoals daar zijn het gebruik van marihuana, hasj, xtc, cocaïne, heroine en andere zogenaamde bewustzijns verruimende middelen. Zo goed als alle mentale stoornissen, maatschappelijke problematiek en vormen van gezinsontwrichting, die in dit gedeelte met betrekking tot de gevolgen van alcoholgebruik zijn vermeld, zijn eveneens van toepassing op de gevolgen van het gebruik van drugs, van 'stimulerende' en verdovende middelen, en van de gewenning, de afhankelijkheid en vooral de verslaving die tengevolge daarvan kunnen optreden.

Door de wegen die naar zonde leiden te blokkeren, streeft de Islam ernaar om het kwade op de beste manier te doen vermijden. De religie negeert theoretische oplossingen die in de praktijk niet werken. Het islamitische geloof stelt met wijsheid verboden vast, en bepaalt voor degenen die deze verboden overtreden ter afschrikking de meest geschikte straffen. Deze situatie laat zien hoe zeer onze religie de mens waardeert en hem met oneindig mededogen en barmhartigheid omhelst.

3. Ontucht

Ontucht en overspel zijn door het menselijk intellect, de moraal, de juridische systemen en alle hemelse religies altijd als verkeerd en afgrijselijk beschouwd. Overspel heeft tot gevolg dat bloedlijnen zich vermengen, families uit elkaar vallen, familie- en vriendschapsbanden worden ontbonden en de wortels van de geestelijke en de morele waarden in een samenleving in gevaar komen. Zulk gedrag maakt de mens tot een slaaf van zijn lichamelijke verlangens en tast zijn menselijke eer en waardigheid aan.

Ontucht en overspel hebben ook veel schadelijke consequenties voor de gezondheid. Mensen die zich met ontuchtige handelingen inlaten zijn het meest vatbaar voor seksueel overdraagbare aandoeningen (soa's), zoals syfilis en gonorrhoe. De dodelijke anti-immuun ziekte AIDS, die door de hedendaagse geneeskunde niet kan worden genezen, verspreidt zich meestal via ongeoorloofde geslachtsgemeenschap.

Allah de Almachtige, Hij Die zeer veel van Zijn dienaren houdt, wenst niet dat zij in zulke afschuwelijke leefpatronen vervallen. Om deze reden heeft Hij het ons verboden om de ontucht zelfs te benaderen, laat staan deze te plegen. Hij zegt: **“...En nader zede-loosheid niet, de openlijke noch de verborgene, en dood niet de ziel die Allah heilig heeft verklaard, tenzij dit volgens het recht is geschied. Dat is wat Hij jullie heeft opgedragen, hopelijk zullen dat jullie begrijpen.”** (al-An'ām, 6:151)

“En kom niet nabij overspel: dat is waarlijk een zedeloosheid en een slechte weg.” (al-Isrā, 17:32)

Dit betekent dat iedereen weg moet blijven van elke handeling die aanleiding kan geven tot overspel. De Boodschapper van Allah drukt als volgt uit hoe schadelijk onzedelijke blikken voor het hart zijn: *“Het staren naar hetgeen verboden is, is één van de giftige pijlen van Satan. Een ieder die dit uit angst voor Allah laat: Allah zal hem een geloof schenken waarvan hij de zoetheid in zijn hart zal proeven.”*¹⁰²

Om deze reden neemt de Islam voorzorgsmaatregelen om ontucht te voorkomen, zoals het voorschrijven van kledingvoorschriften voor mannen en vrouwen, het verbieden van verleidelijk gedrag, het zich afzonderen van mannen en vrouwen die in wettelijk opzicht vreemden van elkaar zijn en het voorkomen van het vertonen van naaktheid in de maatschappij. Handelingen die kunnen leiden tot ontucht en overspel, zoals seksueel prikkelende woorden, blikken of te nauwe relaties worden door de Islam veroordeeld. De Islam gaat verder en verplicht de families en de maatschappij om de kinderen degelijk op te voeden en hen zo vroeg mogelijk te doen huwen, het trouwen te vergemakkelijken en de religieuze en de morele waarden in stand te houden.

Zoals uit deze richtlijnen kan worden afgeleid, is het doel van de Islam niet om schuldigen te bestraf-

102. al-Hākim, *al-Mustadrak ālā al-Sahīhayn* IV, 349/7875; al-Haythamī, *Majma' al-Zawā'id wa Manba' al-Fawā'id*, VIII, 63.

fen; het doel is veeleer om de mensen in vrede en veiligheid te laten leven, door te voorkomen dat er in de maatschappij een klimaat ontstaat van criminaliteit en onveiligheid. In de islamitische geschiedenis is de bestraffing voor overspel immers nauwelijks uitgevoerd.

Naast de bovengenoemde zonden stelt de Islam eveneens een strikt verbod vast voor de volgende grote zonden: moord, tovenarij, lasteren met overspel, onderdrukking, ongehoorzaamheid aan de ouders, liegen, verraad, roddelen, misbruik van het bezit van een wees, stelen en gokken.¹⁰³

D. HET MILIEU, REINHEID EN HET WATER IN DE ISLAM

1. Het milieu.

God de Almachtige zegt dat Hij alles om ons heen ten behoeve van de mensen heeft geschapen. Om op de juiste manier onze dankbaarheid te kunnen uiten, dienen we ons bewust te zijn van het feit, dat dit alles tijdelijk aan ons is toevertrouwd en zodoende het milieu met verantwoordelijkheidsbesef te benaderen. Het tonen van minachting voor het

---

103. *Sahīh al-Bukhārī*, *Shāhādāt*, 10; *Wasāyā*, 23; *Sahīh Muslim*, *Birr*, 55, 56; *Sunān Abū Dāwūd*, *Āḍāb*, 35/4875; *Musnād Ahmād ibn Hanbal*, III, 154, 135. Zie voor details: Murat Kaya, *Efendimiz'den Hayat Ölçuleri* (Criteria voor het Leven van onze meester de Profeet), Istanbul 2007, pp. 308-458.

milieu, het vernietigen en het verkwisten ervan, is een blijk van ondankbaarheid, waardoor uiteindelijk wijzelf er onder zullen lijden.

De Almachtige Allah zegt het volgende: **“Het verderf is op het vasteland en op zee zichtbaar geworden vanwege hetgeen de handen van de mensen teweeg hebben gebracht, opdat Hij hen een gedeelte van wat zij hebben verricht kan doen proeven; wellicht zullen zij terugkeren.”**¹⁰⁴

De Almachtige Allah had eerder al het volgende bevolen: **“En de hemel heeft Hij omhooggeheven en Hij heeft de balans geplaatst. Opdat jullie het evenwicht niet verstoren.”**¹⁰⁵ De mensen zijn echter niet gehoorzaam geweest en nu betalen zij daarvoor de prijs.

Een moslim heeft rust en schoonheid in zijn hart en dat straalt hij uit naar anderen. Om schade aan anderen te voorkomen is hij voorzichtig in zijn omgang met andere mensen, met dieren, met planten en zelfs met niet-levende wezens. Op een dag passeerde een begrafenisstoet de Profeet Muhammed, waarop hij zei: *“Of hij heeft rust bereikt, of anderen zijn van hem verlost.”* De metgezellen vroegen: *“O Boodschapper van Allah, wat bedoelt u met ‘Of hij heeft rust bereikt, of anderen zijn van hem verlost?’”* De Boodschapper van Allah zei: *“Wanneer een gelovige overlijdt, wordt hij verlost van de vermoeienissen en de zorgen van de wereld en bereikt hij de genade van Allah. Wanneer*

104. *De Koran*, -Rm, 30:41.

105. *De Koran*, -Rahmn, 55: 7-8.

een zondaar, een kwaadaardig persoon overlijdt, worden de mensen, de landen, de bomen en de dieren van hem verlost en vinden zij rust."¹⁰⁶

Mensen dienen altijd en overal zaken die anderen last veroorzaken te vermijden. Het past niet bij de menselijke waardigheid om het land, het water, de lucht en het landschap van de steden en de dorpen waarin we leven te vervuilen. Dit zou betekenen dat we noch om onszelf, noch om anderen geven.

Een moslim is zich ervan bewust dat anderen last kunnen hebben van zijn rommel en dat de natuurlijke schoonheid van de natuur hierdoor wordt bedorven; hij beschouwt het als een vereiste voor zijn eigen vroomheid om ervoor te zorgen dat zijn vuil, zoals schillen, pitjes, flessen, blikjes, papier en verpakkingen, waar andere mensen en dieren last van kunnen hebben, niet op straat of op de picknickweide terecht komt. Onze leermeester de Profeet heeft ons geïnformeerd dat het verwijderen van een tak of een doornstruik van de weg als onderdeel van innerlijk geloof kan worden beschouwd¹⁰⁷ en gezegd, dat Allah niet houdt van degenen die anderen overlast bezorgen. **Muāz ibn Aṅas** verhaalt het volgende: "Ik was op een militaire expeditie met de Boodschapper van Allah, moge vrede en zegeningen van Allah over hem komen. De soldaten vernauwden het kampeerterrein en blokkeerden de weg. Hierop stuurde de Profeet een omroeper,

106. *Sahih al-Bukhārī*, Riqāq, 42; *Sunan al-Nasāī*, Jaṅāiz, 48; *Musnad Ahmad ibn Hanbal*, V, 296, 302, 304.

107. *Sahih Muslim*, Īmān, 58.

die hij het volgende tegen de soldaten liet zeggen: “Degene die een plaats beperkt of een weg blokkeert (ofwel een gelovige last bezorgt); voor hem is er geen [beloning van de] jihād.”¹⁰⁸

Hier verkondigt onze leermeester, de eerbare Profet, hoe verkeerd het is om plekken en straten onnodig te blokkeren en dienaren van Allah lastig te vallen. Degenen die zo handelen zullen hun goddelijke beloningen verliezen. Om deze reden dient iedere hinder veroorzakende daad te worden vermeden, zoals het lukraak vervuilen, in het openbaar spuwen, fout parkeren of het plaatsen van dingen op de weg die het passeren bemoeilijken.

De moslims hebben getracht om behalve mensen ook dieren niet lastig te vallen; ze zijn hen zelfs van dienst vanwege het simpele feit dat ook zij schepselen van Allah zijn. De beroemde Franse schrijver Montaigne vertelt, dat Turkse moslims zelfs voor dieren stichtingen hadden opgericht en ziekenhuizen hadden gebouwd. **Guer**, een Franse advocaat die in de 17de eeuw door het Ottomaanse Rijk heeft gereisd, vertelt over een dierenhospitaal voor zieke honden en katten in Damascus. Over dit soort stichtingen informeert Prof. Dr. Sibāi ons als volgt: “Volgens de oude traditie voor stichtingen waren er plaatsen waar zieke dieren werden verzorgd en waar ze konden grazen. Het Groene Veld (vandaag de dag in gebruik als het stadsstadion in Damascus) was een ge-

108. *Sunʿan Abū Dāwūd*, Jihād, 88/2629; *Musʿad Ahmād ibn Hanbal*, III, 441.

doneerd grasveld voor het voeren van lastdieren, die vanwege de afname van hun werkkraft niet meer konden werken, waardoor hun eigenaars niet meer in staat waren om ze te voeden. Deze dieren graasden daar totdat zij stierven. Tot de stichtingen van Damascus behoorden locaties waar katten konden eten, slapen en rondlopen; dagelijks konden honderden katten hun voedsel op die plaatsen verkrijgen.”

De Islam, die zoveel belang hecht aan levende wezens, behandelt natuurlijk eveneens de flora uiterst zorgzaam. De Boodschapper van Allah zei: *“Indien één van jullie een kiemplant in zijn hand heeft en de Dag des Oordeels aanbreekt, laat hem deze, als hij dat kan, voor het einde van de wereld planten!”*¹⁰⁹

ʿAbū ʿal-Dardā, één van de vooraanstaande metgezellen, was in Damascus een boom aan het planten. Iemand naderde hem en liet hem zijn verbazing blijken door te zeggen: “Hou jij, een metgezel van de Profeet, jezelf bezig met het planten van bomen?” ʿAbū ʿal-Dardā antwoordde hem: “Wacht even, veroordeel mij niet te snel! Ik hoorde de Boodschapper van Allah, moge vrede en zegeningen van Allah over hem komen, het volgende zeggen: *“Als iemand een boom plant en iemand of ieder willekeurig schepsel van Allah van zijn vruchten eet, geldt dat als een ‘sadaqa’, een aalmoes voor degene die de boom heeft geplant.”*¹¹⁰

109. *Musnad Ahmad ibn Hanbal*, III, 191, 183.

110. *Musnad Ahmad ibn Hanbal*, VI, 444. Zie Muslim, *Musāqāt*, 7.

De Boodschapper van Allah verbood het kappen van cederbomen in de woestijn, waaronder reizigers en dieren immers schaduw kunnen vinden, en hij heeft degenen die deze bomen kappen vervloekt.”¹¹¹

De Profeet Muhammed heeft naast Mekka eveneens de steden Medina en Tāif heilig en onschendbaar verklaard en zodoende verboden om daar bomen te kappen, de vegetatie te beschadigen en te jagen.¹¹² Over het grasland van de Baṅū Hāritha-stam, zei hij: “Een ieder die in dit veld een boom kapt, moet daarvoor weer één boom planten!”¹¹³

Door steeds te adviseren om het landschap en het milieu te beschermen, bracht de Boodschapper van Allah een gemeenschap voort die zich jegens alle schepsels vriendelijk en respectvol gedroeg. Dit wordt duidelijk zichtbaar door de toespraak die de eerste kalief Ḃbū Baḅr voor zijn soldaten heeft gehouden, die op het punt stonden om op een militaire expeditie te gaan: “Verraad niet, plunder de oorlogsbuit niet, onderdruk niet, vermink niet; dood geen kinderen, ouderen en vrouwen! Kap geen dadelbomen en verbrand ze niet. Kap geen vruchtdragende

111. *Sunān Ḃbū Dāwūd*, Ḃḅāḅ, 158-159/5239.

112. *Sunān Ḃbū Dāwūd*, Maṅāsik, 96; M. Hamidullah, *Īslām Peygamberi (Profeet van Islam)*, Istanbul 2003, I, 500; a.mlf., *al-Waṣāiq*, Beiroet 1969, pp. 236-238, 240; Ali Rıza Temel, “Īslām’a Göre Īnsan Çevre İlişkisi” (*De Relatie tussen Mens en Milieu volgens de Islam, Īnsan ve Çevre (Mens en Milieu)*), p. 77.

113. Baḅazūri, *Futūh al-Buldān*, Beiroet 1987, p. 17; İbrahim Canan, *Īslām ve Çevre Saḅlġi* (Islam en Milieuhygiene), İstanbul 1987, pp. 59-60.

bomen; slacht geen schapen, koeien en kamelen anders dan datgene waarvan jullie willen eten! Jullie zullen mensen tegenkomen die zichzelf in kloosters hebben opgesloten en met aanbidding bezig zijn; laat hen alleen met hun aanbidding...”¹¹⁴

Comte de Bonneval merkte de gevoeligheid van moslims op en zei verbaasd: “Het is in het Ottomaanse Rijk zelfs mogelijk om Turken¹¹⁵ te zien die tot het extreme gaan en geld bestemmen voor het inhuren van mensen om vruchtloze bomen dagelijks te bewateren, om zo te voorkomen dat ze door de hitte uitdrogen.”

2. Reinheid.

De Islam spoort aan tot fysieke en spirituele reinheid en hij leert ons hoe we deze kunnen bereiken. In de Edele Koran staat: “**...Voorwaar, Allah heeft de berouwvolle lief en Hij heeft hen lief die zich reinigen.**” (al-Baqara, 2:222)

De Boodschapper van Allah zei: “*Allah is schoon en Hij houdt van schoonheid.*”¹¹⁶

Het kan uit bronnen worden opgemaakt dat de Profeet gedurende zijn hele leven aan alle vormen van hygiëne aandacht heeft geschonken. Als hij bij-

114. *Sunan al-Bayhaqī, al-Sunan al-Kubrā*, IX, 85; Ali al-Muttaqī, *Kanz al-'Ummāl*, no: 30268; Ibn al-ʿAthīr, *al-Kāmil fī al-Tārīkh*, Beiroet 1987, II, 200.

115. Met het begrip “Turken” wordt in oude Europese werken vaak naar moslims verwezen.

116. *Sunan al-Tirmizī, Aḍāb*, 41/2799.

voorbeeld naar de moskee ging, in het openbaar trad of een vriend bezocht, dan zorgde hij ervoor dat hij zich netjes had gekleed, zich van een lekker geurtje had voorzien en geen onaangenaam ruikend voedsel had gegeten, zoals uien en knoflook.

De Islam heeft een systeem gebracht dat gevestigd is op principes van hygiëne, zuiverheid en hoffelijkheid. Onze leermeester de Profeet zei: “*Reinheid is de helft van geloof.*”¹¹⁷ Bijna alle boeken over de profetische overleveringen en de islamitische jurisprudentie beginnen met het onderwerp hygiëne. Bepaalde praktijken van aanbedding zijn in de islamitische religie in principe niet acceptabel zonder voordien het lichaam, dan wel bepaalde gedeelten daarvan, en de plaats van aanbedding te reinigen. In dit verband heeft de Profeet bijvoorbeeld de gedragslijnen van de toiletgang benadrukt; hij heeft bevolen dat er op de kleding geen onreinheden mogen terechtkomen en dat moslims zich volgens bepaalde gedragslijnen dienen te verschonen.

De Islam draagt op om alvorens het rituele gebed de rituele reiniging te verrichten, waarbij lichaamsdelen worden gewassen die het meest in aanraking komen met vuil en bacteriën, zoals de handen, de mond, de neus, het gezicht, het hoofd, de oren en de voeten. De Boodschapper van Allah zei: “*De sleutel tot het Paradijs is het rituele gebed en de sleutel tot het rituele gebed is reinheid.*”¹¹⁸ Zodoende beschouwt de Islam reiniging, die in feite voor ieder-

117. *Sahīh Muslim*, Tahārah 1.

118. *Musnad Ahmad ibn Hanbal*, III, 340.

een noodzakelijk is, voor de moslims tevens als een uiting van aanbidding.

Een ander belangrijk punt waar de Boodschapper van Allah met nadruk op heeft gewezen is orale hygiëne. Om deze reden adviseerde hij iedereen vaak zijn tanden te reinigen met ‘miswāq’ (tak van een tandenborstelboom), en vooral alvorens de rituele wassing (de wudū) te hebben verricht.¹¹⁹ Hij adviseerde de moslims tevens om het voedsel te zegenen door hun handen voor en na het eten te wassen.¹²⁰

Zoals de aard van de mens het ook ingeeft zijn het besnijden van mannen, het scheren van het schaamhaar en het okselhaar, het verzorgen van de baard en het verkorten van de snor enkele hygiënische regels en ethische normen die de Boodschapper van Allah heeft genoemd.¹²¹

De Boodschapper van Allah had niet alleen bijzondere aandacht voor de reinheid van zijn kleding, hij was eveneens zeer zorgvuldig met betrekking tot zijn netheid en ordelijkheid.

Ābū Kursāfa is hiervan een getuige, hij vertelt: “Ik ging met mijn moeder en mijn tante naar de Boodschapper van Allah om trouw te zweren. Toen we hem verlieten, vertelden mijn moeder en mijn tante mij: “Mijn kind, wij hebben nog nooit zo ie-

119. *Sahīh al-Bukhārī*, Jum‘ah, 8; Ṭaḥannī, 9; Sawm, 27; *Sahīh Muslim*, Tahārah, 42.

120. Zie *Sunān al-Tirmizī*, Aṭ‘imā, 39/1846.

121. *Sahīh al-Bukhārī*, Libās, 63-64.

mand gezien! We kennen niemand die een mooier gezicht, een schonere kleding en een vriendelijker spraak heeft. Het was alsof er licht uit zijn gezegende mond kwam.”¹²²

Toen de Profeet, vrede zij met hem, eens in de moskee was, kwam er een man binnen wiens haar en baard er onverzorgd uitzagen. De Profeet gebaarde naar hem dat hij zijn haar en zijn baard in orde moest brengen.¹²³

Āishā, de moeder van de gelovigen, verhaalt dat de Boodschapper van Allah er niet van hield dat zijn kleding onaangenaam rook. Hij trok zijn gewaad eens uit, omdat het zweet de geur van wol merkbaar had opgewekt. Zij informeert ons tevens dat onze leermeester de Profeet van zoete geuren hield.¹²⁴

De eerbare metgezellen van de Profeet waren personen die op eigen benen stonden. Zij werkten door totdat de tijd voor het vrijdaggebed was genaderd; dan lieten ze hun werk achter zich en begaven ze zich naar de moskee. Hun lichaamsgeur was hierdoor binnen de gemeenschap merkbaar en onze leermeester de Profeet zei hierop: “*Neem op de vrijdagen een bad!*”¹²⁵

122. al-Haythamī, *Majma' al-Zawā'id wa Maṅba' al-Fawā'id*, VIII, 279-280.

123. Mālik ibn Anas, *al-Muwatta'*, Sha'ar, 7; al-Bayhaqī, *Shu'ab al-Imān*, V, 225.

124. *Sunan Abū Dāwūd*, Libās, 19/4074.

125. *Sahih al-Bukhārī*, Jum'ah 16, Buyū' 15; *Sahih Muslim*, Jum'ah 6.

Moslams schrijven de waardevolle hadith van de Profeet “*Reinheid is de helft van geloof*”¹²⁶ in meesterlijke kalligrafie op en hangen deze ingelijst aan de muren van huizen en moskeeën op. Ze hechten grote waarde aan reinheid. Moslams bouwden overal publieke gaarkeukens, waterbeddingen, drinkfontein en publieke badhuizen voor de verzorging, het comfort, de hygiëne en het gemak voor de gelovigen. Om hygiëne te verbeteren werden er overal in de islamitische maatschappijen badhuizen gebouwd, zelfs in dorpen.

De huizen van moslams zijn erg schoon. Zij gaan nooit met hun schoenen aan een huis binnen. Om overal en op elk moment het rituele gebed te kunnen verrichten, wordt het hele huis goed schoongehouden. In de Islam is de plaats van het huisdier niet in het huis, en dat geldt ook voor vogels.

M. de Thevenot zegt het volgende over de schoonheid en de hoffelijkheid in islamitische maatschappijen: “De Turken leven gezond en ze worden nauwelijks ziek. Hier komen geen van de ziektes voor die in onze landen voorkomen, zoals nierproblemen en andere gevaarlijke ziektes. Ze kennen niet eens de namen van deze ziektes. Ik vermoed dat de reden voor hun perfecte gezondheid zit in het dikwijls baden en in het met mate eten en drinken. Zij eten relatief weinig en wat zij eten is niet zoals het eten van de Christenen een complete mix.”¹²⁷

126. *Sahih Muslim*, Tahārah, 1.

127. M. De Thevenot, *Relation d'un Vogaye Fait au Levant*, Parijs, 1665, p. 58.

De Boodschapper van Allah heeft het vervuilen van plaatsen waar mensen langslopen of uitrusten, van plaatsen waar mensen in de schaduw kunnen afkoelen en van plaatsen rondom bomen en muren strikt verboden.¹²⁸ Hij adviseerde eveneens het verzorgen en het verschonen van dieren, in het bijzonder van de schapen en de geiten.¹²⁹ De Profeet zag een keer dat er spug op de muur van de moskee aanwezig was, in de richting van de 'qibla', waarop hij de muur persoonlijk schoonmaakte. Zijn afkeer was duidelijk zichtbaar op zijn gezegende gezicht.¹³⁰

Toen ʾAbu Mūsā ʾal-Ashʾarī in Basra was gearriveerd als de nieuwe gouverneur, zei hij tegen de bevolking: "Ik ben naar jullie gestuurd door kalief Omar. Ik zal jullie leren over het Boek van jullie Heer en over de profetische soenna, en ik zal jullie straten schoonmaken."¹³¹

Volgens een overlevering had een Zoroastriër een schuld bij Imam ʾAbū Hanīfā. ʾAbū Hanīfā bezocht het huis van de Zoroastriër om de schuld te innen. Toen hij bij de deur arriveerde, viel het hem op

128. *Sunʾan ʾAbū Dāwūd*, Tahārah, 14/26; *Sunʾan Ibn Mājah*, Tahārah, 21; *Musnaḍ Ahmad ibn Hanbal*, I, 299; III, 305; 381; ʾal-Hākim, *al-Mustadrak ʾalā ʾal-Sahihayn*, I, 273/594.

129. ʾal-Ḥaythamī, *Majmaʾ ʾal-Zawāʾid wa Maḥbaʾ ʾal-Fawāʾid*, IV, 66-67.

130. *Sahih Muslim*, Maṣājid, 52; ʾal-Bāyhaqī, *al-Sunʾan al-Kubrā*, I, 255. In die tijd lagen er in de moskeeën geen tapijten op de vloer, maar was deze simpelweg van zand. Om deze reden waren er sommigen die op de grond spugden.

131. *Sunʾan al-Dārimī*, Muqaddimā 46/566; Ibn ʾAbī Shayba, *Musannaḥ*, V, 264/25923.

dat zijn schoenen vies waren. Terwijl hij zijn schoenen uitschudde, kwam het vuil van zijn schoenen op de muur van de Zoroastriër terecht. *Ābū Hanīfā* wist niet wat hij moest doen. Hij zei tegen zichzelf: “Als ik de muur zo achterlaat, dan ziet de muur van de Zoroastriër vanwege mijn fout er slecht uit en als ik het probeer schoon te maken, dan zal de kalk van de muur afschilferen!”

Hij klopte op de deur en zei tegen de bediende: “Laat jouw meester alstublieft weten dat *Ābū Hanīfā* voor de deur wacht.” Hierop verscheen de man bij de deur, terwijl hij dacht dat *Ābū Hanīfā* zijn schuld kwam innen. Hij verontschuldigde zich voor het niet kunnen betalen van zijn schuld. *Ābū Hanīfā* zei: “Dat is op dit moment niet belangrijk.” Hij legde de Zoroastriër uit wat er was gebeurd en vroeg hem hoe hij de muur schoon zou kunnen maken. De Zoroastriër, geraakt door deze subtiële en edele daad, zei: “Ik ben degene die in eerste instantie zijn ziel dient te verschonen!” Op dat moment werd hij moslim.¹³²

3. Het water.

Water is het meest essentiële middel voor het realiseren van een mooi en schoon milieu. Bovendien betekent water leven en is het voortzetten van leven afhankelijk van schoon water. Allah de Verhevene zegt in de Edele Koran: “**En Wij hebben ieder**

132. Fakhruddīn al-Rāzī, *Mafātih al-Ghayb (al-Tafsīr al-Kabīr)*, Beiroet 1990, I, 192.

levend wezen uit water geschapen..” (al-Nūr, 24:45; al-Anbiyā, 21:30)

De Almachtige God heeft het water ten behoeve van Zijn dienaren vele speciale eigenschappen gegeven:

1. Dankzij zijn polariteit heeft water de mogelijkheid om vele organische en niet-organische stoffen te ontbinden.

2. In tegenstelling tot andere vergelijkbare verbindingen is de meest intense vorm van water niet de vaste vorm, ijs, maar de vloeibare vorm, bij +4 graden Celsius. Vanwege deze eigenschap befrist het water in zeeën, meren en oceanen vanaf de oppervlakte naar de bodem toe, en niet andersom. Omdat het ijs alleen op het oppervlak ligt, wordt voorkomen dat levende organismen in het water doodvriezen.

3. De verbinding die het dichtst bij het water in de buurt komt, is zwavelwaterstof (H₂S); terwijl deze verbinding twee keer zo zwaar als water is, verkeert ze bij kamertemperatuur in gasvorm. Tevens is het een stinkend en giftig gas.¹³³

De Edele Koran verwijst met regelmaat naar water. Hij spreekt over hoe regen wordt gevormd, over de fasen van de verandering van wolken in regen, over hoe regen in bepaalde hoeveelheden op aarde verschijnt en de dode grond dan weer tot leven komt, over de ondergrondse wateren, over de circulatie van

133. Dr. Şakir Kocabaş, *Kur'an'da Yarattığı (Schepping in de Koran)*, Istanbul 2004, p. 157.

water en de reiniging van vuil water.¹³⁴ De Koran laat zien wat het grote belang van deze zegeningen is en hij duidt regen zelfs met het woord “barmhartigheid” aan.¹³⁵

De moslims die daadwerkelijk doordrongen zijn van de waarde van water, doen de volgende smeekbede tot God voor degene die hem water aanbiedt: “Moge je net zo gezuiverd zijn als water”. In het bijzonder wordt het aanbod van water en vruchtendrank aan mensen rond de Kaäba, die op bedevaart zijn, als een grote eer en een belangrijke plicht beschouwd.

Abbäs, de oom van onze Profeet, had een ruime tuin met druiven in Tāif. Hij bracht altijd, zowel voor als na de komst van de Islam, gedroogde druiven mee in ‘*Zamzam*’ (water afkomstig uit een oude bron in de nabije omgeving van de Kaäba) naar de mensen die voor de hadj kwamen. Na hem hebben zijn zoons en zijn kleinkinderen deze traditie voortgezet.¹³⁶

Op een dag kwam de Boodschapper van Allah naar de Kaäba, waar gratis water en vruchtendranken werden geserveerd, en hij vroeg om een drankje. Abbäs zei tegen zijn zoon: “Fadl! Ga naar jouw moeder en haal een [speciaal] drankje voor de Boodschapper

134. *De Koran*, *al-Nūr*, 24:4; *al-Zukhruf*, 43:11; *al-Zumar*, 39:21; *al-Wāqiah*, 56: 68-70; *al-Nāziāt*, 79:31; *al-Furqān*, 25:48.

135. *De Koran*, *al-A‘rāf*, 7:57; *al-Shūra*, 42:28.

136. Ibn Hishām, *al-Sirah al-Nabawiyyah*, IV, 32; Ibn Sa‘d, *Kitāb Tabaqāt al-Kubrā*, II, 137; *al-Wāqidi*, *Kitāb al-Tārikh wa al-Maghāzī*, II, 838.

van Allah!” Onze leermeester de Boodschapper van Allah zei: “Geef me liever een drankje dat iedereen geniet!” Abbās zei: “O Boodschapper van Allah, soms raken de handen van de mensen dit drankje aan.” Onze leermeester de Profeet zei: “Dat is prima, geef me een drankje dat iedereen heeft genoten!” en hij dronk het gewone drankje dat Abbās hem op dat moment aanbood. Toen ging de Boodschapper van Allah naar de bron van ‘Zamzam’. De familie van Abbās haalde water uit de bron en bood dat aan de pelgrims aan. De Boodschapper van Allah prees hen, terwijl hij zei: “O zonen van Abdulmuttalib, haal het water op! Jullie verrichten een rechtschapen daad!” Toen zei de Boodschapper van Allah: “Indien ik niet zou weten dat de mensen zich rondom jullie zouden verzamelen en hetzelfde zouden proberen te doen [omdat ik het ook heb gedaan], dan zou ik het touw zó vasthouden (wijzend naar zijn gezegende schouder) en zou ik het water ophalen zoals jullie dat doen.”¹³⁷

De Boodschapper van Allah legde de waarde uit van het aanbieden van water aan mensen: “Op de Dag des Oordeels zal een persoon die voor de Hel is bestemd iemand anders ontmoeten, die voor het Paradijs is bestemd, en zeggen: “O die en die! Weet je nog dat jij vroeg om water en dat ik het je gaf?”, om zo bemiddeling te verkrijgen. En de gelovige bemiddelt voor die persoon. Een ander ontmoet iemand die het Paradijs binnen zal treden, en zegt: “Herinner je je nog de dag waarop ik je water gaf voor de rituele wassing?”, om op deze manier voorspraak te vragen - en hij zal deze

137. *Sahīh al-Bukhārī*, Hadj, 75.

*verkrijgen. En op enig ander moment komt iemand, die voor de Hel is bestemd, iemand anders tegen die voor het Paradijs is bestemd, en zegt: “O die en die! Herinner je je nog dat je mij naar dat en dat werk hebt gestuurd? En toen ben ik daar op die dag voor jou naartoe gegaan.” En degene die naar het Paradijs gaat, bemiddelt dan.*¹³⁸

De Boodschapper van Allah besteedde aandacht aan het water dat hij dronk, opdat het schoon en zoet zou zijn. Zijn voorkeur ging uit naar waterputten waarvan het water zoet smaakte en hij was fel gekant tegen het vervuilen van waterputten.¹³⁹ Op dezelfde manier vereist de Islam schoon water voor de rituele reiniging en verbiedt hij het drinken of het gebruiken van water dat van smaak, kleur of geur is veranderd. Omdat water zo belangrijk is, dienen we er zorgvuldig mee om te gaan.

Om deze reden is het noodzakelijk om alle mensen, dieren, planten en het milieu, met andere woorden de hele wereld, lief te hebben en alles en iedereen goed te behandelen.

Een ander punt dat vermeld dient te worden is het verspillen van de natuur, van het milieu en van het water. De Almachtige God zegt: **“O Kinderen van Adam, neem jullie sierlijkheden bij ieder gebed [door jullie zelf te bedekken]; en eet en drink, maar verspil niet. Waarlijk, Hij houdt niet van de verspillers.”** (al-A'rāf, 7:31) **“Voorwaar, de verkwisters**

138. *Sunan Ibn Mājah*, Aḍāb, 8.

139. *Sahih al-Bukhārī*, Wudū, 68

zijn broeders van de satans en Satan is ondankbaar jegens zijn Heer.” (al-Isrā', 17:27)

“En Hij is Degene Die tuinen heeft voortgebracht, gestutte en niet gestutte, en dadelpalmen en gewassen met verschillende vruchten, en olijfbomen en granaatappelbomen, gelijkend en niet gelijkend. Eet van hun vruchten wanneer zij vrucht geven, en geef het rechtmatige gedeelte (de *zakāt*) ervan op de dag waarop wordt geoogst. En verkwist niet. Voorwaar, Hij houdt niet van de verkwisters.” (al-An'ām, 6:141)

De Boodschapper van Allah zei tevens het volgende: *“Eet, drink, kleed je netjes en geef aan liefdadigheid, zonder verspilling en zonder trots.”*¹⁴⁰

Er kan geen excuus bestaan voor het verspillen van water. De Boodschapper van Allah ging langs bij Sa'd, één van zijn metgezellen. Sa'd verrichtte de rituele wassing (de *wudū*) voor het gebed en gebruikte zeer veel water. Onze leermeester de Profeet zei: *“Waarom deze verspilling?”* Sa'd vroeg: *“Is er sprake van verspilling zelfs wanneer iemand de rituele wassing verricht?”* De Boodschapper van Allah zei: *“Ja, zelfs al zou je bij een stromende rivier staan!”*¹⁴¹

Als het verboden is om water te verspillen, zelfs wanneer je de rituele wassing verricht om Allah te aanbidden, dan spreekt het voor zich dat in andere situaties verspilling eveneens nooit kan worden getolereerd.

140. *Sahīh al-Bukhārī*, Libās, 1; *Sunān Ibn Mājah*, Libās, 23.

141. *Sunān Ibn Mājah*, Tahārah, 48.

DEEL III DE EDELE KORAN

1. Zijn openbaring en vastlegging.

Allah de Verhevene heeft de Edele Koran, vanwege vele wijze redenen, niet in één keer, maar in fasen geopenbaard. Deze wijze van openbaren heeft voor de mensen vele voordelen en gemakken opgeleverd. De Boodschapper van Allah had veel schrijvers om de openbaring op papier te zetten; volgens sommigen bedroeg dit aantal misschien wel 65. Wanneer een gedeelte van de Edele Koran werd geopenbaard, riep hij alle beschikbare schrijvers bij elkaar en liet hij hen de openbaring in geschreven vorm optekenen.¹⁴² Gewoonlijk schreven zij de geopenbaarde verzen op met het schrijfgerei dat in die tijd voorhanden was; nadien lazen zij het geschrevene nogmaals en lieten zij het door de Boodschapper van Allah controleren.¹⁴³

Voor de Boodschapper van Allah was het gebruikelijk om de verzen eerst aan de mannelijke en dan aan de vrouwelijke metgezellen te reciteren.¹⁴⁴ Voor een aantal moslims was het gebruikelijk om de openbaringen alleen te memoriseren, terwijl anderen de openbaringen eveneens bij zich hielden door

---

142. Prof. Dr. M. M. al-A'zamī, *Kur'an Tarihi (De Geschiedenis van de Koran)*, pp. 106-107.

143. *Sahīh al-Bukhārī*, Faḍāil al-Qur'ān, 4; *Sunān al-Tirmizī*, Ma'nāqib, 74/3954; *Musnad Ahmad bin Hanbal*, V, 184.

144. Ibn Ishāq, *Sīrah*, p. 128.

deze op te schrijven. De geopenbaarde verzen werden ook tijdens de rituele gebeden, die vijf maal per dag moesten worden uitgevoerd, gereciteerd. In de maand Ramadan waren de Boodschapper van Allah en de aartsengel Djibril (Gabriël) gewoon om aan elkaar de Koran te reciteren. In het laatste jaar van het leven van de Profeet hebben ze dit tweemaal gedaan.¹⁴⁵ Tijdens deze uitwisselingen waren sommige metgezellen aanwezig en volgden zij de recitatie van de Koran. Na de laatste uitwisseling van de Profeet en de aartsengel Djibril, reciteerden onze leermeester de Profeet, Zayd ibn Sābit en Ubay ibn Ka'b de Koran aan elkaar. De Boodschapper van Allah reciteerde de gehele Koran aan Ubay ibn Ka'b, tot twee maal toe.¹⁴⁶

Daarbuiten hielden onze leermeester de Profeet en zijn metgezellen zich voortdurend bezig met het onderwijzen van de Koran. Alle teksten van de Koran werden geverifieerd; zodoende waren alle voorbereidingen ten tijde van het overlijden van de Profeet afgerond en konden deze teksten in één boek bijeen worden gebracht.¹⁴⁷

145. *Sahīh al-Bukhārī*, Baḍ al-Khalq, 6; Faḍāil al-Qurʿān, 7.

146. *Muqaddimātān*, uitgever A. Jeffery, pp. 74, 227; Tāhir al-Jazāirī, *al-Tibyān*, p. 26.

147. Over dit onderwerp, zie: Prof. Dr. M. M. al-Aʿzamī, *The History of the Qurʿānic Text from Revelation to Compilation: A Comparative Study with the Old and New Testaments*, Leicester: UK Islamic Academy, 2003; M. Hamidullah, *De geschiedenis van de Edele Koran (Introductiegedeelte van zijn vertaling van de Koran- Le Saint Coran)*.

2. Zijn wonderbaarlijke aard.

Elke profeet heeft vele wonderen verricht, in overeenstemming met de gebruiken van zijn tijd. In de tijd van de Profeet Jezus was de geneeskunde de meest gevorderde en geaccepteerde: de meest populaire mensen waren artsen. Om deze redenen werden aan Jezus wonderen toegekend die zelfs de geneesheren verbluft deden staan, zoals het teruggeven van het gezichtsvermogen aan blinden en het terughalen van de doden. Ten tijde van de Profeet Mozes werden spectaculaire prestaties verricht aan de hand van magie, dus werden hem wonderen gegeven die magiërs perplex zouden doen staan. In de tijd van de Profeet Muhammed vormden welsprekendheid en welluidendheid en het talent om briljant te kunnen oreren en betogen de mode van de tijd. Om deze reden werd aan de Profeet Muhammed als wonder de Edele Koran gegeven, die de top van de Arabische welsprekendheid en welluidendheid vertegenwoordigt.¹⁴⁸

148. *De Koran*, ʿal-Ankābūt, 29: 50-51; *Sahih al-Bukhārī*, I'tisām 1, Fādāil al-Qurʿān 1; *Sahih Muslim*, Īmān, 279. Onze Profeet heeft behalve de Koran, een wonder dat tot de Dag des Oordeels zal voortduren, eveneens wonderen gekregen die begrensde zijn door tijd en plaats, zoals de andere profeten die hebben gekregen. Hierover bestaan vele werken, zoals *Dalāil al-Nubuwwa* (7 volumes) van ʿal-Bayhaqī, Beiroet 1985; *Dalāil al-Nubuwwa* (2 volumes) van ʿAbū Nuaym al-Isfahānī, Halāb/Aleppo 1970-1972; *al-Khasāis al-Kubrā* (3 volumes) van al-Suyūṭī, Istanbul 2003; en *Hujjatullāh ʿalā al-Ālamīn bi Muʿjizāt Sayyid al-Mursālīn*, het 1.000 pagina's tellende boekdeel van al-Nābhānī.

Met zijn vele aspecten van onnavolgbare wel-sprekendheid en welluidendheid, wetgeving, met de informatie die hij bevat en zijn onthullingen over het onbekende, is de Koran een buitengewoon wonder.¹⁴⁹ Toen de afgodendienaren niet in de Koran geloofden, daagde Allah de Almachtige hen uit.

Hij nodigde hen uit om wie dan ook van alle schepsels die zij wensten aan te roepen en te proberen om iets dergelijks als de Koran te produceren, al was het maar gedeeltelijk: **“En indien jullie in twijfel verkeren over hetgeen Wij hebben neergezonden aan Onze dienaar (Muhammed), breng dan een gelijkwaardige soera voort, en roep jullie getuigen buiten Allah op, als jullie waarachtig zijn. Indien jullie dan daartoe niet in staat zijn, en jullie zullen er nooit toe in staat zijn, vrees dan de Hel: haar brandstof bestaat uit mensen en stenen, [zij is] gereedgemaakt voor de ongelovigen.”** (al-Baqara, 2:23-24)

De uitdrukking **“en jullie zullen er nooit toe in staat zijn”** is dermate stellig en zelfverzekerd, dat een dusdanige claim alleen gemaakt kan worden door een feilloos iemand op wie geen enkele smet rust, wiens kennis en macht ongelimiteerd is: en dat is Allah.¹⁵⁰ Voorzeker, niemand anders dan Allah kan

149. Prof. Dr. M. S. R. al-Bütī, *Min Rawāi' al-Qur'ān*, p. 125.

150. Een andere uitdaging, voornamelijk gericht aan degenen die zich niet aangesproken voelen door de vorige uitdaging, omdat zij geen [gedegen] kennis hebben van de Arabische taal, luidt als volgt: "Overdenken zij de Koran dan niet? Indien hij van een ander dan van Allah afkomstig was, dan zouden zij er veel tegenstrijdigheden in hebben gevonden." *De Koran*, al-Nisā', 4:82

correcte uitspraken doen over iets wat verbonden is met de toekomst en iets wat onbekend, onzeker en ontoegankelijk is vanuit menselijk perspectief.

Ongelovigen vernamen deze goddelijke woorden, die hun onvermogen in dit opzicht vaststellen, en deze woorden hebben hen opgejaagd en hun ambitie vergroot, maar zij konden daar niets aan doen. Dit vers heeft hun zwakte van mond tot mond en van horizon tot horizon verspreid, hun onvermogen tenoongespreid en als het ware hun tongen verzegeld.¹⁵¹

Omdat zij niet effectief op de uitdaging van de Koran konden ingaan, zochten de heidenen daarvoor in de plaats hun toevlucht tot agressieve middelen, zoals openlijke verwerping van de Koranverzen, het stoken van onrust, belediging en lastering. Ze zeiden: **“Luister niet naar deze Koran en praat er tijdens de recitatie in het wilde weg doorheen, opdat jullie wellicht de overhand zullen verkrijgen.”** (Fussilat, 41:26) Zij onthulden hiermee indirect dat zij door de goddelijke kracht in de woorden van de Koran compleet waren verslagen.

De Edele Koran is poëzie noch proza. Integendeel: het Boek heeft een ongeëvenaarde stijl, die de kwaliteiten van zowel de poëzie als proza combineert; hij bezit een schoonheid die niet in proza of muziek kan worden aangetroffen. Wanneer men de Koran herhaaldelijk leest, voelt men geen eentonigheid vanwege monotonie: elk van de menselijke zin-

151. M. S. Rāfi‘i, *I‘jāz al-Qur‘ān*, Beiroet 2003, p. 142.

tuigen krijgt een eigen aandeel in geluiden die continu veranderen en continu worden vernieuwd.¹⁵²

De Koran heeft invloed op het hart en het gemoed. Drie van de verwoede heidenen, Ḃbū Sufyān, Ḃbū Ḃahl, en Akhnas bin Sharīq, gewend om de mensen ervan te weerhouden naar de Koran te luisteren, waren zonder dat ze dat van elkaar wisten, 's nachts stiekem naar de Boodschapper van Allah komen luisteren, toen hij tijdens het gebed de Koran reciteerde.

Toen zij elkaar plotseling tegenkwamen, veroordeelden zij elkaars handelswijze. Dit voorval herhaalde zich drie nachten lang. Uiteindelijk zeiden zij tegen elkaar: "Laten we niemand iets over deze situatie vertellen. Bij Allah, wij zullen te schande worden gemaakt en worden vernederd! Hierna kunnen wij nooit meer enige invloed in deze kwestie uitoefenen op andere mensen." Ze spraken af dat ze nooit meer stiekem naar de Profeet zouden luisteren.¹⁵³

De Edele Koran richt zich tot verschillende mensen van verschillende tijden en plaatsen, met kennisniveaus die sterk van elkaar verschillen. Een vers dat ruimte biedt om op diverse manieren te wor-

152. Prof. Dr. M. A. Drāz, *al-Naba' al-Azīm*, Dār al-Qalam, ts., p. 102.

153. Ibn Hishām, *al-Sirah al-Nabawiyyah*, I, 337-338; al-Tabarī, *Tārikh al-Rusul wa al-Mulūk*, II, 218- 219; Ibn al-Āthīr, *al-Kāmil fī al-Tārikh*, II, 63-64; Ibn Ṣayyid al-Nās, *Uyūn al-Asar*, I, 99; al-Zahābī, *Tārikh al-Islām*, pp. 160-161; Ibn Kathīr, *al-Bidāyah wa al-Nihāyah*, III, 47; al-Halābī, *Insān al-Uyūn*, I, 462.

den geïnterpreteerd, werd door de eerste generaties exegeten vanuit hun situatie geduid, en door latere generaties vanuit de wetenschappelijke en taalkundige niveaus die zij hadden bereikt.

Over het thema van de polyïnterpretabiliteit zegt de bekende Arabische letterkundige Mustafa Sādiq al-Rāfi'i: *"Eén van de wonderen van de Edele Koran is dat hij waarheden, die niet altijd bekend zijn geweest, uitdrukt in bewoordingen die bij mensen wel altijd bekend zijn geweest en deze waarheden in alle opvolgende historische tijdperken op het juiste tijdstip op een heldere wijze aan het licht brengt."*¹⁵⁴

a. De Koran informeert ons over het onbekende, het onwaarneembare.

De Edele Koran verschaft ons kennis over het onbekende; deze informatie duidt aan dat hij een duidelijk wonder is. Zelfs terwijl de Koran de nodige raakvlakken vertoont met vele wetenschappelijke kwesties, zowel van historische gebeurtenissen als van gebeurtenissen die in de toekomst zullen plaatsvinden, is geen enkele ontdekking van de afgelopen 1400 jaar in staat geweest de juistheid van zijn informatie aan te tasten of te weerleggen. Ter vergelijking kunnen we hierbij ter overweging nemen, dat zelfs de meest beroemde encyclopedieën van de wereld uiteindelijk zichzelf van tijd tot tijd hebben moeten aanpassen en vernieuwen, door het uitgeven van

154. *Wahy al-Qalam*, Koeweit, ts., II, 66.

nieuwe, uitgebreide delen en het herzien van oude, bestaande delen.

In de tijd dat de Koran is geopenbaard, bestonden er alleen fragmenten van informatie met betrekking tot de vernietiging van de volkeren 'Ād, Ṭhamūd en het volk van Nūh (Noach), en deze waren alleen in de vorm van mythes aanwezig. De Edele Koran heeft deze feiten echter aan de mensheid op een wijze gepresenteerd, die zowel door de huidige wetenschap der geschiedkunde als door de filosofie van deze geschiedkunde is goedgekeurd.

De Koran heeft ons eveneens met betrekking tot de toekomst van nieuwsfeiten voorzien; laten we sommige hiervan citeren. Er was een oorlog gaande tussen de Romeinen en de Zoroastrianen, welke door de laatste werd gewonnen. De heidenen van Quraysh wilden van deze gelegenheid gebruik maken en zeiden tegen de moslims: "Jullie dachten dat jullie zouden overwinnen vanwege jullie Goddelijke Boek. Zie, de Zoroastrianen hebben de [christelijke] Romeinen, de Mensen van het Boek, verslagen!" Zo hebben zij geprobeerd om de vastbeslotenheid en het geloof van de moslims te breken. Ten gevolge daarvan heeft Allah de volgende verzen geopenbaard, om de gelovigen op te beuren en de afgodendienaren te demoraliseren: "**Alif Lām Mīm. De Romeinen zijn overwonnen. In het meest laaggelegen land van de aarde¹⁵⁵, en nadat zij zijn overwonnen, zullen**

155. *Ādnā al-Ārd* betekent letterlijk 'het meest laaggelegen [land] van de aarde' en niet 'het meest nabijgelegen land', zoals sommige Koranvertalingen hebben geïnterpreteerd

zij zeker overwinnen, binnen enkele jaren¹⁵⁶. Aan Allah behoort de beslissing, voordien en nadien. En op die dag verheugen de gelovigen zich. In de hulp van Allah. Hij helpt wie Hij wil en Hij is de Almachtige, de Genadevolle.” (al-Rūm, 30:1-5)

In die tijd was het Byzantijnse Rijk zo verzwakt geraakt, dat niemand het aannemelijk zou hebben gevonden dat het opnieuw een dominante rol zou spelen, nadat het zo zwaar verloren had. Maar de Edele Koran zegt stellig: **“Dit is een belofte van Allah. Allah breekt Zijn belofte niet, maar de meeste mensen weten dat niet.”** (al-Rūm, 30:6)

Uiteindelijk vervulde Allah de Verhevene Zijn belofte. Historici zijn het er unaniem over eens, dat de Romeinen binnen een periode van negen jaar na hun nederlaag de Perzen hebben verslagen. Tezelfdertijd verheugden de moslims zich eveneens over het feit, dat zij de heidenen in de Slag van Baḍr hadden overwonnen.¹⁵⁷

Allah de Verhevene heeft tegen de verdrinkende Farao gezegd, toen deze gedwongen, op voorspel-

---

dan wel hebben gesuggereerd. De veldslag tussen de Romeinen en de Zoroastrianen, de heidense Perzen, vond plaats in het meest laaggelegen gebied van de wereld: bij de Dode Zee, een gebied dat ruim 400 meter beneden zeeniveau ligt. Dit is een ander wonder van de Koran, dat sinds korte tijd door middel van moderne meettechnieken aan het licht is gebracht.

156. “*Bid’ sinīn*”, vertaald als ‘enkele jaren’ houdt in feite de tijdsperiode in tussen drie en negen jaar.

157. Zie *Sunʿan al-Tirmizī*, Tafsīr, 30/3191-3194; *Musnaḍ Ahmāḍ bin Hanbal*, I, 276; *Tafsīr al-Qurtubī*, XIV, 3.

bare wijze de reddingsboei van het geloof trachtte te pakken, terwijl hij op het punt stond te worden verzwolgen in de Rode Zee: **“Nu? Terwijl jij voorheen opstandig was en tot de verderfzaaiers behoorde? Op deze dag dan zullen Wij jouw lichaam redden, opdat jij een Teken zal zijn voor hen die na jou komen. En voorwaar, vele van de mensen zijn zeker achteloos tegenover Onze Tekenen.”** (Yūnus, 10:91-92)

Het lichaam van de Farao is tijdens recente ontdekkingspogingen gevonden, de huid en het haar intact, in een teraardegeworpen houding; het kan in de 94ste hal van 'the British Museum' in Londen worden bezocht.

b. De Koran werpt licht op wetenschappelijke ontdekkingen.

In de Edele Koran staan vele edele verzen, die hun licht doen schijnen over wetenschappelijke ontwikkelingen en ontdekkingen. Deze verzen kunnen als een vorm van informatie over de toekomst worden beschouwd, die wij nu ruim 1400 jaar later met een kritisch oog kunnen bekijken. Het principiële doel van de Koran is om het geloof in Allah en in Zijn eenheid in de harten van de mensen te vestigen en om een richtlijn, een gids voor hen te zijn op het rechte pad, het pad van de Waarheid. Inderdaad, hij toont ons alle onderwerpen op basis van dit voorname doel. De informatie die de Koran op het gebied van de natuurwetenschappen geeft, dient als een wijze les voor de mensheid en komt tegelijkertijd

volledig overeen met heden ten dage bekende wetenschappelijke waarheden. De volgende voorbeelden vormen daarvan een illustratie.

De Edele Koran presenteert een hoeveelheid unieke informatie over de voortplanting van de mens en de vorming van het embryo, informatie welke de moderne wetenschap pas sinds kort heeft weten te ontdekken.¹⁵⁸ Prof. Dr. Keith L. Moore legt in zijn boek over embryologie de ontwikkelingsfasen van het menselijk embryo in de baarmoeder uit en vergelijkt de desbetreffende verzen uit de Koran met de inhoud van zijn boek. Hij concludeert dat wetenschappelijk onderzoek overeenkomt met de inhoud van de verzen van de Koran, sterker nog, dat de Koran vooruitloopt op de wetenschap van de geneeskunde. Na zijn onderzoek heeft Moore grotere bewondering voor de Koran en voor de Profeet gekregen, en heeft hij het wonder van de Koran in een staat van sterk geloof erkend. Hij heeft de informatie die hij uit de Koran had verkregen opgenomen in de tweede editie van zijn boek *'Before We Are Born.'*

Toen hem werd gevraagd: “Hoe kun je het bestaan van deze informatie in de Koran verklaren?”, antwoordde hij: **“De Koran is niet anders dan een openbaring van God.”**¹⁵⁹

Recentelijk is ontdekt dat de sterrenstelsels steeds verder van elkaar komen te staan en zo is men tot de conclusie gekomen, dat het universum zich

158. *De Koran*, al-Hadj, 22: 5; al-Mu'minūn, 23: 11-13.

159. Gary Miller, *The Amazing Qur'an*, pp. 34-39.

met een enorme snelheid uitbreidt. Volgens deze waarneming, die aantoont dat het universum zich in de invloedssfeer bevindt van een Oneindige Kracht, bewegen deze grote sterrenstelsels zich van elkaar af, al naar gelang hun onderlinge afstand. Indien een sterrenstelsel van ons 10 miljoen lichtjaren is verwijderd, trekt dit weg van ons met een snelheid van 250 kilometer per seconde, terwijl een sterrenstelsel dat 10 miljard lichtjaren van ons is verwijderd, van ons wegtrekt met een snelheid van 250.000 kilometer per seconde.¹⁶⁰

In de Edele Koran is deze situatie als volgt aangegeven: **“En Wij hebben de hemel met grote macht gebouwd. En voorwaar, Wij breiden deze uit.”** (al-Zāriyāt, 51:47)

De Verheven Schepper beschermt de aarde tegen meteoren, welke in feite stukken van uit elkaar gespatte sterren zijn. Jupiter en Saturnus met zijn grote aantrekkingskracht, fungeren in hun posities min of meer als poortwachters, die geen grote hemellichamen doorlaten, die de aarde in gevaar zouden kunnen brengen. Soms geraken er toch enkele meteoren langs deze twee planeten en naderen deze de wereld. In dat geval staat er een andere poortwachter te wachten: de maan. Omdat de maan geen atmosfeer heeft komen alle meteoren direct op haar oppervlakte terecht. We kunnen de kraters waarnemen die door deze inslagen worden gevormd, zelfs al

¹⁶⁰. Prof. Dr. Osman Cakmak, *Bir Çekirdekti Kâinat (Het Universum was een Zaad)*, p.28.

met een paar eenvoudige verrekijkers. Meteoren die de maan passeren, beginnen te verbranden wanneer ze onze atmosfeer binnenkomen, tenzij ze daarvoor te groot zijn. Ten gevolge van dit fenomeen, dat we ook de ‘vallende ster’ noemen, breken de meteoren binnen de mesosfeer op in kleine stofdeeltjes, nog voordat zij het aardoppervlak hebben kunnen bereiken. Daarna veranderen deze stofdelen in zaadjes, vergelijkbaar met de grootte van een regendruppel.¹⁶¹ De dampkring beschermt de aarde bovendien tegen gevaarlijke stralingen, die haar vanuit de ruimte kunnen bereiken.

Deze waarheden worden in de Koran als volgt genoemd: **“En Wij hebben de hemel tot een beschermende kap gemaakt: niettemin wenden zij zich af van haar tekenen!”** (al-Anbiyā`, 21:32)

Aldus ordent de Edele Koran aan de ene kant de handelwijze en het gedrag van mensen en vestigt hij aan de andere kant de aandacht op de wonderen van het universum. Op deze wijze worden de mensen aangespoord om het universum te lezen en te bestuderen als een boek, waarvan de geheimen kunnen worden onderzocht en geopenbaard.

De Edele Koran zei veertien eeuwen geleden: **“En Wij hebben de winden gezonden als bestuivers en Wij hebben uit de hemel de regen neergezonden, waarmee Wij jullie te drinken geven** (al-Hijr, 15:22). Eeuwen na de openbaring van dit vers is ont-

161. Prof. Dr. Osman Cakmak, *Bir Çekirdekti Kâinat (Het Universum was een Zaad)*, pp. 94, 127.

dekt dat planten onder andere door de wind worden bestoven.

In de verzen 19 en 20 van soera 55, *al-Rahmān*, wordt gezegd: **“Hij heeft de twee zeeën doen stromen, die elkaar ontmoeten. Tussen beide [stromen] bevindt zich een scheidingswand, die zij niet kunnen passeren.”**

Een soortgelijke beschrijving kan worden gevonden in vers 53 van soera 25, *al-Furqān*. Lange tijd heeft het beeld van deze ogenschijnlijk paradoxale vergelijking exegeten voor raadsels geplaatst; ze vroegen zich af hoe er sprake kon zijn van een scheiding, terwijl in het vers wordt gesteld dat de stromen bij elkaar komen.

De meest recente ontdekkingen in de Straat van Gibraltar, waar de Middellandse Zee en de Atlantische Oceaan bij elkaar komen, laten zien dat er een voorheen onbekende, verborgen barrière tussen de twee zeeën aanwezig is, die voorkomt dat beide watermassa's zich vermengen. De wateren van de twee zeeën behouden derhalve hun eigen karakteristieken, zoals temperatuurverschillen en verschillen in zoutgehalte. Kapitein Jacques Cousteau heeft later dergelijke 'gordijnen' ontdekt bij meerdere plaatsen waar zeeën samenkomen.¹⁶²

162. Voor details over het onderwerp van Koran en Wetenschap, zie Dr. Maurice Bucaille, *La Bible le Coran et la science: les écritures saintes examinées à la lumière des connaissances modernes*, Parijs: Seghers, 1980 (*The Bible, the Qur'an and science*, vertaling van Alastair D. Pannell, Karachi); Afzalurrahman, *Quranic Sciences*, Londen 1981; <http://www.islamiyayinlar.net/content/view/106/8/>.

De Edele Koran op zich is zelfs een groter wonder, gezien het feit dat de regels die hij bevat in de behoeften van alle tijdperken voorzien. Er bevinden zich geen onvolkomenheden of irrelevante aspecten in de Koran, die door een gewetensvolle wetenschapper zouden kunnen worden bekritiseerd. Het Boek biedt eenvoudige oplossingen aan voor juridische kwesties, welke andere juridische systemen de nodige problemen bezorgen. De regels van de Koran bevatten grote wijsheden, dankzij welke de islamitische beschavingen, in tegenstelling tot andere beschavingen, in staat zijn geweest om binnen de kortst mogelijke tijd een prachtige sociale en politieke orde tot stand te brengen. In een land geheel verstoken van wetenschap en cultuur, is middels een profeet, ongeletterd en ongeschoold, plotseling, in een mum van tijd, een perfecte orde gerealiseerd: in een periode van 23 jaar veranderde het hele Arabische schiereiland van moraal en van mentaliteit.

DEEL IV DE BOODSCHAPPER VAN BARMHARTIGHEID

1. Zijn kinderjaren en zijn jeugd.

De Boodschapper van Allah, moge vrede over hem komen, werd geboren in Mekka in het jaar 571 n.Chr., op een maandag in de islamitische maanmaand Rabi'ulawwal. Hij behoorde zowel via zijn vader als via zijn moeder tot de zeer gerespecteerde stam van de Quraysh.

Zijn kinderjaren en zijn jeugd bracht de Boodschapper van Allah door in zuiverheid en voortreffelijkheid, die nadien tot zijn karakteristieke kenmerken zouden behoren. Gedurende een periode is hij herder geweest.

Daarna raakte hij betrokken bij handelspraktijken.¹⁶³ Hij werd bekend vanwege zijn eerlijkheid en rechtvaardigheid in de handel en hij werd een sterk gewaardeerd persoon binnen de Mekkaanse gemeenschap.

De Boodschapper van Allah was de beste van zijn volk in termen van deugdzaamheid, de meest eerbare in termen van afkomst en de meest zuivere in termen van morele waardigheid. Hij respecteerde de

163. *Sahih al-Bukhari*, Ijārah, 2; *Sunan Abū Dāwūd*, Adāb, 17, 82; *al-Hakim*, *al-Mustadrak 'alā al-Sahihayn*, III, 200.

rechten van zijn buren ten zeerste, was zachtaardig en loyaal, betrouwbaar en geloofwaardig, en hij hield zich verre van het verrichten van slechte daden ten opzichte van de mensen in zijn omgeving. Niemand heeft hem ooit iemand zien veroordelen of hem ooit een ander iets zien verwijten, noch had hij ooit ruzie met iemand. De Almachtige God bracht alle deugd-zame daden en karakteristieken in hem samen. Zijn stam noemde hem “Muhammed *al-Āmīn*”, hetgeen Muhammed de Betrouwbare betekent; op 25-jarige leeftijd werd hem deze naam in Mekka toegedicht.¹⁶⁴ Zelfs de heidenen vertrouwden hem hun bezittingen meer toe dan dat ze elkaar vertrouwden.

Tijdens de renovatie van de Kaäba raakten mensen verdeeld over de keuze van de persoon, aan wie de eer te beurt zou vallen om de Hajar *al-Aswad* (de Zwarte steen in de Kaäba) terug te plaatsen. Zij wendden zich tot onze Profeet voor een beslissende uitspraak. De Profeet voorkwam een ernstig conflict door een intelligente oplossing te bedenken: hij liet een vertegenwoordiger van elke stam een hoek van het kleed vasthouden, waarop de Zwarte Steen was gedeponereerd. Samen tilden zij vervolgens de Zwarte Steen op, waarna Muhammed, vrede zij met hem, deze op zijn plaats zette.¹⁶⁵

Toen de Boodschapper van Allah 25 jaar was, bewonderde de uit adellijke kringen afkomstige

164. Ibn Hishām, *al-Sīrah al-Nabawīyyah*, I, 191; Ibn Sa’d, *Kitāb Tabaqāt al-Kubrā*, I, 121, 156.

165. Ibn Hishām, *al-Sīrah al-Nabawīyyah*, I, 209-214; Abdurrazzāq, *Musannaf*, V, 319.

Khadija, een eerbare vrouw uit Mekka, hem dermate dat zij hem ten huwelijk vroeg. Zij was vijftien jaar ouder dan onze Profeet, tot twee maal toe weduwe geworden, een dame in het bezit van kinderen. De Profeet accepteerde haar aanzoek en stichtte met haar een harmonisch gezin, dat een voorbeeld voor de gehele mensheid zou worden.

De eerste vierentwintig jaar van zijn huwelijk, die samenvallen met zijn jeugdige, energieke leeftijd, bracht hij alleen met Khadija door. Op dezelfde wijze bracht hij de eerste vijf jaren na haar dood gedeeltelijk alleen en gedeeltelijk met Sawdā door, eveneens een weduwe. Al zijn latere huwelijken waren gebaseerd op humanistisch-religieuze en politiek-religieuze motieven. Indien sommige beschuldigingen, als zouden de redenen van deze huwelijken alleen vanuit begeerte en emoties zijn voortgekomen, op waarheid zouden berusten, dan zou de Boodschapper van Allah zijn jongere jaren en de meest energieke periode van zijn leven niet hebben doorgebracht met een vijftien jaar oudere weduwe.¹⁶⁶

2. De periode van profeetschap.

Toen de Boodschapper van Allah de leeftijd van veertig jaar had bereikt, verleende Allah de Almachtige hem het profeetschap met het gebod:

166. Voor meer details over de wijsheden van de huwelijken van onze Profeet, zie Osman Nuri Topbaş, *Hazret-i Muhammed Mustafā*, Istanbul 2008, I, 130-140.

“Lees! In de naam van jouw Heer, Die [alles] heeft geschapen.”¹⁶⁷

In de eerste dagen na de aankondiging van zijn profetschap verzamelde de Boodschapper van Allah de mensen van de Quraysh-stam en vroeg hij hun, vanaf een rots op de heuvel van Safā: *“O gemeenschap van Quraysh! Als ik jullie zou vertellen, dat zich aan de rand van deze berg of in die vallei daar een vijandelijk leger ophoudt, dat op het punt staat om jullie aan te vallen en jullie bezittingen in beslag te nemen, zouden jullie mij dan geloven?”* Zonder te aarzelen antwoordden zij: *“Ja, wij zouden jou geloven, want jij hebt ons altijd de waarheid verteld. We hebben jou nog nooit horen liegen!”*

Hierop verklaarde de Boodschapper van Allah dat hij een profeet was, gestuurd door Allah. Duidelijk geëmotioneerd vertelde hij aan de mensen dat, indien zij in zijn woorden zouden geloven en een goed leven zouden leiden overeenkomend met de geboden van Allah, zij beloond zouden worden met de meest royale giften en geschenken in het Hierna-maals. Hij vertelde ook dat de ongelovigen een pijnlijke bestraffing tegemoet zouden kunnen zien. Hij verduidelijkte hun dat het noodzakelijk was om zich tijdens het wereldse leven op het eeuwige leven voor te bereiden. Hij kwam er echter al snel achter dat het erg moeilijk zou worden om mensen zich af te doen keren van hun verkeerde geloofsovertuigingen.¹⁶⁸

167. *De Koran*, al-Alaḡ, 96: 1.

168. Zie *Sahih al-Bukhārī*, Tafsīr, 26/2; *Musnad Ahmad bin Hanbal*, I, 159, 111.

De Boodschapper van Allah liet vanaf die dag geen moment onbenut om zijn mensen uit te nodigen tot de waarheid, ongeacht hun afkeer en hun tegenwerking. Hij ging van deur tot deur, hij bezocht de pelgrims en de markten, en hij trachtte mensen uit te nodigen tot het rechte pad bij iedere gelegenheid die zich voordeed. Hij wist niet van opgeven en hij liet zich niet kennen door moeilijke situaties. Hij vertelde hen steeds opnieuw dezelfde waarheden, zelfs tegen de mensen die zich jegens hem op de meest vijandige wijze gedroegen. Door mensen te vertellen: *“Geen beloning vraag ik jullie voor deze Koran, noch behoor ik tot degenen die zich anders voordoen dan ze zijn”*,¹⁶⁹ maakte hij de mensen duidelijk dat hij de Islam alleen omwille van Allah trachtte te verspreiden.

De Boodschapper van Allah was ongeletterd; zoals vele mensen in zijn tijd kon hij niet lezen of schrijven. Het was voor hem dus niet mogelijk om geschreven teksten van anderen over te nemen of boeken te lezen, om vervolgens de inhoud daarvan aan mensen te verkondigen. Voor een ongeletterd persoon is het alleen mogelijk om, na zijn veertigste, vanuit het niets zulke belangrijke informatie, van een zodanig hoog niveau en van een zodanige welbespraaktheid te verkondigen, indien deze hem via openbaringen zijn gegeven. Zelfs zijn vijanden in die tijd waren op de hoogte van zijn ongeletterdheid en erkenden de uniekheid van zijn boodschap. De Koran zegt: **“En niet heb jij van tevoren in een boek gelezen, noch heb jij ooit iets ervan met je**

---

169. *De Koran*, Sād, 38: 86.

rechter[hand] opgeschreven; anders zouden zij die valsheid volgen [reden hebben gehad om te] twijfelen.”¹⁷⁰

De afgodenaanbidders waardeerden de moraal van onze Profeet en toonden de bereidheid om te onderschrijven dat hij geen leugens verkondigde. Zij waren echter niet bereid om hun onrechtmatig verkregen wereldse belangen en begeertes achter zich te laten.

Op een dag stopte de Boodschapper van Allah bij ʾAbū Jahl en zijn naaste vrienden, die aartsvijanden van de Profeet waren. Zij zeiden: “O *Muhammed!* Bij Allah, wij maken jou niet uit voor een leugenaar, jij bent volgens ons een zeer waarheidlievend persoon. Echter, wij ontkennen de verzen waarmee jij aankomt.”¹⁷¹

De afgodenaanbidders probeerden alles om de Profeet ertoe over te halen met zijn missie te stoppen. Ze vroegen zijn geliefde oom om tussen hen te bemiddelen. Zij benaderden onze Profeet met aantrekkelijke voorstellen, zoals hem tot koning te kronen, geld voor hem in te zamelen en hem de rijkste man onder hen te maken, hem te laten trouwen met de prachtigste vrouwen. Zij zeiden: “*Wij zijn bereid om voor jou alles te doen wat je van ons vraagt.*”

De Boodschapper van Allah gaf zijn antwoord op een duidelijke en heldere manier: “*Ik wil helemaal*

170. *De Koran*, ʾal-Ankabūt, 29: 48.

171. ʾal-Wāhidi, *ʾAsbāb ʾal-Nuzūl*, p. 219; *Sunʾan ʾal-Tirmizī*, Tafsīr, 6/3064.

niets van jullie. Noch goederen, noch materiële zaken, noch koningschap, noch leiderschap! Het enige wat ik wil is dit: stop met het aanbidden van beelden en aanbid Allah, de Enige!"¹⁷².

Toen de afgodenaanbidders zich realiseerden, dat zij niet tot een compromis met de Boodschapper van Allah konden geraken, richtten zij zich geheel op vijandige handelingen. Met de dag voerden zij de onderdrukking en de martelingen van de moslims op. Sommige moslims migreerden naar Ethiopië, dat in die tijd op een meer verdraagzame manier werd geregeerd.

De afgodenaanbidders verbraken alle menselijke relaties met de moslims en met hun beschermers, de Banū Hāshim, de stam van de Profeet, hetgeen eveneens inhield dat gemengde huwelijken en civiele transacties waren verboden. Zij legden hun actie vast in een geschreven verdrag, dat zij bevestigden op de muur van de Kaāba. Deze boycot en dit embargo werden gedurende drie jaar voortgezet, waarbij de intensiteit ervan steeds toenam: de moslims hadden sterk te lijden van de honger en van andere problemen die de verslechterende situatie met zich meebracht.

De Boodschapper van Allah begaf zich, samen met Zayd ibn Hārithah, naar de stad Tāif, 160 kilometer van Mekka verwijderd. Hij bleef daar gedurende tien dagen en sprak met de leiders van de stam van Thaḳīf, waarvan sommige tot de familie van zijn

172. Ibn Kaṭhīr, *al-Bidāyah wa al-Nihāyah*, III, 99-100.

moeder behoorden, om hen ertoe te bewegen hem steun te verlenen. Maar ook door hen werd hij bespot en belasterd. Uiteindelijk stuurden zij zelfs slaven en kinderen naar wegen waar de Boodschapper van Allah langskwam, welke stenen naar hem gooiden en hem beledigden. Zelfs geconfronteerd met deze afschuwelijke daad vervloekte de Profeet hen niet, ook al bloedde hij zo hevig, dat zijn sandalen aan zijn voeten bleven plakken.

In plaats daarvan bad hij voor hen: *“O Allah! Ik lucht mijn hart bij Jou, vanwege mijn verminderde krachten, vanwege mijn hulpeloosheid, omdat ik in de ogen van de mensen als waardeloos en minderwaardig word beschouwd. O Meest Genadevolle! Indien Jij niet boos op mij bent, maak ik mij geen zorgen over mijn problemen! O mijn God! Geef mijn volk leiding, zij weten het niet. O mijn God! Ik vraag hier om Jouw vergiffenis, totdat Jij tevreden bent gestemd.”*¹⁷³

De Boodschapper van Allah beschrijft zijn terugkomst van Tâif als volgt: “Ik bevond me op de weg terug en wandelde in diep verdriet verder. Ik kon niet tot mijzelf komen, totdat ik belandde op een plaats genaamd Qarn ʾal-Saʾlib. Toen ik mijn hoofd daar omhoog richtte, zag ik dat een wolk mij overschaduwde. Toen ik nog zorgvuldiger keek, bemerkte ik in de wolk Djibril¹⁷⁴.

173. Ibn Hishām, *al-Sīrah al-Nabawīyyah*, II, 29-30; al-Haythamī, *Majmaʾ al-Zawāʾid wa Manbaʾ al-Fawāʾid*, VI, 35.

174. Djibril: de aartsengel Gabriël

Hij zei tegen mij: ‘De Almachtige God heeft gehoord wat jouw volk tegen jou heeft gezegd en hoe zij hebben geweigerd jou bescherming te bieden. Hij heeft de Engel van de Bergen tot jou gezonden, opdat je hun kan aandoen wat je hun wenst aan te doen.’

Toen begroette de Engel van de Bergen mij en zei: ‘*O Muhammed! De Almachtige Allah heeft mij gezonden om te doen wat jij wenst. Wat wil je dat ik doe? Indien je dat wenst, kan ik deze twee bergen op hun hoofden doen ineensorten.*’ Toen zei ik: ‘*Nee, ik bid tot de Almachtige God, dat Hij nakomelingen doet voortkomen uit hun bloedlijnen, die alleen Hem aanbidden en geen partners aan Allah toekennen.*’¹⁷⁵

In die dagen werd een groep mensen afkomstig uit Medina moslim. Deze mensen begonnen in Medina met het prediken van de Islam en vroegen onze Profeet om iemand te sturen in het bezit van kennis. Mus’ab ibn Umayr werd hiertoe aangewezen en binnen de kortst mogelijke tijd was er geen huis meer in Medina te vinden waar de Islam niet was binnengetreden. Nadien nodigden zij de Boodschapper van Allah zelf uit om naar Medina te komen en beloofden zij dat ze hem zouden beschermen.

3. Migratie naar Medina.

Toen de martelingen van de afgodendienaren ondragelijk werden, raadde de Boodschapper van

¹⁷⁵ *Sahih al-Bukhari*, Baḍ al-Khalq, 7; *Sahih Muslim*, Jihād, 111.

Allah zijn metgezellen aan in het geheim te migreren. Toen de afgodendienaren hier niettemin achter kwamen, planden zij een moordaanslag op onze Profeet, die nagenoeg alleen was achtergebleven. Van elke stam werd één jongeling geselecteerd en allen tegelijk zouden zij de Profeet aanvallen. Op deze wijze zou de familie van de Boodschapper van Allah, indien zij later om vergelding zou vragen, met alle stammen in Mekka te maken krijgen.

Tezelfdertijd beval de Almachtige God onze Profeet om te migreren. De Boodschapper van Allah riep zijn schoonzoon Alī bij zich en droeg hem op om de aan de Profeet toevertrouwde spullen aan hun rechtmatige eigenaren te bezorgen. Zoals reeds gezegd hadden veel mensen die waardevolle zaken bezaten, deze aan de Profeet van Allah toevertrouwd, omdat zij goed op de hoogte waren van zijn loyaliteit en zijn betrouwbaarheid.¹⁷⁶

Die nacht omsingelde de groep moordenaars het huis van de Profeet. De Profeet bestrooide hen met een handvol zand en passeerde hen voorzichtig, terwijl hij de eerste edele verzen van de soera YāSīn uit de Koran reciteerde. Niemand van hen was in staat hem te zien. Dit was opnieuw een wonder van de Profeet.

Zo migreerde de Boodschapper van Allah naar Medina, na een 13 jaar durend gevecht om mensen in Mekka naar het rechte pad te leiden. Hij maakte de moslims van Medina, de *ʿAnsār*, en de immigranten uit Mekka, de *Muhājirīn*, tot broeders van

176. Ibn Hishām, *al-Sīrah al-Nabawīyyah*, II, 95, 98.

elkaar. Elk lid van de Ansār opende zijn deur voor een Muhājir-broeder, terwijl hij zei: *“Hier is mijn eigendom, de helft is van jou!”* In antwoord hierop reageerde elke Muhājir, wiens hart in een schatkamer van voldoening was veranderd: *“Moge jouw bezittingen gezegend zijn, o mijn broeder! Het is voldoende als je mij alleen de weg naar de markt toont.”*¹⁷⁷

De Boodschapper van Allah bereidde een grondwet voor, het Medina Document, die de wederzijdse plichten en verantwoordelijkheden van de Muhājirin, de Ansār en de joden, die in die tijd met elkaar leefden, in de nieuw te vormen islamitische staat van Medina zou bepalen. Dit was de eerste geschreven grondwet in de geschiedenis van de mensheid.¹⁷⁸

De veldslagen uit de vroege islamitische geschiedenis vonden plaats, omdat sommige heidenen openlijke vijandigheid ten aanzien van de moslims toonden en herhaaldelijk overeenkomsten verbraken die zij met onze Profeet hadden gemaakt. De Boodschapper van Allah, die als een uiting van genade naar de gehele wereld is gezonden, volgde een dermate tactvolle politieke tactiek in al deze militaire operaties, dat hij veel bloedvergieten onder beide partijen wist te voorkomen, hoewel hij uiteindelijk het gehele Arabische Schiereiland binnen een zeer korte tijdspanne heeft veroverd. Hij gaf er de voorkeur aan om in eerste instantie door middel van on-

---

177. *Sahih al-Bukhārī*, Buyū, 1.

178. M. Hamīdullah, *The First Written Constitution in the World*, Lahore 1975.

derhandelingen en overeenkomsten alle problemen die op zijn weg kwamen te benaderen.

Onze Profeet nam aan 29 militaire expedities in eigen persoon deel. In zestien van deze operaties was er geen sprake van een fysiek conflict en kon een mondelinge overeenkomst met de andere partijen worden bereikt. Tijdens de overige dertien expedities raakte hij wel degelijk betrokken bij fysieke strijd. Een totaal van 140 moslims bereikte de status van martelaarschap, ongeveer 335 personen van de andere partijen kwamen om het leven.¹⁷⁹

Het principiële oogmerk van het voeren van oorlog in de Islam is niet om mensen te doden, oorlogsbuit te verkrijgen, de aarde te vernielen, persoonlijk profijt na te jagen, materiële voordelen te bemachtigen of wraak te nemen. Het doel ervan is daarentegen om verdrukking tegen te gaan, vrijheid van geloof te vestigen, mensen op het rechte pad te leiden en allerlei vormen van onrechtvaardigheid te verwijderen.

4. Voorbeelden van zijn ongeëvenaarde moraal.

De Profeet toonde onophoudelijk, nooit versagend zijn barmhartigheid, niet alleen ten aanzien

---

179. Zie Prof. Dr. M. Hamidullah, *Hız. Peygamber'in Savaşları (De veldslagen van de Profeet)*, Istanbul 1991; Dr. Elshad Mahmudov, *Sebep ve Sonuçları İtibâriyle Hazreti Peygamber'in Savaşları (De Veldslagen van de Profeet in Termen van hun Redenen en Resultaten)*, 2005, M.U.S.B.E. Basılmamış Doktora Tezi (Marmara Universiteit, Niet-gepubliceerde Dissertatie).

van mensen, maar ook tegenover dieren en planten. Op het verraad van de heidenen, toen zij hun verdrag verbraken en ten strijde wilden trekken, reageerde de Boodschapper van Allah door met zijn geweldige leger van tienduizend mannen naar Mekka te trekken. Toen hij vanuit de plaats Arj naar Talūb reisde, zag hij een hond die over haar jongen waakte en hen voedde. Hij riep Ju'ayl ibn Surāqa, één van zijn metgezellen, direct bij zich en beval hem om deze dieren te beschermen; hij vroeg hem om ervoor te zorgen dat de moeder en haar jongen niet door het islamitische leger zouden worden lastiggevallen en verjaagd.¹⁸⁰

Op een dag stopte de Boodschapper van Allah bij de tuin van één van de Ἀnsār. Een kameel die zich daar bevond, begon bij het zien van de Profeet te kreunen en te huilen. Onze Profeet liep naar de kameel toe en streelde met veel gevoel de achterkant van haar oren. De kameel kalmeerde.

De Boodschapper van Allah vroeg daarop: “*Van wie is deze kameel?*” Een jongeman uit Medina kwam naderbij en zei: “*Zij is van mij, o Boodschapper van Allah!*” De Profeet antwoordde: “*Koester je geen vrees jegens Allah omwille van deze kameel, die Hij aan jou heeft geschonken? Zij klaagt tegen mij dat jij haar niet voldoende hebt gevoed en haar teveel hebt vermoeid.*”¹⁸¹

Op een andere dag zag onze Profeet een man die van plan was een schaap te slachten. Hij was bezig

180. al-Wāqidī, *Kitāb al-Tārikh wa al-Maghāzī*, II, 804.

181. *Sunān Abū Dāwūd*, Jihād, 44/2549.

zijn mes te slijpen, nadat hij het schaap had neergelegd. Als reactie op deze ongevoelige, koude houding waarschuwde onze edele Boodschapper de man op de volgende wijze: *“Wil jij dit dier soms diverse malen doden? Waarom heb je je mes niet geslepen voordat je het schaap hebt neergelegd?”*¹⁸²

De Boodschapper van Allah schonk vergiffenis aan mensen die hem op serieuze wijze groot onrecht hadden aangedaan, hoewel hij de macht had om hen daarvoor te bestraffen. Hij maakte ze niet te schande voor hun misdaden, noch met woorden, noch met ironische toespelingen. De Boodschapper van Allah wilde niemand, gelovig of ongelovig, bewust beschadigen. En hij gedroeg zich tegenover anderen op een waardige, ethisch hoogstaande wijze.

Toen hij Mekka zonder bloedvergieten veroverde, verzamelden de mensen, die 21 jaar lang zijn vijanden waren geweest, zich om te wachten op de veroordeling die hij over hen zou uitspreken. Hij zei tegen hen: *“O gemeenschap van Quraysh! Wat denken jullie dat ik nu met jullie zal doen?”* De Qurayshieten gaven ten antwoord: *“Wij hopen dat je het goede met ons voor hebt en we zeggen: ‘Je zal het goede doen.’ Jij bent een welwillende, eerbiedwaardige broeder, zoon van een welwillende en eerbiedwaardige broeder!”* In antwoord daarop zei de Boodschapper van Allah: *“Net zoals Yūsuf (Jozef) tegen zijn broers zei, zeg ik: “.....Jullie wordt vandaag niets verweten. Allah zal jullie vergeven en*

182. *al-Hākim, al-Mustadrak ālā al-Sahihayn*, IV, 257, 260/7570.

Hij is de Meest Barmhartige van de barmhartigen.¹⁸³*Nu mogen jullie gaan, jullie zijn vrij!*¹⁸⁴

Op die dag vergaf hij ook Hind, de vrouw van ʿAbū Sufyān, die uit pure woede de lever van zijn dode oom Hamza na de Slag van Uhud had doorgebeten. Zelfs Ḥabbār ibn ʿAswad, die de dood had veroorzaakt van Zaynab, de dochter van de Boodschapper van Allah, ontving, als zovele anderen, zijn aandeel in de amnestie die de Profeet verleende.¹⁸⁵

De Boodschapper van Allah was een zeer nederig persoon. Op de Dag van de Verovering van Mekka, toen hij in de ogen van de mensen als de machtigste persoon ter wereld werd beschouwd, maakte hij tegen een persoon die in zijn tegenwoordigheid wilde spreken en begon te bibberen terwijl hij poogde zijn zinnen te formuleren, de volgende kalmerende opmerking, daarbij verwijzend naar minder machtige tijden: *“Rustig aan broeder! Ik ben geen koning en geen heerser. Ik ben de zoon van een vrouw van de Quraysh, die gedroogd vlees at.”*¹⁸⁶ Hij was gewoon de metgezellen te instrueren met: *“Noem mij simpelweg ‘de dienaar en de boodschapper van Allah.’”*¹⁸⁷

183. *De Koran*, Yūsuf, 12: 92.

184. Zie Ibn Hishām, *al-Sīrah al-Nabawīyyah*, IV, 32; ʿal-Wāqidī, *Kitāb al-Tārikh wa al-Maghāzī*, II, 835; Ibn Saʿd, *Kitāb Tabaqāt al-Kubrā*, II, 142-143.

185. *Sahīh Muslim*, Aqdiya, 9; ʿal-Wāqidī, *Kitāb al-Tārikh wa al-Maghāzī*, II, 857.

186. *Sunan Ibn Majah*, Aʿimāh, 30; ʿal-Hākīm, *al-Mustadrak ʿalā al-Sahīhayn*, III, 50/4366.

187. *Sahīh al-Bukhārī*, Anbiyā, 48.

Tijdens de verkondiging van de verklaring van de acceptatie van zijn profetschap drong hij aan op de toevoeging van het woord ‘abduhū, de slaaf, de dienaar van Allah.’ Op die manier wenste hij zijn volk te beschermen tegen het gevaar van het toekennen van verheven krachten aan menselijke wezens. Hij zei vaak over deze kwestie: “*Verhef me niet boven mijn rechtmatige status! Voordat Allah mij aanstelde als Zijn boodschapper, stelde Hij mij aan als Zijn dienaar.*”¹⁸⁸

Abū Umāma heeft gezegd: “De toespraak van de Boodschapper van Allah was geheel gewijd aan de Koran, hij praatte over de Koran en hij legde deze uit. Het was zijn gewoonte om Allah veel en serieus te gedenken; hij moest niets hebben van leeg gepraat. Hij hield zijn preken kort en zijn rituele gebeden lang. Hij geneerde zich niet om een wandeling te maken met een weduwe of een berooide bedelaar, en om hen met hun zaken te helpen, en hij was nooit arrogant.”¹⁸⁹

De Profeet was een toonbeeld van vriendelijkheid, beleefdheid, eenvoud en bescheidenheid. Hij hield niet van onverzorgde kleren en had weinig waardering voor verward haar of verwarde baarden. Hij sprak nooit slechte of ruwe woorden uit die de mensen in zijn omgeving gebruikten. Hij zei: “Op de Dag des Oordeels is er op de weegschaal van de gelovige niets zwaarder dan goede moraal. Allah de Verhevene is afkerig van een persoon die lelijke be-

188. al-Haythamī, *Majma' al-Zawā'id wa Manba' al-Fawā'id*, IX, 21.

189. Zie al-Haythamī, *Majma' al-Zawā'id wa Manba' al-Fawā'id*, IX, 20; *Sunan al-Nasāi*, Jum'ah, 31.

wegingen maakt of lelijke woorden uit.¹⁹⁰ Toen hem het bericht bereikte dat iemand iets onaanvaardbaars had gezegd, reageerde hij niet met de vraag: “Waarom zegt die-en-die dat-en-dat?” In plaats daarvan sprak hij in meer algemene bewoordingen: “*Waarom is het zo dat bepaalde mensen dat-en-dat zeggen?*”¹⁹¹

Via de bevelen van Allah en Zijn boodschapper werden wetten opgesteld die de status van de vrouw in de gemeenschap betroffen: vrouwen werden als modelvoorbeelden voor bescheidenheid en deugd aangemerkt. Het moederschap verkreeg status, via het gezegde van de Profeet “*Gehoorzaam jouw moeder, want het Paradijs bevindt zich onder haar voeten!*”¹⁹² werden moeders op een voetstuk gezet. Zoals de moeder van de gelovigen Aisha heeft aangegeven, heeft de Boodschapper van Allah zich nooit gemengd in huiselijk geweld of iemand direct met de hand geslagen.¹⁹³ Inderdaad, de Almachtige God heeft gezegd: “**...en ga vriendelijk met hen om.**” (al-Nisā, 4:19)

Onze Profeet was buitengewoon ruimhartig. Eén van de vooraanstaande heidenen van Mekka, Safwān bin Umāyya, bevond zich met onze Profeet in de veldslagen van Hunayn en Tāif, hoewel hij in die tijd niet tot de moslims behoorde. Toen de moslims de oorlogsbuit in Jirānāḥ onderzochten, bemerkte de Boodschapper van Allah dat Safwān met bewondering naar de schapen staarde, en hij vroeg:

190. *Sunān al-Tirmizi*, Birr, 62/2002.

191. *Sunān Abū Dāwūd*, Ḍaḍḍ, 5/4788.

192. *Sunān al-Nasāi*, Jihād, 6; *Musnaḍ Ahmād bin Hanbal*, III, 429.

193. *Sunān Ibn Majāh*, Nikāh, 51.

“Vind je het mooi wat je ziet?” Toen Safwān bevestigend antwoordde, zei de Profeet: “Neem ze maar mee, ze zijn allemaal van jou!” Safwān kon zichzelf nauwelijks beheersen en zei: “Geen ander hart dan dat van een profeet kan zo vrijgevig zijn!” Hij zei op dat moment de geloofsbelijdenis op en werd moslim.¹⁹⁴ Toen hij terugkeerde naar zijn stam, zei hij: “O stamgenoten! Haast je en word moslim, want Muhammed geeft blijk van zijn grote vriendelijkheid en zijn grote vrijgevigheid.”¹⁹⁵

De Boodschapper van Allah verwisselde het tijdelijke voor het eeuwige op 8 juni 632 n. Chr., in het 11de jaar van de islamitische kalender op de 12de van de maand Rabi' al-Awwal, op een maandag.

Nog geen tien jaar na zijn komst als migrant naar Medina, had de Boodschapper van Allah de hegemonie van de Islam over het gehele Arabische Schiereiland gevestigd. Een hegemonie die zich uitstrekte vanaf Oman tot de Rode Zee en vanaf het zuiden van Syrië tot Jemen. Voor de eerste keer in haar geschiedenis, was de eenheid van Arabië realiteit geworden. Een Franse denker prijst de genialiteit van de Profeet, waarop het succes van zijn missie is gebaseerd: “Indien de verhevenheid van de doelstelling, de beperking van de middelen en de verbluffende grootheid van het resultaat de drie grote kwalificaties zijn voor het menselijke genie, wie durft dan de

194. al-Wāqidi, *Kitāb al-Tārikh wa al-Maghāzi*, II, 854-855.

195. *Sahih Muslim*, Fadāil, 57-58; *Musnad Ahmad ibn Hanbal*, III, 107-108.

grootste persoonlijkheden van de moderne geschiedenis toch nog te vergelijken met Muhammed?”¹⁹⁶

5. De oneindige liefde die hij teweegbrengt.

De metgezellen hielden meer van de Profeet dan van hun eigen levens. Wanneer eerbiedwaardige metgezellen het woord tot de Profeet richtten, dan zeiden zij veelal: "Moge mijn moeder en mijn vader voor jou worden geofferd!"¹⁹⁷

Toen de heidenen Zayd ibn Dathinā en Hubayb martelden tot de dood erop zou volgen, werd ieder van hen gevraagd: "Zou je in ruil voor je leven willen dat de Profeet zich hier in jouw plaats bevond?" Beiden antwoordden: "Niet alleen zou ik nooit wensen om met mijn kinderen en mijn familie in veiligheid te verkeren in ruil voor de aanwezigheid van mijn Profeet hier, mijn hart zou eveneens nooit tot rust kunnen komen, zelfs als ook maar een doorn hem in zijn voet zou prikken, op de plaats waar hij zich nu bevindt." Diep getroffen door deze uiting van ongeëvenaarde liefde zei Abū Sufyān: "Ik heb in deze wereld nog nooit mensen gezien die zoveel van hun leider houden als de metgezellen van Muhammed van hem houden."¹⁹⁸

We kunnen deze passie en deze liefde van de metgezellen ook terugvinden in hun respect en in

196. A. de Lamartine, *Histoire de la Turquie*.

197. Dit is een Arabische uitspraak om de liefde voor iemand kenbaar te maken.

198. al-Wāqidi, *Kitāb al-Tārikh wa al-Maghāzī*, I, 360-362; Ibn Saʿd, *Kitāb Tabaqāt al-Kubrā*, II, 56.

hun aandacht, wanneer zij uitspraken van de Profeet overleverden. Wanneer de metgezellen een uitspraak van de Profeet verhaalden en bang waren per ongeluk iets verkeerd te zullen zeggen, beefden hun knieën en verbleekten hun gezichten.

Amr ibn Maʿmūn vertelt: “Ik heb de gesprekken die Ibn Maṣʿūd op de donderdagavonden leidde nooit gemist. Tijdens deze gesprekken heb ik hem nooit over enig onderwerp horen zeggen: ‘De Boodschapper van Allah heeft gezegd..’ Echter, op één van deze avonden begon hij met de opmerking: “Onze meester, de Boodschapper van Allah heeft gezegd...” en toen stopte hij en boog hij zijn hoofd diep. Na een tijdje keek ik naar hem. Hij stond daar, de knopen van zijn shirt waren opengeknoopt, hij huilde en zijn wangen waren gezwollen. Na een tijdje zo gestaan te hebben vervolgde hij zijn woorden met: ‘De Boodschapper van Allah zei iets dergelijks of iets wat daarop lijkt.’”¹⁹⁹

6. Enkele van zijn wonderen.

De Profeet heeft talrijke wonderen verricht, waarvan we enkele voorbeelden zullen geven.

Jābir, moge Allah tevreden met hem zijn, verhaalt: “Op de Dag van Hudaybiyah kregen mensen dorst en bezochten zij onze Profeet. Er stond een le-

199. *Sunan Ibn Majah*, Muqaddime, 3. Voor de vele voorbeelden voor de liefde van onze profeet, zie Osman Nuri Topbas, *Faziletler Medeniyeti (Civilization of Virtues)*, I, 223-265; <http://www.islamiyayinlar.net/content/view/148/8/>

ren zak met water voor de Boodschapper van Allah. Onze Profeet deed de rituele wassing. Mensen benaderden hem. Hij vroeg: *‘Wat is er aan de hand?’* Zij zeiden: *‘Er is geen water overgebleven om de rituele wassing mee te verrichten of om te drinken, behalve in de leren zak die voor u staat.’*

De Boodschapper van Allah plaatste zijn edele hand in de leren zak. Het water begon te borrelen en te bubbelen tussen zijn vingers, het leek precies op borrelend water wanneer dit uit een bron komt. We hebben er allemaal van gedronken en de rituele wassing verricht.” Toen vroegen de mensen aan Jābir: “Met hoeveel mensen waren jullie die dag?” Jābir zei: “Zelfs al waren we met honderdduizend mensen geweest, dan nog hadden we de beschikking over genoeg water gehad, maar wij waren met niet meer dan vijftienhonderd mensen.”²⁰⁰

Toen de Quraysh-stam hem vroeg een wonder te verrichten, bad de Boodschapper van Allah tot zijn Heer en werd de maan onmiddellijk daarop in tweeën gespleten. Dit wonder was overal zichtbaar. Toen de maan in tweeën was gespleten, kon de ene helft boven de berg van Ḃbū Kubays en de andere helft boven de berg van Kuaykiān worden waargenomen. De heidenen vroegen aan mensen van voorbijgaande karavanen, die van de verst gelegen plaatsen buiten Mekka afkomstig waren, of zij ook een dergelijk voorval hadden meegemaakt. En ook

---

200. *Sahīh al-Bukhārī*, Maṇākib, 25. In deze bron zijn vele van de wonderen van de Boodschapper van Allah (zegeningen en vrede zij met hem) verteld.

zij informeerden hen over het feit dat zij hadden gezien hoe de maan in tweeën was gespleten.²⁰¹

Er was een boomstronk waarop de Boodschapper van Allah tijdens zijn preken in de moskee leunde. Nadat een minbar, een preekgestoelte, was gebouwd om deze te vervangen, hoorde iedereen de boomstronk klagen en kreunen omdat zij nu weg was gehaald bij de Boodschapper van Allah. Hierop streek de Profeet met zijn hand over de boomstronk en bracht haar op die wijze tot bedaren.²⁰²

Abū Hurayra verhaalt het volgende: “We bevonden ons op een expeditie met de Boodschapper van Allah. Op een bepaald moment raakte de voedselvoorraad van de soldaten uitgeput. Zij wilden toen een aantal van hun rijdieren slachten. Omar (moge Allah tevreden met hem zijn) zei: “O Boodschapper van Allah! Zou het niet beter zijn indien ik het overgebleven voedsel zou verzamelen en jij zou bidden om het zegenrijk te doen zijn?” Onze Profeet ging graag op zijn voorstel in. Degenen die tarwe hadden brachten hun tarwe, degenen die dadels hadden brachten hun dadels en degenen die dadelzaden hadden brachten hun dadelzaden.”

201. *De Koran*, -Qamar, 54: 1-3; *Sahih -Bukh ari*, Manakib 27, Manakib -Asar 38, Tafsir 54/1; *Sahih Muslim*, Munafiqin,

43, 47, 48; *Sunan -Tirmizi*, Tafsir, 54/3286; *Musnad Ahmad ibn Hanbal*, I, 377, 413.

202. *Sahih -Bukh ari*, Manakib, 25; *Sunan -Tirmizi*, Jum'ah 10, Manakib 6; *Sunan -Nasai*, Jum'ah, 17; *Sunan Ibn Majah*, Iqamah, 199; *Sunan -Darimi*, Muqaddimah 6, Salat 202; *Musnad Ahmad ibn Hanbal*, I, 249, 267, 315, 363.

Het gehoorschap van ʿAbū Hurayra vroeg hem in verwondering: “Wat deden zij met de zaden?” De gezegende metgezel zei het volgende, alvorens de rest van het verhaal te beëindigen: “*Wanneer men niets kon vinden om te eten, sabbelden ze op de zaden en dronken ze daarna water.*”

De Boodschapper van Allah bad voor gezegend voedsel, waarop de voedselvoorraad zo overvloedig werd, dat elk persoon zijn voedselkommen ruimschoots kon vullen. Na dit goddelijke geschenk zei de Profeet: “*Ik getuig dat er geen andere god is dan Allah en dat ik Zijn boodschapper ben. Degene die Allah ontmoet zonder deze twee kwesties in twijfel te trekken, zal het Paradijs binnentreden.*”²⁰³

---

203. *Sahih Muslim*, Īmān, 44. Voor de onderwerpen over het leven, de moraal en de wonderen van onze Profeet, zie: <http://www.islamiyayinlar.net/content/view/36/8/> http://www.islamicpublishings.net/images/book/ingilizce/Rahmetesintileri_ing.pdf <http://hazretimuhammedmedinedevri.darulerkam.altinoluk.com/> Ibn Ishāq (150/767), *The life of Muhammed*, Karachi: Oxford University, 1967; Mawlānā Shibli ʿal-Nūmānī, *Sīrah ʿal-Nabī=Het Leven van de Profeet*, Lahore: Kazi Publications, 1979; Afzalurrahman, *Encyclopaedia of seerah: Muhammed*, Londen: The Muslim Schools Trust, 1982; Abdulahad Dawud, *Mohammad in the Bible*, Doha: A Publication of Presidency, 1980; Martin Lings, *Muhammad: his life based on the earliest sources*, Londen: The Islamic Texts Society, 1983; A. H. Vidyarthi, *Mohammad in world scriptures*, New Delhi: Deep-Deep Publications, 1988.

NAWOORD

De Schepper is Eén. Hij is Degene Die het universum en de mensen daarin heeft geschapen. Hij heeft in het verleden continu boeken en profeten gezonden, opdat zij als leidraad voor de mensheid mogen dienen. De laatste religie die de Almachtige heeft gezonden is de Islam. Het feit dat de Islam op waarheid berust kan opgemaakt worden uit de wonderbaarlijke aard van Zijn heilige boek, de Koran, en uit het gezegende leven, de mooie karaktereigenschappen en de ongeëvenaarde wonderen van Zijn heilige Profeet, Muhammed de Uitverkorene, moge vrede en zegeningen over hem komen.

Dit boek verschaft ons een glimp van de Islam, die vergelijkbaar is met een druppel uit een oceaan. Indien de Islam met meer diepgang wordt onderzocht, zal langzamerhand duidelijk worden dat het geloof vele innerlijke en vele andere schoonheden heeft te bieden. Ongelukkigerwijs wordt de Islam vandaag de dag, bewust of onbewust, op een veelal onjuiste wijze onderwezen en wordt haar schoonheid daarmee versluierd.

Elk intelligent persoon kan echter zelf nadenken over de Islam, wanneer hij zich eenmaal een volledig beeld heeft gevormd, vanuit de juiste bronnen van deze religie, bronnen die objectief zijn en vrij zijn van vooroordelen.

REFERENTIES

Abū Dāwūd, Sulaymān ibn Aṣh'ath al-Sijistānī, *Sunān Abū Dāwūd*, I-V, Istanbul 1992.

Ahmad ibn Hanbal, *al-Musnad*, I-VI, Istanbul 1992;

Bardakoğlu, Ali, Ayşe Sucu et al., *Gençlik ve Din (Jeugd en Religie)*, Ankara 2005.

Baladhūrī, Ahmad ibn Yahyā, *Ansāb al-Ashrāf*, Egypte, 1959; *Futūh al-Buldān*, Beiroet 1987.

Böken, Ahmet en Ayhan Eryiğit, *Yeni Hayatlar (Nieuwe Levens)*, I-II, Izmir 2005.

al-Bukhārī, Abū Abdullah Muhammaḍ ibn Ismā'īl, *al-Jāmi' al-Sahīh*, I-VIII, Istanbul, 1992.

al-Būtī, M. Saīd Ramadān, *Islamic Creed (Islamitische geloofsleer)*, Istanbul 1986; *Min Rawā'i al-Qur'ān*, Beiroet 1996.

Çakmak, Osman, *Bir Çekirdekteki Kâinat (Het Universum was een Zaad)*, Istanbul 2005; *Kâinat Kitap, Atomlar Harf (Het Universum is een Boek, De Atomen zijn de Letters)*, Istanbul 2007.

al-Dārimī, Abū Muhammaḍ, *Sunān al-Dārimī*, I-II, Istanbul 1992.

Department of Religious Affairs, *İslām'a Giriş (Introductie tot de Islam)* I-II, Ankara, 2006.

al-Hākim al-Nisābūrī, *al-Mustadrak ala al-Sahihayn*, I-V, Beiroet 1990.

Hamīdullah, Muhammed. *Introduction to Islam (Islām'a Giriş)*, Istanbul 2003.

al-Haythamī, Nūruddīn 'Ali ibn Abī Bakr ibn Sulaymān, *Majma' al-Zawā'id wa Maṅba' al-Fawā'id*, I-X, Beiroet 1988.

Ibn Abī Shaybā, *al-Musannaḡ*, I-VII, thq. Kamāl Yūsuf al-Hūt, Riyad 1409.

Ibn Hajar al-Asqalānī, *al-Isābah fi Tamyiz al-Sahābah*, I-IV, Beiroet 1328.

Ibn Hishām, Abū Muḥammad Abdulmaḡlik ibn Hishām, *Sīrah al-Nabī*, I-IV, Beiroet 1937.

Ibn Kaṡhīr, *al-Bidāya wa al-Nihāya*, I-XV, Caïro 1993.

Ibn Sa'd, Muhammed, *al-Tabaqāt al-Kubrā*, I-IX, Beiroet, Dar al-Sādir.

Malik ibn Aṅas, *al-Muwatta'*, I-II, Istanbul 1992.

Morrison, A. C., *Man Does Not Stand Alone: Man, Universe and Beyond (1944)*, Istanbul reprint 1979.

Muslim, Abū al-Huṣayn ibn Hajjāj al-Kuṡhayrī, *al-Jāmi' al-Sahīh*, I-III, Istanbul, 1992.

Nasr, Seyyed Hossein, *Islamic Science (Islam en Wetenschap)*, Istanbul 1989.

al-Naşāī, Abū Abdurrahmān Ahmāḍ ibn Shu'ayb, *Sunān al-Naşāī*, I-VIII, Istanbul 1992.

Topbaş, Osman Nuri, *Faziletler Medeniyeti (De Beschaving van Deugd)* I-II, Istanbul 2007; *İslām, Īmān, Ībadet (Islam, Geloof, Aanbidding)*, Istanbul 2006; Rahmet Esintileri (Bries van Barmhartigheid), Istanbul 2008 (<http://www.islamiyayinlar.net/content/view/106/8/>).

Şentürk, Recep, *İnsan Hakları ve İslām (Mensenrechten en Islam)*, Istanbul 2007.

al-Suyūtī, Aḅū al-Faḍl Jaḷāluddīn Abdurrahmān ibn Abū Bākr, *al-Jāmi' al-Saghīr*, Egypte 1306.

al-Tirmizī, Aḅū Īsā Muḥammāḍ ibn Īsā, *Sunān al-Tirmizī*, I-V, Istanbul 1992.

al-Wāhidī, Imām Aḅū al-Hasan Alī ibn Ahmāḍ, *Asbāb al-Nuzūl al-Qur'ān*, Beiroet 1990.

Wahīduddīn Han, İslām Meydan Okuyor (De Islam daagt uit), vert. Cihad H. Reşad, Istanbul 1996.

al-Wāqīdī, Aḅū Abdullah Muḥammāḍ ibn Omar, *Kitāb al-Tārīkh wa al-Maḡhāzī*, I-III, Beiroet, 1989; Egypte 1948.

